

University of Madras.

B. A. EXAMINATION OF ~~1904~~
SILAPPADHIKARAM.

PUKARKANDAM.

10. NADUKANKATHAI

நாடுகந்தை WITH கந்தை

THE COMMENTARY

OF,

ADIARKKUNALLAR

Edited with Notes

BY

V. SAMINATHA AIYER,

TAMIL PANDIT, GOVERNMENT COLLEGE KUMBakonum.

Madras:

PRINTED AT THE MEMORIAL PRESS.

1894.

Price per copy Rs. 1/6.

மு க வு ரை .

—o—o—o—

“ சந்தையப் பொதிபத் தடவரைச செநதமிழ்ப்
பாமா சாரியன பதங்கள்
கிரகே...காள்நூந் திகழ்தரற பொருட்டே.”

தமிழ்ப்பாஷையி லுள்ள பழைய காப்பியமைந்தனும் ஒன்றாகிய சிலப்பதிகாரமேவ ளது சேரமுனியாகிய இளங்கோவடிகளா லியற்றப்பட்டது; களவியற்பொருள்கண்ட கணநாயனார் மகனார் நகரீனார் முதலிய உரையாசிரியர்களால் வகுத்துக்காட்டப்படும் பிழையான தூலகளுளொன்று; சொற்குவை பொருட்குவைகளிற் றுந்நூலுள்ளது; எவ்வெப்பொருளைச் சொல்லினும் அவ்வப்பொ ருளே நேரிற் கண்டாறபொல மனத்திற்குத் தொற்றுமவண்ணம் நனாகுபுலப்படுத்தும் தெள்ளிய இனிய நன்னடைபுடையது ; களவனும் மனைவியுமாகிய கோவலன் கண்ணகி என்பவருடைய சரித்திரத்தை விரிததுசுகூறுவது ; தமிழ்நாட்டரசர் மூவரு டைய இராஜதானிகளாகிய புகாரா (=காவிரிப்பும்பட்டினம்)மது ரை வஞ்சியெனனும் மூன்றன் பெருமைகளையும்விளக்குவது; பண்டைக்காலத்திருநத பலவகை மாநதருடைய ஒழுக்கமுத லிபவற்றை இக்காலத்தாரா எளிதில தெரிநதுகொள்ளுதற்குச் சிறந்த கருவியாகவுள்ளது; அரசர் நீதியிற் சிறிதுபிழைப்பினும் றவரை அறக்கடபர கூற்றாயநின்று கொல்லுமென்பதும், கற்புடைமகளிரை மக்களேயன்றித் தேவரும் முனிவரும் துதித் தல இயல்பென்பதும், இருவினையும் செய்தமுறையே செய் தோனை நாடிவந்து தம்பயனை துகர்விககுமென்பதுமாகிய இம் மூன்றினையும் இவ்வுலகத்தாராக்குக தெரிவித்தற்பொருட்டே இளங்கோவடிகளாற் செய்யப்பட்டது; மேற்கூறிய மூன்றுபகு தியையும் சிலம்புசாரணமாகத்தெரிவித்தலின், இந்தூல் சிலப்ப திகாரமென்னும் பெயர்பெற்றது.

இன்னும் இந்தூல், முத்தமிழும் விரவப்பெற்றதாதலின் இயலிசைநாடகப்பொருட்டொடர்நிலைச்செய்யுளென்றும், நா டகவுறுப்புக்களை உடைத்தாதலின் நாடகக்காப்பியமென்றும், உரைப்பாட்டும் இசைப்பாட்டும் இடையிடையே விரவப்பெ...

றதாதலின் உரையிடையிட்டபாட்டுடைச்செய்யுளென்றும் பெயர்பெறும்.

இக்கதைநடந்தகாலமும் இளங்கோவழிகள் காலமும் ஒன்றென்றும் இது முதலில் தமிழிலேதான் அவ்வாற்றெய்யப்பட்டதென்றும் இந்நூற்பத்திகச்செய்யுளாலும், வரந்தருசாதையாலும் விளங்குகின்றமையின், இச்சரித்திரம் வெறுபாஷையிலிருந்து வந்ததென்று சொல்வதற்கிடமில்லை.

இச்சிலப்பதிராரம், இளங்கோவழிகளால் தான் செய்யப்பட்டதற்குக்காரணமும் கதைச்சுருக்கமுமமைந்துள்ள பதிகச்செய்யுளை முதலிழைப்பெற்று, மங்கலவாழ்த்துப்பாடலமுதலிய பத்துறுப்புக்களையுடைய புநாரீதாண்டமும், காடுகாண்காலைமுதலிய பதின்மூன்றுறுப்புக்களையுடைய ஈடுவரந்தகாண்டமும், குன்றக்குரவை முதலிய ஏழுறுப்புக்களையுடைய வந்திரந்தகாண்டமும் அடங்கியுள்ளன. இதில் இயற்றமிழின் பாசுபாடான வெண்பா அகவற்பா கலிப்பா என்பவைகளும், இவைசத்தமிழின் பாசுபாடான ஆற்றுவரிமுதலியபாக்களும், நாடகத்தமிழின் பாசுபாடான உரைப்பாட்டுக்களும் வருகின்றன. இவற்றுள் மிகுதியாகவுள்ளது அகவற்பாவு.

இந்நூற்கு அரும்பதவுரையென்றும், அடியார்க்குநல்லாருரையென்றும் இரண்டுரைகளுண்டு. அவற்றுள், அடியார்க்குநல்லாருரையிலுள்ள சிலகுறிப்புக்களால் அரும்பதவுரை முந்தியதென்று தெரிகிறது. இப்படியே அரும்பதவுரையிலுள்ள சிலகுறிப்புக்களால் அவ்வுரைக்குமுன்பு இந்நூற்குப் பழையவுரையொன்றிருந்ததாகவுந்தொண்டி அங்வுரை இக்காலத்தில்கப்படவில்லை. இந்நூலிற் சிலசில இடங்களில் அரும்பதவுரையாசிரியர்கொண்டபாடம் வேறாகவும், அடியார்க்குநல்லார்கொண்டபாடம் வேறாகவுமுள்ளன. அவை அவ்வவ்விடத்துள்ள உரைவேறுபாடுகளால்நனமுபுலப்படும்.

அரும்பதவுரை, ஆங்காங்குள்ள திரிசொற்களின் பொருளை மட்டுமே ஒருவாறுபுலப்படுத்திச் சிற்சிலவிடத்து மேற்கோள்களையுடையதாய் மிகச்சுருக்கமாக இந்நூல்முழுமைக்கும் எழுதப்பட்டுள்ளது. அவ்வுரையாசிரியர்பெயரும் அவரிருந்தவிடமும் அவர்காலமுதலியனவும் ஒருவாற்றினுந்தெரிந்துகொள்ளக்கூடவில்லை.

அடியார்களுநல்லாருரை, அவ்வருப்பதவுரையைப் பெரும் பாலுத்தமுனியும், சிறுபாணமை மறுதும், சிலவிடத்துப்பதவுரையாயும், சிலவிடத்துப்பொழிப்புரையாயுமெழுதப்பட்டு, ஆங்கார்குச் சொன்னயம் பொருணயங்களை இனி துபுலப்படுத்தி உரியவிடங்களில் இயற்றமிழ்ப்பகுதியாகிய ஐந்திலக்கணங்களையும், இசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழ் பகுதிகளையும் பலநூல் மேற்றோண்முகமாக நானுவினாரும் விசேடவுரையோடுகடி இயன்றமட்டில் ஒவ்வொன்றையும் நன்கு தெரிவித்து மிகவிரிவாக அமைந்துள்ளது. இவ்வுரையாகிரியரிடமும் காலமுதலியானவம் நன்குவினங்களிலை. ஆயினும் இவ்வுரையாகிரியர்க்கு நியமபயநாவலிரன்று ஒழுபெயரூண்டென்பதும், இவ்வுரை ஆக்காலத்திருத்த பொப்பண்ணகாரியோடுவென்ற ஒருபாபுவாற் செய்யிக்கப்பட்டதென்பதும் பின்புள்ள பழைய உரைச்சிறப்புப்பாயிரச் செய்யுட்காரால் தெரிவினறன.

நேசுவென்பா.

க. பகுந்தமிழ்மொழிபாட்டுமொழிபாட்டும் பொருந்தவழி மெல்லாப்பொருளுந் - தெரிந்திப்படியார்களுந் - தமையாந்தானனனா லாயர்க்குநல்லானைப்பாள்.

பாட்டுநகலித்துரை.

ஐந்தித்தமிழ்நுயின்னமுந்நிப்பவகுத்தசுசேசவந்தெரிந்தகலப்பதிவாத்தமிழ்சேர்ந்தவொருநாருந்நிதரியவிரித்தகைத்தாண்டியார்க்குநல்லார்காநுத்தருபுடையாவிமபையர்காவலனே.

க. காற்றைப் பிடித்துக் கடத்தி வடைத்துக் கடிப்பெருங் காற்றைப் நிரமவைச்சொவாற்செய்கை போலும் காலமெனுவகூற்றைத் தயிர்த்தநாள் பொப்பண்ணகாங்கெயர்கோனலித்தசேற்றறுச்செருக்கல்லவோதமிழ்முனறுரைசொல்வித்ததே.

அடியார்களுநல்லாருரையில் சிலவிடத்திருந்த கடினமான சொற்களோமாற்றி அவ்வவ்விடத்தில் வேறுசொற்களையமைத்தும், ஒருவாற்றாலும் விளங்காதனவும் இடக்கார்பொருளையுடையனவுமாகிய சிலவற்றை நீசியும், மாணுக்கர்களுக்கு விளங்குத்தப்பொருட்டு தூதனமாக எழுதப்பட்ட குறிப்புக்களைச் சிலவிடத்து அடியார்க்குநல்லாருரையினுள்ளனர்ச்சேர்த்திருப்

மதாதலின் உரையிடையிட்டபாட்டுடைச்செய்யுளென்றும் பெயர் பெறும்.

இக்கதை நடந்த காலமும் இனங்கேசரவழிகள் காலமும் ஒன்றென்றும் இது முதலில் தமிழிலேதான் அவ்வாற்றெய்யப்பட்டதென்றும் இந்நூற்பதிகச்செய்யுளாலும், வரந்தருகாதையாலும் விளங்குகின்றமையின், இச்சரித்திரம் வேறுபாறையிலிருந்து வந்ததென்று சொல்வதற்கிடமில்லை.

இச்சிலப்பதிகாரம், இனங்கேசரவழி எனல் தான் செய்யப்பட்டதற்குக்காரணமும் கதைச்சுருக்கமுமென்றுள்ள பதிகச்செய்யுளை முதலிற்பெற்று, மங்கலவாழ்ந்துப்பாடலமுதலிய பத்துறுப்புக்களையுடைய புநார்காண்டமும், சாங்காண்சாலைமுதலிய பதின்மூன்றுறுப்புக்களையுடைய மதுரைக்காண்டமும், குறைச்சுவையை முதலிய ஏழுறுப்புக்களையுடைய வந்திருக்காண்டமுமாப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் இயற்றியுள்ள பாசுபாடான வெண்பா அகவற்பா கலிப்பா என்பவைகளும், இசைதமிழின் பாசுபாடான ஆற்றுவிருதலியபாசுபாடும், நாடகத்தமிழின் பாசுபாடான உரைப்பாட்டுக்களும் வந்துள்ளன. இவற்றுள் மிகுதியாகவுள்ளது அகவற்பாலே.

இந்நூற்கு அரும்பதவுரையெய்தும், அடியார்க்குநல்லாருரையென்றும் இரண்டுரைகருணைது. அவற்றின், அடியார்க்குநல்லாருரையிலுள்ள சிலகுறிப்புகளால் அரும்பதவுரை முந்தியதென்று தெரிகிறது. இப்படியே அரும்பதவுரையிலுள்ள சிலகுறிப்புகளால் அவ்வுரைகருமுன்பு இந்நூற்குப் பழையவுரையொன்றிருந்ததாகவுந்தொழில் அவ்வுரை இக்காலத்தகப்படவில்லை. இந்நூலின் சிலசில இடங்களில் அரும்பதவுரையாசிரியர்கொண்டபாடம் வேறுகவும், அடியார்க்குநல்லார்கொண்டபாடம் வேறுகவுமுள்ளன. அவை அவ்வவ்விடத்துள்ள உரையேறுபாடுகளால்நன்றுபுலப்படும.

அரும்பதவுரை, ஆங்காங்குள்ள கிரிசொற்களின் பொருள், மட்டுமே ஒருவாறுபுலப்படுததிச் சாதசிலவிடத்து மேற்கோள்களையுடையதாய் மிகச்சுருக்கமாக இந்நூல்முமுமைக்கும் எழுதப்பட்டுள்ளது. அவ்வுரையாசிரியர்பெயரும் அவரிருந்தவிடமும் அவர்காலமுதலியனவும் ஒருவாற்றாறுந்தெரிந்துகொள்ளக்கூடவில்லை.

அடியாரக்குநல்லாருரை, அவ்வரும்பதவுரையைப் பெரும் பாலுந்தமுவியும், சிறுபாலமை மறுதலும், சிலவிடத்துப்பதவுரையாயும், சிலவிடத்ததுப்பொழிப்புரையாயுமெழுதப்பட்டு; ஆங்காங்குச் சொன்னயம் பொருணயங்களை இனிது புலப்படுத்தி உரியவிடங்களில் இயற்றமிழ்ப்பகுதியாகிய ஐந்திலக்கணங்களையும், இசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழின் பருதிகளையும் பலதூல் மேற்றோண்முகமாக நன்குவிளக்கும் விசேடவுரையோடுகூடி இயன்றமட்டில் ஒவ்வொன்றையும் நன்கு தெரிவித்து மிகவிரிவாக அமைந்துள்ளது. இவ்வுரையாசிரியரிடமும் காலமுதலியனவும் நன்குவிளங்கவில்லை. ஆயினும் இவ்வுரையாசிரியர்க்கு நாயக்கையாங்காவலரென்று ஒரு பெயருண்டென்பதும், இவ்வுரை அக்காலத்திருந்த பொப்பண்ணாங்கோயர் கோனென்ற ஒரு உரையுமாற் செய்யிக்கப்பட்டதென்பதும் சிறப்புள்ள பழைய உரைச்சிறப்புப்பாயிரச் செய்யுட்களால் தெரிகின்றன.

தேரிகை வெண்பா.

பருந்து கிழலுமென்ப பாட்டு மெழாஹம்
 பொருந்துவாழி மெல்லாப் பொருளுந் - தெரிந்திப்
 படியாரக்குநல்லாருரை தாமபாபத்தானனனா
 லடியாரக்குநல்லாருரை பாயர்.

பாட்டுளகாலித்துறை.

ஐநந்தியழாநு மென்று முகிள் புறவகுத்துச்
 சேவன் தெரித்த கலப்பதி காத்திற சேர்ந்தபொரு
 ளாருந் திரிய விரிந்துரைத் தாண்டியார்க்குநல்லா
 காருந் தருவுடையா னீயம்பையர் காவலனே.

காற்றைப் பிடித்துக் கடத்தி லடைத்துக் கடியபெரும்
 காற்றைக் குரமபைசெய் வார்ப்பெய்கை போலுமக் காலமெனுங்
 கூற்றைத் திரித்தநாற் பொப்பண்ண காங்கெயர் கோனெடுத்த
 சோற்றுச் செருக்கல வோதமிழ மூனறுகை சொல்வித்ததே.

அடியாரக்குநல்லாருரையில் சிலவிடத்திருந்த கடினமான சொற்களை மாற்றி அவ்வவ்விடத்தில் வேறு சொற்களையமைத்தும், ஒருவாற்றாலும் விளங்காதனவும் இடக்காப்பொருளையுடையனவுமாகிய சிலவற்றை நீக்கியும், மாணக்கர்களுக்கு விளங்குதற்பொருட்டு தூதனமாக எழுதப்பட்ட குறிப்புக்களைச் சிலவிடத்து அடியாரக்குநல்லாருரையின் பின்னர்ச்சேர்த்திருப்

சு

மு க வு ரை .

பதன் றிப் பழைய அரும்பதவுரையில் வேண்டியபாகங் களையும்
ஆவ்வவ்விடங்களில் அவற்றின் பின்னே சேர்த்தும் பதிப்பித்
திருக்கிறேன் .

இங்ஙனம்,

உத்தமநான்புரம்.

வே. சாமிநாதன்.

இளங்கோவடிகள் வரலாறு.

இந்நூலாசிரியராகிய இளங்கோவடிகள் சேரநாட்டில் வஞ்சிகரசுத்திரர் ஆரசெய்த சேரலாதலென்னும் அரசனுடைய புத்திரர்; சேரன் சேங்குட்டுவனுடைய தம்பி; இதனால் இவர் முதலில் இளங்கோவென்று சொல்லப்பட்டுப் பின்பு திறவுபுண்டமையால் இளங்கோவடிகளென்று பெயர்பெற்றார்; இவர் திறவுபுண்டதற்குக்காரணம் சிலப்பதிகாரப்புத்தகத்தின் கரும்பக்கம் உசும் வரி முதலியவற்றாலும், இவர் இந்நூல்செய்ததற்குக்காரணம் இந்நூற்பதிகத்தின் முதற்பாகத்தாலும் விளங்கவுணரப்படுகிறது; திறவுபுண்டபின்பே இந்நூல் இவரால்செய்யப்பட்டது. பத்தினியைத் துதித்தலையுட்கொண்டும் இக்கதைமுகமாகச் சிலநருமங்களை உலகத்தார்க்குத்தெரிவிக்கவேண்டுமென்பதையெண்ணியும் இவர் இந்நூலைச்செய்தனர்; இவர் தபதமரபிலுள்ளாருடைய உயர்ச்சியைக்கூறுதலுபோலவே ஏனைச் சேரநாட்டினரையுட்கூறும் உயர்வுகளையும் சிறிதும் வேறுபாடின்றி நன்றாகச் சொல்லியிருத்தலால், இவருடைய திறவின்றுய்மை நன்குபுலப்படுகின்றது. இந்நூலின் இடையிடையே சொல்லப்படுபவர்களுடைய சரித்திரங்களைப்போன்ற நற்பயனையும் தீப்பயனையும் ஆங்காங்கு உலகத்தாரைநோக்கிச் சொல்லப்போதல் இவர்க்கியலபு. பின்னும் யாரேனும் மிக்க துன்பமனுபவித்ததாகச் சொல்லும்பொழுது அத்தன்பத்திற்குக்காரணமாக முற்பிறப்பில் அவர்கள் தீவினைசெய்ததைக்குறித்தும் நல்வினைசெய்யாமையைக்குறித்தும் அப்பொழுதப்பொழுது இவர்மனம் இரங்கித்தென்பல்த ஆங்காங்குள்ள பாடல்கள் புலப்படுத்தும். இவர் மலைநாட்டினராதலால் இந்நூலில் அந்நாட்டுச்சொற்கள் பல அவ்வவ்விடத்துக் காணப்படுக.

இவர்காலமும் சிலப்பதிகாரக் கதைநிகழ்ந்தகாலமும் ஒன்றாதலாற் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலும் மதுரையிலும் நடந்த சரித்திரங்களை அறிந்தோர்வாய்க்கேட்டும் மலைநாட்டினிகழ்ந்ததைத்தாம் நேரிற்கண்டும் இந்நூலைச்செய்தனர். இவ்வனம்செய்தாரென்பதை இந்நூற்பதிகத்தாலும், உரு-வது காட்சிக்காதையாலும், நட-வது வரந்தருகாதையாலும், விளங்கவுணர்க.

இக்கதையோடு தொடர்புள்ளதாகிய மணிமேகலையின் கதையையும் இந்நூலினின்றுதியிற்சேர்த்துப் பாடக்கருதியிருந்த இவர், அக்கதையை மணிமேகலைப்பெயரால் ஒரு காப்பியமாக யான் செய்துமுடித்தேனென்று மதுரைத்தமிழாசிரியர் கூலவாணிகள் சாத்தூர் சொல்லக்கேட்டு அவ்

வாறு செய்யாதுவிடுத்தனர். இதனைச் சிலப்பதிகாரத்தின கலம் பக்கம் கு-ம் வரிமுதலியவற்றிற்காண்க.

சமயம்.—உசு - வது கால்கோட்காதையிற் செய்குட்புவன் இயயஞ் செல்லப் புறப்பட்டபொழுது [அடி ௫௪-௫௭] “நிலவுக்கதிர் முடித்த மீயி ருஞ் சென்னி, யுகுபொதி யுருவத் துயர்ந்தோன் சேவடி, மறவஞ்சேர் வஞ்சி மாலை யொடுபுணர், திமையுசாச சென்னி யிறைஞ்சுவலம் யகாண்டு” எனவும், பின்பு [அடி ௬௨-௬௭] “ஆடக மாடத் தநிதூயி மமர்ந்தோன், சே டங்கொண்டு சிலர்யின் றேத்தத், தெண்ணீர் ஊர்ந்த செஞ்சடைக் கடவுள், வண்ணச் சேவடி மணிமுடி வைத்தலி, ஸங்கது வாங்கி யணிமலிப் புபுத்தி த், தாங்கின னகி” எனவும், செங்குட்டுவனைகோக்கி, இயயத்தினின்றும் வந்த முனிவர்கள் கூறியதாக [அடி ௬௭-௬௯] “செஞ்சடை வானவ னுருவி னில் விளங்க, வஞ்சித் தோன்றிய வானவ கோய” எனவும், வரந்த நகா தையில் மாடலன்கூறியதாக [அடி ௬௯-௭௨] “ஆனே னூர்ந்தோ னுரு ளிற்றேன்றி, மாசிலம் விளக்கிப் மனனவ னுதலின்” எனவும் இவரே கூறி யிருத்தலாலும், இவர் அவனுடைய தம்பியாதலாலும் இவரது சமயம் ஸை வமென்று தோற்றுகின்றது. இவருக்கு அடிகொன்று பெயர் வந்திருந் தலைக்கொண்டும், பதிகத்தில் “குணவாயிற் கீகாட்டத் தாகதமர் திருந்த” என்பதற் கோட்டமென்றதற்கு “அநகங்கோயில்” என்று அடிபார்க்குநால் லார் பொருள்செய்திருத்தலைக்கொண்டும், இந்நூலிற் சிலவிடத்திற் றான மதக்கொள்கையை இவர் மிகுந்தச் சொல்லியிருத்தலைக்கொண்டப இவ ரதுசமயம் ஸைமென்று கூறுவாருமுள்.

காலம்.—“உரையிடை யிட்ட பாட்டிடைச் செய்யு, னுரைசா லடிக ளாநா மதுரைக் கூல வாணிகன் சாத்தன் மிகட்டனம்” என இவ்நூற்பதிகத் திறுதியிலும் “இளங்கோ வேந்த னருளிற் கிட்ட வாய்கெழு கூல வாணிக ன் சாத்தன், மாவண்ட மீழ்த்திம மணிமே கலைத் த, பாடமம் பாட்டிது ளறிய வைத்தனன்” என மணிமேகலைமீனுடையபதிகத்திறுதியிலும் கூறியிரு த்தலால், இளங்கோவடிகளும் சாத்தனரும் ஒருவர்முன்னிடையிலாருவர் முறையே சிலப்பதிகாரத்தையும் மணிமேகலையையும் இயற்றினான்று போதநுதலானும், தொலகாப்பியப்பொருளாதிகாரச் செய்யுளியல், “புகா ரை முதலா” என்னும் சூத்திரத்தின் விசேடவுரையில் “சீத்தலைச்சாத்தனர றாற்செய்யப்பட்ட மணிமேகலை” என உச்சமேற்புலவர்கொள் றச்சினர்க் கினியரெழுதியிருத்தலால் மேற்கூறியசாத்தனர கடைச்சங்கப்புலவருளொ ருவராகிய சீத்தலைச்சாத்தனரொன்று தெரிதலானும், இளங்கோவடிகள் காலம் கடைச்சங்கப்புலவர் காலமென்று நிச்சயிக்கப்படுகிறது. அக்கடை ச்சங்கப்புலவருட் சிறந்தவரும் மதுரைக்கணக்காயனார் மகனாருமாகிய நக்கீரனார் இறையரைக்பொருளுக்குத் தாம் இயற்றியவுரையில் இந்நூ லிற் கானல்வரியிலுள்ள “கிணங்கொள்”, “துறைமேய் வலம்புரி”, “மோர்

தநங் காதலர்”, “புணர் துணை” என்னும் பாடல்களையெடுத்து உதாரணமாகக் காட்டியிருப்பது இங்கானக.

இளங்கோவடிகளுக்குத் தமையனாகிய செவகுட்டுவள் பத்தினிக் கடவுளாகிய கண்ணகியார்க்குக் கோயில்சமைத்து விழாக்கொண்டாடிய காலத்து இலங்கையரசனாகிய கயவாகுவென்பவன் உடனிருந்தானென்று வாரந்தருகாதையாலும், அக்கயவாகுவும் இலங்கையிற் கண்ணகியார்க்குக் கோயில்கட்டுவித்து விழாக்கொண்டாடினென்று இந்நூற்பதிகத்தைச்சார்ந்த உரைபெறுகட்டுரையாலும் தெரிகின்றன. இம்மைக்குச் சந்தேமக்குறைய களசு - வருடங்களுக்குமுன்பு கயவாகுவெனனு மரசனெருவன் இருந்தானென்று இலங்கைச்சரித்திரத்தாம் (=மகாவம்சம்) புலப்படுகின்றது. பின்னும் சந்தேமக்குறைய எசு - வருடங்களுக்கு முன்பு கயவாகுவென்னும் மற்றோரசனிருந்ததாகவும் அச்சரித்திரத்தால் தெரியவருகின்றது. ஆயினும், இந்நூலிற் கூறிய வேறு பல அரசர்களுடைய காலத்தை ஆராயும் போது இந்நூலாசிரியர்காலம் இரண்டாங்கயவாகுவின் காலத்திற்கு முந்தையதாகத் தெரிகின்றமையின், இவர்காலம், முதற்கயவாகுவின் காலமென்றே துணியப்படுகிறது.

சிலப்பதிகாரவுரையாசிரியராகிய

அடியார்க்கு நல்லார் வரலாறு.

இவருடைய வருணம் சமயம் ஊர் காலம் ஆகிய இவற்றுள் ஒன்றும் புலப்படவில்லை; ஆனாலும் நச்சினூர்க்கினியரால் மறுக்கப்படுவனவற்றுட். பல இவருடைய கொள்கையாக இருத்தல்பற்றி இவரதுகாலம் நச்சினூர்க்கினியருடைய காலத்திற்கு முந்தியிருக்கலாமென்று ஊகிக்கப்படுகிறது. இவர், மற்றையரையாசிரியர்கள் போலன்றித் தாம் எடுத்துக்காட்டும்மேற்கோள்களை இன்ன இன்ன நூலின்கண் உள்ளனவென்று பெரும்பாலும் புலப்படுத்தியிருக்கிறார். சிலசிலவிடத்துப் பதப்பிரயோசனமும் அலங்காரமும் மெய்ப்பாடுகளும் வேறு சில குறிப்பும் இவராலெழுதப்பட்டுள்ளன. ஐந்திணைக்குமுரிய முதற்பொருள் கருப்பொருள் உரிப்பொருள் ஆகிய இவற்றுள் ஒவ்வொன்றின்வகை பலவற்றிற்கும் இந்த நூலிலிருந்தே உதாரணங்காட்டி விளக்கியிருக்கின்றனர். இந்நூல்செய்யப்படும்பொழுதிருந்த இசைத்தமிழ்நாடகத்தமிழ்நூல்கள் பலவும் இவர்காலத்து இறந்தபோனமையால், இவர், அவ்விசைநாடகப்பகுதிகட்கு இசைநுணுக்கம் இந்நீரகாளியம் பஞ்சமரபு பரதசேனாபதீயம் மதிவாணர்நாடகத்தமிழ்நூல் என்னும் ஐந்துநூல்களையுமே மேற்கோளாகக்கொண்டனர். இந்நூலுள் இந்நிரவிழுவரெடுத்த காதையில் [அடி: ௬௪] “சித்திரைச் சித்திரைத் திங்கைச் சேர்ந்தென” என்

றும், கட்டுலாகாதையில் [அடி க௩௩ - க௩௩] “ஆடித் திங்கட் பேரிருட் பக்கத், தழல்சேர் குட்டத் தட்டயி ஞான்று, வெள்ளி வாரத்து” என்றும் சொல்லப்பட்டுள்ள காலவரையறைபைக்கொண்டும், அவ்வவ்விடத்துள்ள ஒவ்வொரு குறிப்பைக்கொண்டும், ஊகித்தக் கோவலன் கண்ணகி இரு வரும் இன்னகாலத்துக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திருந்து புறப்பட்டார்களென்றும் இன்ன இன்னகாலத்து இன்னது இன்னது செய்தார்களென்றும் எழு திக்கொண்டுபோகிறார். * [௨௦௩ - ௩௪; ௨௩௦ - ௧௨; ௩௦௭-௨௦; ௩௦௮ - ௨௪; ௩௩௩ - ௨௩; ௩௩௪ - ௧௧; ௩௪௧ - ௩] இவருடைய உரைநடை சிறசிலவீடத்து எதுகைமோனைமுதலியவற்றோடு கூடி இனிமையவை பயந்து செய்யுண்டையாகவமைந்துள்ளது. இந்நூலுள் ஒவ்வொருபகுதிகளைத்தனித்தனியே படிப்போர்க்கு அவ்வப்பகுதிகள் ஆங்காங்குள்ளவைகளாலேயே புலப்படவேண்டுமென்பது இவர் கருத்தாதலால் முன்னெழுதியவற்றையே பின்னுமெழுதுவர். அதனை இவ்வரையிற்பலவீடத்துங்காணலாம். இவர் கருத்து இன்னதாதலைச் சிலப்பதிகாரப்புத்தகத்தின் ௩௪௨-ம் பக்கம் உ-வதுவரிமுதலியவற்றிற்காண்க. மூலத்தில் எவ்விடத்தேதனும் திசைச்சொற்கள் வந்திருப்பின் அவற்றைத் தனித்தனியே எடுத்துக்காட்டி இன்னசொல்லின் னாட்டுவழக்கென்றும், அக்காலத்துவழங்கிய பழமொழிகளின்கருத்து எவ் விடத்தேனும் வந்திருக்குமாயின் அவற்றைத் தனித்தனியே எடுத்துக்காட்டி இன்னது இன்னபழமொழியென்றும் புலப்படுத்துவார். ஒருதலையாகப்பொருள்கொள்ளாது பலரும் தத்தமக்குத் தேற்றியவாதேபொருள்கொள்ளக் கிடந்த போதறியென்பதை இவர் இகரவீற்று வியங்கோளாகக்கொண்டு போற்றுவாயாகவென்று பொருள்செய்திருக்கிறார் [௩௧௧-௧௧௧]; [ராச்சினர்க்கினியரும் காட்டியென்பதை இகரவீற்று விபயகோளாகக்கொண்டார்; சிந்தாமணி, கோவீரணதயாரிப்பகம், ௩௮]. இவர், ‘கானல்வரியில் விரியக் கூறுதும்’ [௧௧-௩; ௧௨ - ௩] என்றும், ‘முன்னரிஅணியென்பநுட்கூறினும்’ [௨௦௧ - ௧-௩] என்றும் எழுதியிருத்தலால், இவர் கானல்வர்க்கு உரை செய்திருத்தனென்பதும், ‘அழற்படுகாதைக்கண்ணே விரித்துக்கூறுதும்’ [௧௭ - ௨௧.] என்றும், ‘கட்டுலாகாதையுள் விரிப்பகூறுவாம்’ [௨௦௬-௬.] என்றும் எழுதியிருத்தலால், கட்டுலாகாதை முதலியவற்றிற்கும் இவர் உரைசெய்யுப்பெண்ணியிருந்தாலொன்றும் வெளியாகின்றன.

* இங்கே காட்டிய இவ்விரண்டெண்களுள், முன்னது சிலப்பதிகார அச்சுப்புத்தகத்தின் பக்கத்தையும், பின்னது அப்பக்கத்திள்ள வரியையும் புலப்படுத்துவன.

சிலப்பதிகாரக் கதைச் சுருக்கம்.

[க.---*பு கார்காண்டம்.]

சோழவளநாட்டிற் காவிரிநதி கடலொடுகலக்கும் வங்கமுகமென் னுந்துறைபயுடையதும் சோழர்களுடைய பழைய இராசதானியாகவுள் ளாதம் பெரியோர்களாற் சிறப்பித்தும் பாராட்டி மிகப் புகழப்படுவ துமாகிய காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் சோழநீரரிநாலன்: அரசாட்சிசெய்துவருகையி ல், இப்பர் கவிப்பர் பெருங்குடியொனனும் மூவகைவணிகருட் பெருங்குடி யார்களுத்திணுத்தீதோடிகிய மாசாத்தீவானென்பார், தன்மகன் கோவல னுக்கு அந்நகரில் அம்மரபினுதித்த மாறாய்கன் மகன் கண்ணகியை மிக்க சிறப்புடன் மணம்புரிவிக்க, கோவலன் கண்ணகிபால் மிகவும் அன்புவை த்தி நலம்பாராட்டி இன்புற்றுத் தருக்கி மகிழ்ந்து நடக்குநாடகரில், ஒரு நாள். அக்கோவலன்ருயாகிய பெருமகேக்கிமுத்தியென்பவன், கோவலனும் கண்ணகியும் இல்வாழ்க்கையைபச சிசுவீதாநடத்திற் கைதேர்ந்து உயர் ச்சிசுபற்றுவிாங்குதலைக் காணவேண்டி வேறொருமானிகையில் இல்லற ஈ டத்துதருவேண்டும் பொருள்களை சிரப்பி வேலைசெய்பவர்களையும் நியோ ஜித்து அவ்விருவரையும் அகலிநுத்த, அவர்கள் மனவொருமையோடு அதி லிருந்து அறவோர்க்களித்தல் அந்தணரோம்பல் தறவோர்க்கெதிர்தல் முதலியவற்றைச்செய்து இல்வாழ்க்கையை ஒழுங்காக நடத்திவருவாராயி னர்; இவ்வாறு சிலவருடங்கழிந்தன.

இப்படியிருக்கையில், கோவலன், மிக்கஅழகுடையவனும் ஆடல்பா டல் முதலியவற்றில் மிகத் தேர்ச்சிபெற்றவளுமாகிய மாதவியென்னும் நா டகக்கணிகையை விரும்பித் தன்பா ளுள்ள பலவகைப்பொருள்களையும் நாள் தோறுய்கொடுத்தி அவளோடும் இடைவிடாது மருவி மகிழ்வாருயினன். கண்ணகி பரிவாற் றவ்வருந்தி அவ்வருத்தத்தைச் சற்றும் வெளிப்படுத்தா மல் அவன்பாற் சித்தேனும் வெறுப்பினதி இல்லறவொழுக்கத்தை வழுவா டி நடத்தியவந்தாள்; அக்காலத்து வழக்கப்படி அந்நகரத்தில் இந்நிரனுக்கு த்திருவிழாபாடத்தப்பட்டது. அதன்றடிவில் அந்நகரத்தார் தத்தம் பரிவா ரங்களோடு கடலாடுதற்குச் சென்றார்கள்; கோவலனும் மாதவியுடன் கடற்க ளாரையடைந்து ஒரிடத்தி சிறந்து அவள்கையி ிருந்தவீணையைவாங்கிப் பல வகைப்பட்ட வரிப்பாட்டுக்களைப் பாடிக்கொண்டு அவ்வீணையைவாசித்தாள்; அவன்பாடியபாட்டுக்கள் பலவகைப்பட்ட அகப்பொருட்சுவையைத் தழுவி யிருந்தமையின், மாதவி, 'இவன் வேறுமகளிர்பால் விருப்புடையன்' என் மெண்ணிப் புலந்து அவள்கையினுள்ள வீணையைவாங்கித் தான் வேறுகுறிப் பில்லாதவளாகவிருப்பினும் அவன்வேறுகுறிப்புள்ளவனாகத் தனக்குத்தோற் றினமையின், தானும் வேறுகுறிப்புடையாள்போலவே அகப்பொருட்சுவை யைத்தழுவிய பலவகைப்பட்ட வரிப்பாட்டுக்களைப் பாடிக்கொண்டு அவ் வீணையை வாசித்தாள்; அதனைக்கேட்டகோவலன், வேறொருவர்மேல்மனம்

* புகார் - காவிரிப்பூம்பட்டினம்.

வைத்து இவள் பாடினென்றெண்ணி ஊழ்விசையன்முயற்சியால் வெறுப்புற்று அவளோடு அளவளாவாமல் தன்விடையடைந்து, தேவர்தியென்னும் பார்ப்பனத்தொழியோடு சல்லாபஞ்செய்துகொண்டிருந்த கண்ணகியைக்கண்டு அவளுடன் பள்ளியறையின்புகுந்து அவள் மேலீவாட்டத்தையும் மனவருத்தத்தைபுந்தெரிந்து, 'பொய்யை மெய்யாகக்காட்டியொழுதும் பரத்தையோடுமருவி ஒழுகியகாரணத்தால் முன்னோர்தேடிவைத்த பொருட்குவிடக்களையெல்லாம் தொலைத்து வறுமையடைந்தேன, அஃது எனக்கு மிகவும் நாணத்தருகின்றது' என்று சொன்னாள். கண்ணகி, மாதவிக்குக்கொடுத்தற்குப் பொருளில்லாமையால் தார்ப்புகொள்ளென்று கருதி, 'அடியேனிடத்து இரண்டு சிலம்புநாசா; அவற்றைக் கைக்கொண்டருள்க' என்று சொன்னாள்; அவன, 'மதுரையைடைந்து இச்சிலம்பை வாணிகமுதலாகக்கொண்டு வியாபாரஞ்செய்த பின்னக பொருள்தேடித்தற்கெண்ணினேன்; சீபும் வரல்வேண்டும்' என்றான். அவனும் சமத்திக்க, கோவலன் அன்றிரவின் கடையாமத்திற் கண்ணகியையழைத்தற்க்கொண்டு ஒரு வருமறியாதபடி புறப்பட்டுக் காவிரியின வடகரை புரியாக மேற்கேசென்று ஒரு பூஞ்சோலையைடைந்து அதில் தவஞ்செய்துகொண்டிருந்த ஆடுகதசமயத் தவமுதியோடு கிய கவுந்திபைக்கண்டு வணங்கி, 'மதுரையிலுள்ள பெரியோர்கள்பால் அறநூற்கேள்வகளைக் கேட்டற்கு உடல்வருவேன்' என்று சொல்லிய அவளோடும வந்தக்கொண்டு அரங்கமடைந்து அங்குவந்த சாரணர்களைத்தரிசித்து ஓடமேழிக் காவிரியின் தென்கவரசேர்ந்து ஒருபொழிலிரிந்தான்; அப்பொழுது அங்குவந்து கண்ணகியையும் கோவலனையும் அவமதித்தப்பேசிய ஒருபரத்தையையும் ஒருநூர்ந்தலையும் கவுந்திநரிவடிவங்கொள்ளும்படி செய்து, அவர்கள் அவ்வாறுனதையறிந்து இரங்கிய கோவலன்கண்ணகிவிவர்க்கேண்டுகொளால் அவர்களுக்கும் அங்குவடிவு ஒருவருடத்தில் நீங்கும்படி சாபங் கடைசெய்தான். இப்படியும் உறையுடையடைந்தார்கள்.

[உ.—மதுரைக் காண்டம்.]

அடைந்தவர்கள் அன்று அமரகரிதமங்கி மறுகாட்காலையிற் புறப்பட்டுச் சிதிதுதூரஞ்சென்று ஓரிடத்திலிருந்து இன்பப்பாதி அங்குவந்த ஊர்தணலால் வழிதெரிந்துகொண்ட அப்பாற்சென்றார்கள். செல்லுமபொழுது ஒருநாட்காலையிற் கோவலன், கவுந்திபையும் கண்ணகியையும் ஓரிடத்தில் வைத்துவிட்டுக் காலிக்கடன்கழித்தற்பொருட்டு ஒருபொய்கையைடைந்து நிற்கையில், தன்சிரிவாற்றுவருந்திய மாதவியாலனுப்பட்டு அவளோடையுடன் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தினின்றும் அங்குவந்த கௌசிகனென்னும் அந்தணனைக்கண்டு தன்சிரிவால் தன் தந்தை தாய் முதலியோர்களும் மாதவியும் படுகிவருத்தங்களை அவனால் தெரிந்து மிக வருத்தமுற்றுத் தான் புறப்பட்டதற்குக் காரணத்தையும் தன்வணக்கத்தையும் தன்னுடைய தந்தைக்குச்சொல்லிப் பாதுகாத்துக்கொண்டிருக்கும்படி அவனையனுப்பிவிட்டுக் கவுந்தியையும் கண்ணகியையும்டைந்துஅவர்களுடைய புறப்பட்டுஇடையிற்

சந்தித்த பாணர்களுடன்-அளவளாவி அவர்களால் வழியினளவு தெரிந்துகொண்டுபோய் வைபவயாதமையடைந்து அதனைத்தொழுது புணையேறி அக்கரைசென்று மதுசூரியன் மதிப்புறத்ததாசிய முனிவரிருக்கையில் தங்கினான்.

மற்றைநாடகாலையெழுந்த கவுடியை வணங்கித் தங்களுக்கு முன்பு நேர்ந்த துன்பங்களைச் சொல்லி வநந்திப் பின்பு அவள்தேற்றத்தேறிக் கண்ணகியை அவள்பால்வைத்திவிட்டிற் தான் வாணிகஞ்செய்தற்குரிய இடமறித்தபொருட்டு மதுசூரகரத்தின் உள்ளேசென்று அதன்வாங்கலையெல்லாங்கண்டு மீண்டு கவுடியையடைந்து அந்நகர்ச்சிறப்பு முதலியவற்றைச் சொல்லி, பின்பு, அங்கேயுந்த தனது அட்பாளையுரிய மாடலென்னுமந்தனலேறி சல்லாபஞ்செய்யவேண்டினாந்தான். அப்பொழுது, கவுந்தி, அங்குவந்த இடையேயுள்ள தீவிரியாகிய மாதரியைக்கண்டு அவளது நல்லொழுக்கத்தைரோக்கி, 'இவளிடத்திற் கண்ணகியை அடைக்கலமாகக்கொடுக்கலாம்' என்று நிச்சயித்து அவளையழைத்துக் கண்ணகியின் கம்புமேம்பாட்டையும் அவள்மென்மைத்தன்மையையும் உயர்ந்தோர்களாற் கொடுக்கப்படுமா அடைக்கலப்பொருளைப் பாதுகாத்தோர் அடைந்தபயனையும் அவட்கு விளக்கச்சொல்லிக் கண்ணகியை அவளிடம் ஒப்பிக்க, அவள் மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்று விடைபெறவுக் கண்ணகியைக் கோவலனுடனழைத்துக்கொண்டு ஆயிரபாடியின்றித்தும் தனயிட்டையடைந்து அவ்விருவரையும் புதிய மனையொன்றிலடைவித்து மிகவுபசரித்துத் தன்மகள் ஐயையென்பவளைக் கண்ணகிக்குத் துணையாகவைத்துச் சமைத்தற்குரியபொருள்கள் பலவற்றையும் தொண்டாந்துகொண்டதன் கண்ணகி அவற்றைச் செய்விதாகச்சமைத்து முறைப்படிபுண்பிக்கக் கோவலன் இவ்நகரவுன்று கண்ணகியை அருகழைத்து அனைத்து, 'நீ இந்நகர்ப்பாடுவழியில் வந்ததைப்பண்ணி நம் தாய்தந்தையர் என்னுள்பழமுறழிகளோ? நீக்க செல்வத்தை அனுடவித்துக் கொண்டிருந்த நாம் இந்நகர் கொடியதுன்பத்தையனுடவித்தது கனவோ? அளவளாயின, இதற்குக்காரணமாக முன்பு செய்த தீயினையாதோ? யான் உறுமறிந்துவேன்; விண்ணோரம விடரோங்குடிப் பிறரைப் புறங்குறுங்கூட்டத்திதழ்ருந்து நல்லவாழ்க்கைதத் துறந்த மகாபாலியாகிய எனக்கு இனித் தீக்கதிபுளறி நற்கதியுண்டாமோ? இந்நுழுகுரவர்க்கும் ஏவல் செய்தலையொழிந்தேன்; உனக்கும் துன்பஞ்செய்தேன்; இக்கூடாவொழுக்கம் தீயதன்று கிதிதுமெண்ணவேன்' என்று பலவாறியங்கி, 'சுற்றமுதலிய வற்றைமீங்கி காணமுதலியவற்றையும் கற்பையும் பெருந்துணையாகக்கொண்டு என்னேடுவருந்து எனது தனிமைப்பத்தீர்ந்த "பொன்னே கொடியே புனைபூம் கொதாய், நாணின் பாவாய் நீலில விளக்கே, கம்பின் கொழுந்தே பொற்பின் செல்லி" இனி, உன்றுடைய சிலம்புகளுள் ஒன்றைக்கொண்டு போய் விரைவில்விற்றுவருவேன்; வருமாவும் தனிமையால்வருந்துதலை ஒழிவாயாக' என்றுசொல்லி, ஒரு சிலம்பைவாங்கிக்கொண்டு அவள் தனியேயிருத்தலைக்கண்டு மனமவெதும்புதலாலே பெருகிய தன் கண்ணீரை அவள் கண்டால் வருந்துவாரொன்று மறைத்தவள்கி அவ்விடத்தைகீங்கிப் பிரித்த

குத் துணியில்லாத மனமுடையவராய்ச் சென்று எதிர்ப்பட்ட சூர்நிமித்தங் களை அறியாமற் கடைத்தெருவிம்புருந்து எதிரே நூறு பொற்கொல்லர் பின்னேவர முன்வந்த ஒருபொற்கொல்லனைக்கண்டு இவன் அரசனாற் பெயர்பெற்றோனென்றமெண்ணி அவனருகிற்சென்று, 'அரசன நேலியணிதற் குத் தகுதியான சிலம்பினை விலைமதிக்கும் வரையுடையாயோ' என்று வினாவி, அவன் மிக்கபணிவுடன் தான்வல்லுறதலைக்குறிப்பிக்கக் கோவ லன் தான்கொணர்ந்த சிலம்பைக் காட்டினன். அவன்பார்த்து, 'இதனை அரசனுக்கு யான்தெரிவித்துவருமளவும் என்வீட்டிதற்கு அயலதாகிய இவ்வி டத்தே நீரிரும்' என்று ஓரிடத்தைக்காட்டிச் செலலக் கோவலன் அவ்விட த்தேயிருந்தான். சென்றபொற்கொல்லன் முன்பு அரசன்மனைவியின் சிலம்பு களுள் ஒன்றை வஞ்சித்துத் திருடிக்கொண்டவனாதலால், 'யான் முன்பு வஞ்சித்துக்கவர்ந்துகொண்ட சிலம்பு எனவிடத்தோழனானிதன்று இராசா யுக்கு வெளிப்படுவதற்குமுன்னமே அதனோடு ஒத்த சிலம்பைக்கொணர்ந்த இப்பதியவனால் என்மீதுண்டாகும் ஐயத்தையப் போக்கலாம்' என்று தன் னுள்ளே நிச்சயித்துக்கொண்டு, தன்மனைவியின் கையிலிருந்தப்பொருட்டுத் தன்கோயிலினைக்கி அவன்கோயிலை நோக்கிக் காம்பாவசனாய்ச் செல்லும் பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனைக்கண்டு வணங்கித்துதித்து, 'கன்னக்கோல் முதலியன இல்லாமலே கோயிற்கணிந்த சிலம்பைத்திருடியவன் அடியே னுடைய சிறியகுடிசை அச்சிலம்போடு வந்திருக்கிருள்' என்றுசொல்லப் பாண்டியன் உடனே காவலாளர்களையழைத்து, 'என மனைவியின் சிலம்பு இவன்கூறிய கள்வன்கையிடத்ததாயிருப்பின, அவனைக் கொலையுதற்கு அச்சிலம்போடு கொண்டுவருக' என்று சொல்லக்கருதியவன், விடப்படுகும் உலமாதலால் மயங்கி, 'அவனைக்கொன்று அச்சிலம்பைக் கொண்டுவரும்' என்று கட்டளைவிட்டான். பொற்கொல்லன் தன்வண்ணம் பரித்தித் தன்று தன்னுள்ளே மகிழ்ச்சு அக்காவலாரருடன்கொண்டு கோவலனையடை ந்து அவனைநோக்கி, 'இவர்கள் அரசன்கட்டளையாம் சிலம்புகானவந்தவர்க ள்' என்றுசொல்லிக் கோவலனுடைய முகக்குறிமுதலியவற்றைக்கண்டி இவன் கள்வனல்லனென்றுசொல்லும் காவலாளர்களை இகழ்ந்துரைத்து அவனைக் கள்வனென்று வற்புறுத்துதற்குக் காவுதூலிவாரா ஏதுக்களையெ ல்லாம் அவர்களுக்கு எடுத்துக்காட்டினன்; அப்பொழுது அவர்களுள் அறி வின்மையினால் கொலையஞ்சாதொருவன் விரைந்துசென்று கோவலனைத் தன் கைவாளால்வெட்டிவீழ்த்துளுள்.

இப்பால், கன்னகியிருந்த இடைச்சேரியில் பலவகையான உற்பாதங் களுண்டாயின; அதகண்ட மாதரிமுதலியோரால் உற்பாதசாந்தியாகத் திருமலைக்குறித்துக் குரவைக்கூந்து ஆடப்பட்டது; அதன்முடிவில் மாதரி நீராடுதற்பொருட்டு வையையாற்றிற்குச் சென்றார்; அப்பொழுது சிலம்பு திருடியவனென்று துணிர்த்து கோவலனை அரசனேவலாளர் கொன்றசெய்து யை மதுரையிலிருந்துவந்த ஒருத்திசொல்லக்கேட்டுக் கண்ணகி பதைபதை த்து மூர்ச்சித்துப் பலவாறுபுலம்பித் தானும்அவனுடனிறத்தற்குத் துணிர்த்து

இடைச்சியர் மத்தியில்மின்று சூரியனை நோக்கி, 'கதிர்ச்செல்வனே ! நீயறிய என் கணவன் கள்வனோ' என்றாள் ; அவன், 'நின்கணவன் கள்வனல்லன் ; அவனைக் கள்வனென்ற இவ்வூரை வினாவில் தீயுண்ணும்' என்று அசரீரியா கக் கூறினன். அதைக்கேட்ட கண்ணகி மிகுந்த கோபத்தோடு தன்னிடமிருந்த மற்றொரு சிலம்புடனே புறப்பட்டுக் கண்டார்நடுங்கும்படி வீதிவழியே சென்று ஆங்குள்ள மகளினாரோக்கிப் பலவாறு புலம்பி, 'என்கணவனை முன்போலக்கண்டு அவன்சொல்லும் நல்லுரையைக் கேட்பேன் ; அங்ஙனங்கேளேனாயின, என்னை இகழ்பின்' என்று சபதஞ்செய்துகொண்டு சென்று வெட்டுண்டுவிட்டந்த கோவலனைச் சிலர்காட்டக்கண்டு அளவில்லாத துயரத்தையடைந்து அவனை முன்னிலைப்படுத்திப் பலவிதமாகப் பிரலாபித்து அவனுடம்பைத் தழுவிக்கொள்ள, அவ்வளவில், அவன் உயிர்பெற்றமெழுந்தறின்று மதிபேனம முகம்வாடியதேயென்ற சொல்லிக் கையாலே அவன் கண்ணீரை மாற்ற, அவன் அவனுடைய பாதங்களை இரண்டு கையாலும் பூண்டு கொண்டு பணிந்தாள் ; உடனே அவன் நீ இங்கிருக்கவென்று சொல்லி அவ்வுடம்பையொழித்துவிட்டுச் சுவர்க்கம்புகுதற்குத்தேவர்களோடு கடிச்சென்றாள்.

இங்கே இப்படியிருக்கப் பாண்டியன் நெடுஞ்செடியன்மனைவி, தீக்களக்கள் பலவற்றைக்கண்டுசென்று அவற்றைத் தன் கணவனோடு சொல்லிக் கொண்டிருந்தாள் ; அப்பொழுது, கண்ணகிகோபத்தையாதவளாய் அரண்மனைவாயிலையடைந்து வாயிலோரால் தன்வரவை அரசனுக்கறிவித்தி அவனனுமதிப்படி அவன்முன்சென்று, அவன் கேட்பத் தன் ஊர் பேர்முதலியவற்றையும், ஆராயாது கோவலனைக்கொல்வித்த கொடுங்கோன்மையையும் வெகுதூணிவாகசொல்லிக் கோவலன் கள்வனல்லனென்று தெளிவித்தற்பொருட்டு, தன் சிலமடிகளுள்ளேயுள்ளபரல மாணிக்கமென்றாள் ; அவன், தந்தேவ்சிலம்பின்பால் முத்தென்று சொல்லி, கொல்லப்பட்ட கோவலனிடமிருநகுகிடைத்த சிலம்பை வருவித்துளவப்ப, கண்ணகி அதையுடைத்தாள் ; உடைக்கவே அதனினின்றும் மாணிக்கப்பால் தெறித்தது ; அதுகண்டு அரசர் நடுநடுங்கி, 'இழந்த பொற்கொல்லன் சொல்லிக்கேட்ட கொடுங்கோன்மையையுடைய நானேவரசன் ! நானேவரசன் ! ஐயோ ! புகழ்புகழ்ப்பற்ற இந்த அருமந்தருலமஎன்றைப்படியடைந்ததே ! என்ஆயுள் தீயனமே அழியக்கடவது' என்று சொல்லி மிகவுந்துக்கித்து மயங்கித் தானிருந்த ஆசனத்தில் வீழ்ந்து இறந்தாள் ; அதனையறியாத அவன்மனைவி பாதுகாத்தருளவேண்பென்று கண்ணகி பாதத்தில் வீழ்ந்தாள் ; வீழவே கண்ணகி, 'நான் பத்திசியாயிருந்தல் உன்மையாயின், இவ்வூரை அழித்துவிடுவேன் பார்' என்று சபதம்செய்து தனது இடக்கொய்கையை வலக்கையால்திருகியெடுத்து அதை அந்நகரத்தினிமித்தெறிந்தாள் ; எறியவே, அக்கினிதேவன் பார்ப்பனக்கொலத்தோடு வந்து, 'மகாபத்தினி ! உனக்குப்பிழைசெய்தநாளில் இவ்வூரை எரித்துவிடும்படி முன்னமே ஓரேவல் பெற்றுள்ளேன் ; இப்பொழுது யாரையழித்தல்வேண்டும்' என்று கேட்ப, அவன், "பார்ப்பா ரறவோர் பகப்பத்தினிப்பெண்டிர், மூத்தோர் குழவி யெனுமியரைக் கை

விட்டுத், தித்திறத்தார் பக்கமே சேர்க்கென்று சொல்ல, அப்பொழுதே அக்
 நகரில் அவள்சொல்லியவண்ணம் தீப்பற்றிக்கொண்டது. உடனே அந்நக
 றைக்காக்கும் வருணப்பூதங்கள் நான்கும் பெயர்ந்து சென்றன; அந்நகரத்
 துள்ள இடங்கள் பலவும் எரியத்தொடங்கவே அவ்வெம்மையை ஆற்றாதவ
 ளாகி மதுரையின் அதிதேவதை கண்ணகிபால்வந்திரின்று அவளைநோக்கி,
 ‘யான் இந்நகரின் தெய்வம்; உனக்குச் சிலவற்றைச் சொல்லவந்தேன்; அவ
 ற்றை நீகேட்பாயாக; இந்நகரத்து முன்பிருந்த பாண்டிபர்களுள் ஒருவரோ
 னும் சிறிதும் கொடுக்கோன்மையுடையா லல்லர்; இந்நெடுஞ்செய்யாது
 அத்தன்மையனே; ஆயினும் இதுவந்தவாலாற்றைச் சொல்லவேண்டி: முன்பு
 கலியங்காட்டி வுள்ள சிங்கபுரத்தரசனாகிய வசுவென்பவனும் கலியபுத்தாச
 னாகிய குமரனென்பவனும் தம்முட்பகைகொண்டு ஒருவரையொருவர் வெல்
 லக்கருதியிருந்தார்; அப்பொழுது சிங்கபுரத்துக்கடலீழியிறச்சென்ற இயல்
 பாகப் பண்டம்விறுக்கொண்டிருந்த சங்கமனென்றும் வலிகளை அந்நக
 ரத்தரசனிடம் தொழல்கொண்டிருக்கும் பாதனென்பவன் இவன்
 பகைவனுடைய ஒத்தனென்றுவிடுத்த அரசனுக்குக்காட்டிக் கொல்லச் செய்த
 விட்டான்; அப்பொழுது அந்தச்சங்கமன்மீது விபாகிய நீர்பெனபவன் யிற்
 ற்துயரமுற்றுப் பதிலாள்கூறான் பலவிடத்துமீண்டு பின்பு ஒருமலையில்
 மேலேறித் கணவளைச்சேர்த்தப்பொருட்டுத் தன்முடைய உயிரை விதந்து
 நினைத்தவன்; எமக்குத் துன்பஞ்செய்தோர்மறுபிறப்பில்லித்தவன்பத்தையே
 அடைவார்களாக’ என்று சாபவிட்டிறந்தான்; அப்பாதன இக்காவல நுகப்
 பிறந்தான்; ஆதலால் நீங்கள் இதுவன்பமடைந்தீர்கள்; நீஇதனைக்குட்பதி
 னுலாவது தினத்தின் பகல்சென்ற பின்பு உன்னுடையகணவனைக் கண்டசேர்
 வை” என்றுசொல்ல அவளைத் தீத்தறிச்செல்ல, பின்பு கண்ணகி மதுரையை
 நீங்கி வையைக்ககையடிமே மேற்றிசைநோக்கிச்சென்று மலைநாடடைந்து
 அதிலுள்ள திருச்செங்குன்றென்றும் மலைமேலேறி ஒரு சிவங்கைமாற்று
 னிழலினின்று பதிருலாவது தினத்தின் பகல்சென்ற பின்பு அவளே தெய்வ
 வடிவத்தொடுவந்த கோவலனைக் கண்டுகளித்து அவனுடன் விவானத்தி
 மேலேறித் தேவர்கள் போற்றும்படி சுவர்க்கமடைந்தார்.

[௩.—வருசிக் காண்டம்.]

கண்ணகி, இவ்வாறு கணவனோடு விமானமேறிச் சுவர்க்கம் போய்க்
 கண்ட வேடநீவமகளிரும் வேடர்களும் மீருந்த ஆசசரியமடைந்து தமது
 குறிச்சியிற் கண்ணகிப்பொருட்டு ஒரு குரவைக்கூத்துச் செய்வித்தார்கள்.
 பின்பு அவ்வேடர்கள், இரந்த அதிசயத்தைத் தந்தாட்டு அரசனாகியசெங்குட்
 டுவனுக்குத் தெரிவிக்கவேண்டிமென்றெண்ணிப்பலகையான காணிக்கைப்
 பொருள்களையும்கைக்கொண்டுசென்று,மலைவாங்காண்டமருத் தலாதுதேவ்
 வேணமாளோடும் தம்பி இளங்கோவடிகளோடும் புறப்பட்டு நால்வகைத்
 தானையும்குழுவந்தபேராற்றங்கரையிலுள்ளமனற்குவியாட்சிருக்கும்சேரன
 செங்குட்டுவனைக் கண்டுவிணங்கிச் சொல்லுர்கள்; அத்கேட்டு அவ்வரசன

அதிசயிக்க, அங்குவந்திருந்த மதுரைத்தமிழாசிரியராகிய சாத்தனார், மதுரையில் கோவலன் கொடியுண்டதையும் அங்கே கண்ணகியால் நடந்தவற்றையும் மதுராநகரத்திலேயும் அவளுக்குமுன்வந்து சொல்லியதையும் விரித்துச் சொன்னார்; சிசங்குட்டுவன், பாண்டியன் இறந்ததற்கிரங்கித் தன் தேவியின் வேண்டுகோளால் கண்ணகியாகிய பத்தினிக்கடவுளைப் பிரதிஷ்டித்து வழிபடுத்திக்கொண்டு, அவளுருவஞ்செய்தற்குச் சிலகொணர்த்தம்பொருட்டு மந்திரிகளோடும் ஆலோசித்து, முன்னம் இமயமலையினின்றும்வந்த முனிவர்கள் 'ஆரியமன்னராகிய கனகனும் விசயனும் தமிழ்நாட்டரசரையிகழ்ந்தார்' என்று சொல்லக்கேட்டவருதலால், அவ்வரசர்களை வென்று அவர்கள் முடியில் அசகிலையையேற்றிக் கொண்டிருவேனென்று சபதம்செய்து, உடனே சேனைகளுடன் புறப்பட்டு நீலகிரியையடைந்து அவருத்தங்கி இமயமலையினின்றும்வந்த முனிவர்கள்கூறிய ஆக்ஷயப்பெற்று அப்பாற்சென்று கங்காரதியைப்படைந்து தனது ராட்பரசர்களாகிய கன்னர்கள் கொணர்ந்து வைத்திருந்த ஓடமேறி அக்கரைசென்று அவவிடத்திற்கங்கி அங்கே போர் செய்தற்குவந்த கனகவிசயரையும் அவருக்குத்தூணயாகவந்த உத்தரன் முதலிய அரசர்களையும்வென்று நாபதவேடமுதலியவற்றைக் கொண்டோடி அவ்வரசர்களைப்பிடித்து அகப்படுத்திக்கொண்டு தன்மந்திரியாகிய வில்வன் கொதையைபும் சேனையையும் அனுப்பி இமயமலையினின்றும் சிலைவாறு விந்து அதைக் கனகவிசயர்முடியிலேற்றி விதிப்படி கவகையில் நீர்ப்படை செய்து இப்பாலவந்து அதன்நென்கரையிற் சேனையோடுநங்கி அங்குக் கங்கையாடிவந்த மாடலறைக் கோவலன் வரலாறுமுதலியவற்றையும் நெடுஞ்செழியனுக்குப்பின்பு இளங்கோவேந்தன் அரசாட்சிசெய்தவருதலையுமறிந்து அம்மாடலனுக்குத் தன் நிறையாகிய ஜம்பக்தலாம்பொன் தானஞ்செய்து தன்நல்லவெல்லப்பட்ட கனகவிசயரைச் சோழனுக்கும் பாண்டியனுக்கும் காட்டிவரும்படி நீலன்முதலிய ஒற்றர்களையனுப்பிவிட்டுச் சேனையுடன் புறப்பட்டு இடையினுள்ளவளங்களைப்பல்லாம் பார்த்துக்கொண்டு வந்து சேராமலாடந்து ஆங்குள்ளவர்களோடும் அவ்வளவி மகிழ்வுற்றிருந்தான்; அப்படியிருக்கையில் ஒருநாள், அனுப்பப்பட்ட நீலன்முதலிய ஒற்றர்கள் வந்து, 'தேவாலியடைந்து மாறுவேடம்பூண்டிசென்ற கனகவிசயர்முதலியோரைப் பிடித்துக்கொண்டுவந்ததைச் சோழனும் பாண்டியனும் இகழ்ந்து சொல்லார்கள்' என்று சொல்லக்கேட்டு மிகுந்தகோபங்கொண்டு, அங்குவந்திருந்த மாடலன் 'நீ கோபந்தனிக; இளமை யாக்கை செல்வமுதலியவைகள் நிலையா; நல்லபத்தையைடைவிக்கும் யாகத்தை இனிச்செய்தல் வேண்டும்' என்று பல ஏதுக்கள்முகமாக எடுத்துச்சொல்லக்கேட்டு அக்கோபந்தணிந்து, அம்மாடலன் சொல்லியவண்ணம் யாகத்திற்குரியவற்றை அவைக்கும்படி சிலையைனுப்பி, ஆரியவரசர் முதலியோரைச் சிறையினின்று நீக்கி அவர்களுக்குவேண்டியவற்றைக்கொடுத்து உபசரிக்கும்படி வில்வன் கோதைக்குச்சொல்லிப் பலருடன்சென்று, சிறந்த கம்மியர்களாற்செய்யப்பட்ட ஓராலயத்தில் இமயச்சிலையாலியற்றப்பட்டுள்ள வடிவத்திற் பத்தி

னிக்கடவுளாகிய கண்ணகியைப் பிரதிஷ்டைபண்ணி வீதுப்படி நித்திய பூசைமுதலியவற்றை நடத்தும்படி கட்டளையிட்டு அங்கேயிருந்தான். அப்படியிருக்கும்பொழுது, முன்னம், கோவலன் கொடியுண்டதமுதலியவற்றை மாடலறைக்கேட்ட தேவந்தியும் கண்ணகியின் செவ்வீத்தாயும் அவளடித்தோழியும் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தினின்றி ரீங்கி மதுரையைடைந்து அங்கே கண்ணகியைக்காணாமல் மாதரிமகள் ஐயையைக்கண்டு அவளையழைத்துக்கொண்டு வையைக்கரைவழியேசென்று மலைநாடுபுகுந்து கண்ணகிகோயிலையடைந்து அங்கிருந்த செங்குட்டுவனைக்கண்டு தங்களை இன்றொன்று அறிவித்துக் கண்ணகியின் பிரிவாற்றாமைமால் வருந்திப்புலம்பினார்கள்; அப்பொழுது கண்ணகி தேய்வவடிவத்தொடு வெளிப்படாதுச் செங்குட்டுவனுக்குக் காட்சிக்கொடுத்து வாழ்த்தினாள்; பின்பு செங்குட்டுவன் மாதவிமகனாகியமணிமேகலையின் துறவைத் தேவர்துறவோலக்கேட்டு, அவன்மேல் ஆவேசித்த சாத்தனென்னுந்தெய்வத்தின் கட்டளையால் மாடலன் தன்கையிலுள்ள கமண்டலநீரை அங்குவந்திருந்த முன்று இளம்பொண்கள்மீது தெளிப்ப உடனே கண்ணகியைக்குறித்திப்புலம்பிய அம்முறையும் கண்ணகிநற்றாய் கோவலன்நற்றாய் மாதரி எனலும் இம்முறையைய பிறப்பினராக அறிந்து, அவர்கள் அவ்வாறுபிறத்தற்குக் காரணத்தை மாடலன்சொல்லக்கேட்டுப் பத்தினிக்கடவுளுக்கு நித்தியபூசைசெய்யும்படி தேவந்திக்குச்சொல்லித் தான் அக்கடவுளை முன்றுமுறை வலம் வாடி வணங்கி நின்றாள்; அப்பொழுது ஆரியமன்னரும் மாளவவேந்தரும் இலங்காபுரத்தரசனாகிய கயவாகுவும் அங்குவந்து அக்கடவுளைநோக்கி 'இச்செங்குட்டுவனைப்போல எங்களுடையநாட்டில் யாங்கள உனக்குசெய்யும் பூசையில் நீ எழுந்தருளி எங்களுக்கு அருள்செய்யவேண்டும்' என்றுபிரார்த்திப்ப, நீங்கள்விரும்பியபடியே வரநதந்தேனென்று அப்பொழுது ஒருகுரல் உண்டாயிற்று. அதனைக்கேட்ட செங்குட்டுவனும் பற்றையாசர்களும் மிகுந்த சந்தோஷமடைந்தார்கள். பின்பு செங்குட்டுவன் மாடலனோடு யாகசாலைக்குச் சென்றான். ஆப்பால், இளங்கோவடிகள் பத்தினிக்கடவுள் புகையிலுக்குச் சென்றாள் : அவருக்குமுன்பு பத்தினிக்கடவுள் தேவந்தியேற்றொன்று அவருடைய வரலாறுகளைச் சொல்லி உவப்பித்தாள்.

கோவலன் வெட்டுண்டுவிழுந்தகாலம் தொடங்கிப் பாண்டியநாட்டில் மழை இல்லாதபோயிற்று; வறுமையும் நோயும் அதிகரித்தன; அதுமீதறிந்து கொற்றகைநகரத்திருந்த அரசனாகிய இளங்கோழியன் பத்தினிக்கடவுளுக்கு ஆயிரம் பொற்கொல்லரைப் பலியட்டுக் களவேள்வியாற்சாந்துசெய்து விழாவெடுத்தலால், அந்நாட்டில் மிகவும் மழைபெய்தது; முற்கூறிய வறுமையும் நோயும் நீங்கின. அதனைக்கேள்வியுற்றுக் கொங்குமண்டலத்தரசரும், இலங்காபுரத்தரசனாகிய கயவாகுவும், சோழநாட்டில் உறையூரிலிருந்த அரசனாகிய பெருநற்கீளியும் கண்ணகிக்குக் கோயில்கட்டுவதற்கு நித்தியபூசை விழாமுதலியவற்றைச்செய்து வழிபட அவர்நாடுகள் மிகுந்த வளமுற்றன.

முதலாவது புகார்காண்டம்.

பத்தாவது

நாடுகாண்காணை.

வான்கண் விழியா வைகறை யாமத்து
மீன்றிகழ் விசும்பின் வெண்மதி நீங்கக்
காரிரு ணின்ற கடைநாட் கங்கு
நூழ்வினை கடைஇ யுள்ளர் தூர்ப்ப

௫ வேழகத் தகரு மெகினக் கவரியுந்
நாமயி ரன்னமுந் துணையெனத் திரியுந்
தாமொடு குயின்ற தகைசால் சிறப்பி
வீனெடு வாயி னெடுங்கடை கழிந்தாங்
கணிகிள ரரவி ன்றுயி லமர்ந்த

௧௦ மணிவண்ணன் கோட்டம் வலஞ்செயாக் கழிந்து
பணையைந் தோங்கிய பாசிலைப் போது
யணிதுகழ் நீழ லறவொன் றிருமொழி
யந்தர சாரிக ளறைந்தனர் சாற்று
மிந்திர விகார மேழுடன் போகிப்

௧௫ புலவூண் டுறந்து பொய்யா விரதத்
தவல நீத்தறிந் தடக்கிய கொள்கை
மெய்வகை யுணர்ந்த விழுமியோர் குழீஇய
வைவகை றின்ற வருகத் தானத்துச்
சந்தி யைந்துந் தம்முடன் கூடி

௨௦ வந்து தலைமயங்கிய வான்பெரு மன்றத்துப்
பொலம்பூம் பிண்டி நலங்கிளர் கொழுநிழ
வீரணி விழவினு ரெடுந்தேர் விழவினுஞ்

- சாரணர் வருஉந் தகுதியுண் டாமென
 வுலக நோன்பிக ளொருங்குட னிட்ட
- உரு விலகொளிச் சிலாதலந் தொழுது வலங்கொண்டு
 மலைதலைக் கொண்ட பேர்யாறு போலு
 முலக விடைகழி யொருங்குட னீங்கிக்
 கலையி லாளன் காமர் வேனிலொடு
 மலைய மாருத மன்னவற் கிறுக்கும்
- ௩௦ பன்மல ரடுக்கிய நன்மரப் பந்த
 ரிலவந் திகைகாடி னெயிற்புறம் போகித்
 தாழ்பொழி லுடுத்த தண்பதப் பெருவழிக்
 காவிரி வாயிற் கடைமுகங் கழிந்து
 குடதிசைக் கொண்டு கொழும்புனற் காவிரி
- ௩௩ வடபெருங் கோட்டு மலர்ப்பொழி னுழைந்து
 காவதங் கடந்து கவுந்திப் பள்ளிப்
 பூமரப் பொதும்பர்ப் பொருந்தி யாங்க
 ணிறுங்கொடி துசுப்போ டிணைந்தடி வருந்தி
 நறும்பல் கூந்தல் குறும்பல வுயிர்த்து
- ௪௦ திராக் கிளவியின் முள்ளெயி றிலங்க
 மதுரை மூதூர் யாதென வினவ
 வாறைந் காதநம் மகனாட் டும்பர்
 நாரைந் கூந்த னணித்தென நக்குத்
 தேமொழி தன்னொடுஞ் சிறையகத திருந்த
- ௪௩ காவுந்து யையையைக் கண்டடி தொழ்லு
 முருவுங் குலனு முயர்பே ரொழுக்கமும
 பெருமகன திருமொழி பிழழா நோன்பு
 முடையீ ரென்னே வுறுக ணாளிற்
 கடைகழிந் திங்ஙனங் கருதிய வாழென
- ௫௦ வுரையாட் டில்லை யுறுதவத் தீர்யான்
 மதுரை மூதூர் வரைபொருள் வேட்கையேன்
 பாடகச் சீறடி பரற்பகை யுழவா
 காடிடை யிட்ட நாடுநீர் கழித்தற்
 கரிதிவள் செவ்வி யறிகுநர் யாரோ
- ௫௩ வுரிய தன்றீங் கொழுகென வொழியீர்
 மறவுரை நீத்த மாசறு கேள்விய

- றாவுரை சேட்டாங் கறிவனை யேத்தத்
தென்றமிழ் நன்னாட்டுக் தீதுதீர் மதுரைக்
கொன்றிய வள்ள முடையே னாகலிற்
௬0 போதுவல் யானும் போதுமி னென்ற
காவுந்தி யையையைக் கைதொழு தேத்தி
யடிக ணீரே யருளுதி ராயினித்
தொடிவனைத் தோளி துயர்தீர்த் தேனெனக்
கோவலன் காணாய் கொண்ட விந்நெழிக்
௬௫ சேதந் தருவன யாங்கும்பல கேண்மோ
வெயினிற்ம் பொறாஅ மெல்லியற் கொண்டு
பயில்பூந் தண்டலைப் படர்குவ மெனினே
மண்பக வீழ்ந்த கிழங்ககழ் குழியைச்
சண்பக றிறைத்த தாதுசேர் பொங்கர்
௭0 பொய்யறைப் படுத்துப் போற்றா மாக்கட்குக்
கையறு துன்பங் காட்டினுங் காட்டு
முதிர்பூஞ் செம்மலி னொதுங்கினர் கழிவோர்
முதிர்தேம் பழம்பகை முட்டினு முட்டு
மஞ்சளு மிஞ்சியு மயங்கரில் வலயத்துச்
௭௫ செஞ்சுளைப் பலவின் பறப்பகை யுறுக்குங்
கயனெடுங் கண்ணி காதற் கேள்வ
வயலுழைப் படர்குவ மெனினே யாங்குப்
பூநா லிலஞ்சிப் பொருகய லோட்டி
நீர்நாய் கௌவிய நெடும்புற வாளை
௮0 மலங்குமிளிர் செறுவின் விலங்கப் பாயிற்
கலங்கலு முண்டிக் காரிகை யாங்கட்
கரும்பிற் றொடுத்த பெருந்தேன் சிதைந்து
சுரும்புகுழ் பொய்கைத் தூநீர் கலக்கு
மடங்கா வேட்கையி னறிவளு ரெய்திக்
௮௫ குடங்கையி னொண்டு கொள்ளவுங் கூடுங்
குறுந ரிட்ட குவனையம் போதொடு
பொறிவரி வண்டினம் பொருந்திய கிடக்கை
நெறிசெல் வருத்தத்து நீரளு ரெய்தி
யறியா தடியாங் கிடுதலுங் கூடு
௯0 மெறிநீ ரடைகரை யியக்கந் தன்னிற்

- பெற்றிமர் ணலவனு நந்தும் போற்றா
 தூழடி யொதுக்கத் தூறுநோய் காணிற்
 ருழ்தரு துன்பந் தாங்கவு மொண்ணு
 வயலுஞ் சோலையு மல்லதி யாங்கணு
 ௯௫ மயல்படக் கிடந்த நெறியாங் கில்லை
 நெறியிருங் குஞ்சி நீவெய் யோனொடு
 குறியறிந் தவையவை குறுகா தோம்பெனத்
 தோமறு *கடினையுஞ் சுவன்மே லறுவையுந்
 காவுந்தி யையையகைப் பீலியுந் சொண்டு
 ௯௦௦ மொழிப்பொருட் டெய்வம் வழித்துணை யாகெனப்
 பழிப்பருஞ் சிறப்பின் வழிப்படர் புரிந்தோர்
 கரியவன் புசையினும் புரைக்கொடி தோன்றினும்
 விரிகதிர் வெள்ளி தென்புலம் படரினுங்
 கால்பொரு நிவப்பிற் கடுங்குர லேற்றொடு
 ௯௦௫ குன்முதிர் கொண்மூப் பெயல்வளஞ் சுரப்பர்
 குடமலைப் பிறந்த கொழும்பிஃ ரூமொடு
 கடல்வள னெதிரக் சுயவாய் நெரிக்குந்
 காவிரிப் புதுநீர்க் கடுவால் வாய்த்தலை
 யோவிறந் தொலிக்கு மொலியே யல்ல
 ௯௧௦ தாமிரயுங் கிழாரும் வீங்கிசை யேத்தமு
 மோங்குநீர்ப் பிழாவு மொலித்தல் செல்லாக்
 சமுனிச் செந்நெற் கரும்புகுழ் மருங்கிற்
 பழனித் தாமரைப் பைம்பூங் கானத்துக்
 கம்புட் கோழியுங் கனைகுர னூரையுஞ்
 ௯௧௫ செங்கா லன்னமும் பைங்காற் கொக்குங்
 கானக் கோழியு நீர்நிறக் காசகையு
 முள்ளு முரலும் புள்ளும் புதாவும்
 வெல்பேரர் வேந்தர் முணையிடம் போலப்
 பல்வேறு குழுஉக்குரல் பரந்த வோதையு
 ௯௨௦ முழாஅ துண்டொளி யுள்புக் கழுந்தியு
 கழாமயிர் யாக்கைச் செங்கட் காரரன்
 சொரிபுற முரிஞ்சப் புரினெகிழ் புற்ற
 குமரிக் கூட்டிற் கொழும்பல் லுணவு

*கடிகையெனவும் பாடம்.

- கவரிச் செந்நெற் காய்த்தலைச் சொரியக்
 ௧௨௫ கருங்கை வினைஞருங் களமருங் கூடி
 யொருங்குநின் றூர்க்கு மொலியே யன்றியுங்
 சுடிமலர் களைந்து முடிநா றமுத்தித்
 தொடிவளைத் தோளு மாகமுந் தோய்ந்து
 சேராடு கோலமொடு வீறுபெறத் தோன்றிச்
 ௧௩௦ செங்கய னெடுங்கட் சின்மொழிக் கடைசியர்
 வெங்கட் டொலைச்சிய விருந்திற் பாணியுங்
 கொழுங்கொடி யறுகையுங் குவளையுங் கலந்து
 விளங்குகுதிர்த் தொடுத்த விரியல் சூட்டிப்
 பாருடைப் பனர்போற் பழிச்சினர் கைதொழ
 ௧௩௫ வேரோடு நின்றோ ரேர்மங் கலமு
 மரிந்துநால் குவித்தோ ரரிசடா வுறுத்த
 பெருஞ்செந் நெல்லின் முகவைப் பாட்டுந்
 தென்கிணைப் பொருநர் செருக்குட னெடுத்த
 மண்கணை முழவின் மகிழ்சை யோதையும்
 ௧௪௦ பேரியாற் றடைகரை நீரிற் கேட்டாங்
 கார்வ நெஞ்சமோ டவலங் கொள்ளா
 ருழைப்புலிக் கொடித்தே ருவோன் கொற்றமொடு
 மழைக்கரு வுயிர்க்கு மழற்றிக முட்டின்
 மறையோ ராக்கிய * வாவுறு நறும்புகை
 ௧௪௫ யிறையுயர் மாட மெங்கணும் போர்த்து
 மஞ்சுசூழ் மலையின் மாணத் தோன்று
 மங்கல மறையோ ரிருக்கை யன்றியும்
 பரப்புநீர்க் கானிரிப் பாவைதன் புதல்வ
 ரிரப்போர் சுற்றமும் புரப்போர் கொற்றமு
 ௧௫௦ முழவிடை விளைப்போர் பழவிற் றூர்களும்
 பொங்கழி யாலைப் புகையொடு பாந்து
 மங்குல்வா னத்து மலையிற் றோன்று
 மூரிடை யிட்ட நாடுடன் கண்டு
 காவத மல்லது கடவா ராகிப்
 ௧௫௫ பன்னாட் டங்கிச் சென்னு ளொருநா
 ளாற்றுவி யரங்கத்து வீற்றுவே ருகிக்

* வானவிறும்புகையென்றும், வானவருணாவென்றும் பாடம்.

- ௨௨௫ னுற்று வழிப்பட்டோ ராரொன வினவவென்
 மக்கள் காணீர் மாணிடியாக்கையர்
 பக்க நீங்குமின் பரிபுலம் பினரொன
 வுடன்வயிற் றோர்க ளொருங்குடன் வாழ்க்கை
 கடவது முண்டோ கற்றறிந் தீரொனத்
 தீமொழி கேட்டுச் செவியகம் புதைத்துக்
 ௨௩௦ சாதலன் முன்னர்க் கண்ணகி நடுங்க
 வெள்ளூநர் போலுயிவ ரென்பூங் கோதையை
 முள்ளுடைக் காட்டின் முதுநரி யாகெனந
 கவுந்தி யிட்ட தவந்தரு சாபங்
 கட்டிய தாதலிற் பட்டதை யறியார்
 ௨௩௫ குதுநரி நெடுங்குறற் கூவினி கேட்டு
 நறுமலர்க் கோதையு நம்பியு நடுங்கி
 நெறியி னீங்கியெயர் நீரல கூறினு
 மறியா மையென் றறியல் வேண்டுந்
 செய்தவத் தீர்துந் திருமுன் பிழைத்தோர்க
 ௨௪௦ குய்திக் கால முரையீ ரோவென
 வறியா மையினிள் றிழிபிறப் புற்றோ
 ருறையூர் நொச்சி யொருபுடை யொதுங்கிப்
 பன்னிரு மதியம் படர்நோ யுமுந்தபின்
 முன்னையுருவம் பெறுகவிந் கிவரெனச்
 ௨௪௫ சாபவிடை செய்து தவப்பெருஞ் சிறப்பிற்
 காவுந்தி யையையுந் தேவியுந் கணவனு
 முறஞ்செவி வாரண முன்சம முருக்கிய
 புறஞ்சிறை வாரணம் புக்கனர் புரிந்கென.

சிலப்பதிகாரமென்பது, சிலம்பினது அதிகரித்தலைபுடையது என அன்
 மொழித்தொகையாய் நூலுக்குக் காரணப்பெயராயிற்று. அதிகாரம் -
 அதிகரித்தல். இராசநீதியிற் பிழைத்த அரசரை அறக்கடவுள் கூற்றாய்
 நின்று கொல்லுமென்பதும், பத்தினியை மக்களையன்றித் தேவருமுடைய
 நும் ஏத்துதல் இயல்பென்பதும், முன்செய்த இருவினையும் செய்தமுறை
 யே செய்தோனைநாடிவந்த பயனுட்டுமென்பதும் ஆகிய இம்முன்றும் சிலம்
 புகாரணமாகத்தோன்றலின், நூலாசிரியராகிய இளங்கோவடிகள், இந்
 நூற்குச் சிலப்பதிகாரமென்றபெயரிட்டனர்; இதனை, (பதிகம், அடி - ௫௫-
 ௬௦) “அரசியல் பிழைத்தோர்க் கூறங்கூற றுவது, முரைசால் பத்தினிக்கு
 யாந்தோ ரேத்தலு, மூழ்வினை யுருத்துவந் தூட்டு மென்பதூஉஞ், சூழ்

விளைச் சிலம்பு காரணமாகச், சிலப்பதி கார மென்னும் பெயரா, ஞாட்டுத் தும் யாமோர் பாட்டுடைச் செய்யுள்” எனபதன லுணர்க. சிலம்புகாரணமாக இம்முன்றுள் தான்றுதல், கதைச்சுருக்கத்தால் உணரப்படும்.

புராணிகாண்டம். புகார்-காவிரிப்பூம்பட்டினம்; காண்டம் - கூட்டம். எனவே, புகாரில் நடந்த சரித்திரத்தின் கூட்டத்தையுடையதென்பது திரண்டப்பொருள்.

நாடுகாண்காதை. இது, (கண்ணகியும் கோவலனும்) சோழநாட்டின் வளத்தைக் கண்டகாதை எனவிரியும். காதை - கதையைபுடையது. இவர்கள் இங்கனம் நாட்டைக்கண்டது, சிலம்பைவிற்று விபாபாடுசெய்து பொருள் தேயும்பொருட்டுக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தினின்றும் மதுரைக்குப்புறம் பாட்டுப்பேரூம்பொழுந்தன ஆறிக.

க - கூ. வாங்கண் விடியா வைகறை யாமத்து
மீள்கிழ விசும்பின் வெண்பதி நீங்கக்
காரி நுணின்ற கடைநாட் கங்குல்

இதன்பொருள். உலகிற்றுக் கண்ணகிய ஆதித்தன தோன்றிவிளங்காத வைகறையென்னும் யாமத்திடந்து மீள்கிழ அழகுபெற்றொழுகும் வெண்மதிபானது விசும்பினின்றும் நீங்கிற்றாகக் கரிய இருள் கடைக்கண் பிணை கங்குல் பொழுதிலென்க.

என்பது: அந்தச் சித்திராத்திங்கட் புகுதிநாள்-சோதி, திதி-முன்றும் பக்கம், வாரம்-ஞாயிறு; இத்திங்கனிநுபத்தெட்டும் சித்திரையும் பூரணியும் கூடிப சனிவாரத்திற் கொடியேற்றி * “நாலேழ் நாளிலும்” என்பதனான் இருபத்தெட்டுநாளும் விழாநடந்து கொடியிறங்கி வைகாசி இருபத்தெட்டினிற பூநயக் கததின் பதினமூன்றும் பக்கமும் சோமவாரமும்பெற்ற அனுடத்தில நாட்கடலாடி ஊழிதலின் வைகாசி இருபத்தொன்பதிற செவ்வாய் கிழமையும் கேட்டையும் பெற்ற நாசடியாகத்து நிறைமதிப் பதினொன்றும் பக்கத்து வைகறைப்பொழுதினிடத்து நிலவுபட்ட அந்தாத்திருளிலே யென்றவாறு. அது பூநயபக்கமென்பது தோன்றக் காரிநுணின்ற கடைநாட் கங்குலென்றார்; † “குணமுதற் றென்றிய வாரிநுண் மதியிற், தேய்வன கெடுகலின் தெய்வராக்கம்” என இருண்மதிபென்றார் மதுரைக்காஞ்சியுள்ளும். கண் - இறைவன்கண்ணென்பாருமுார். விழித்தல் - விளங்குதல்; அது

* மணிமேகலை, முதலாவது விழாவழைகாதை: “தூங்கெயி லெறிந்த தொடித்தோட் செடியியன், விண்ணவர் தலைவனை வணங்கிமுன் னின்று, மண்ணாகத் தென்றன் வான்பதி தன்னுண், மேலோர் விழைய விழாக்கோ ளொடுத்த, நாலேழ்நாளிலு நன்கினி னுறைகென, யமரர் தலை ஞங்குது மேந்தது”

† பத்துப்பாட்டு, மதுரைக்காஞ்சி, ககடு - ககக.

செய்யாதவைகறை - ஆகுபெயர் ; வைகல் - சூயிறல் ; அறல் - அறைய-
யிற்து ; “பொறியதை” போல.

(*குறிப்பு.) † [காரிருள் நின்ற கடை நாள் - காரிருள் கடை
யிலே நின்ற நாள் ; ஆவத, பூருவபக்கம்.] ஆதித்தன - சூரியன் ;
அவன் உலகிற்குக் கண்ணுதலை ‘ஐகச்சகூடா’ என்னும் அவன் வாடமொழிப்
பெயராலும் உணர்க. வான் என்றது -மேலுலகத்தைக் குறியாமல், இங்
கே, உலக மென்னும் மாத்திரையாய் நின்றது. வானத்தில விளங்கும்
(உலகின்) கண் எனவுமாம். “கண்ணிற் சிறந்த வறம்பிலில்” ஆதலால்,
(உலகத்தின்) சிறந்த கண் என்றமாம். வைகறை - பொழுது விடிந்திரு
முந்திய பத்துநாழிகைக்காலம் ; இது - சிறப்பொழுது ஆதலால்
ஒன்று ; அவை மாலை, யாமம், வைகறை, விடியல், நளபகல், எற்பா
எனப்படுவன ; இவற்றிற்கு வரையறை, சூரியாத்தமன் காலம் முதல் ஒவ்
வொன்று பப்பத்துநாழிகையாக முறையே கொள்க. “வைகறைபாமம்”
யிலெழுந்த” என ஆசாரக்கோவையிலும் காண்க. “வைகறைத்துயிலெழுந்த”
“விடியல்வைகறையிலேபுள்” எனபவையும் அறிக. மீள் - ஈகூத்திறல் ;
விளங்குவதுபற்றி வந்த பெயர். மதி - சந்திரன். கடைக்கள்ளு-புடிவிலை.
கங்குல் - இராத்திரி. “நாலேழாராவிலும்” என்னும் மேற்கோளுக்கு-இரு
பத்தெட்டு நாட்களிலும் என்று பொருள். சிழா - இத்திர உற்சவம். ‘அ
தச் சித்திராத்திங்குட் புகுந்திரன் - சோதி’—அவ்வாறுஷத்திர் சித்திரா
மாசம் பிரவேசித்த ஈகூத்திரம், ஸ்வாதி, ஜானாரம் பக்கம்- திருதியை ;
இது - கிருஷ்ணபக்ஷத்தது. அம்மாதத்தின் முதல்பிற்பிற நூயிற்றக்கிழ
மையுந்திருதியையுமாகவே, இருபத்தெட்டாந்தெய்தி சங்கீக்கிழமையுமீ
ணியையுமாம். அம்மாசம் பிரவேசம் சுவாதிபெனறு கூறி இராபத்தெட்டா
நாளிற் சித்திராக்கூத்திரமென்றதனால், ஈகூத்திரத்திலே பூநாள் விருத்
தியினும் கூடிவந்ததென்க. வைகாசிமாதத்தினுள் சித்திரை (புணர்நாள்)
விருத்தியென அறிக. எனவே, காலவசையமை பொருந்தமாற கால்க
இன்னும் இதனால், அவ்வாறுஷத்திற் சித்திராமாதத்திலே தெய்திருமுய்தெ
ன்றும், வைகாசிமாதத்தின் முதல்பிற்பிற மங்கலமாரும் கிருஷ்ண
திருதியையும்கூடின அறுமென்றும் உணர்க. பூருவபக்கம் - வளர்
பிறைக்காலம் ; கக்கிவபக்ஷம். பதினாழ்நூறுபக்கம் - நூரயோதசி. நாட்
கடலாடி - சமுத்திரத்தில் உற்சவாந்தத்தில் அவ்விருதஸ்ராஸ்து செய்து.
ஊடலின் - கோவலன் தனது காதல்பரத்தையாகிய மாதவியுடனே பிண
ங்கி வெறுப்புற்றதனால். செய்வாய்க்கிழமையுந் கேட்டடைக்கூத்திரமும்
கூடினால், அசுபகரமான உற்பாதயோகமாம். நிறைமதிப்பதினாலம்பக்

*குறிப்பென்ற தலைப்பையுடையவைகள் மட்டுமே நூ தனமாக எழுதப்
பட்டவை.

†[] இவ்விருதலைப்பகரத்தினுட்பட்டவற்றைச் சிலப்பதிகாரத்தின்
பழைய உரையாகிய அரும்பதவுரையெனக் கொள்க.

கம் - பெளர்ணயக்கு முந்தின நாள் ; சக்லசதூர்த்தசி. நிலவுபட்ட - நிலாச்சாய்ந்துபோன. “குணமுதல்” என்னும் மேற்கோளுக்கு, குணமுதல் தோன்றிய ஆர் இருள் மதியின் நிள் தெய்வர் ஆக்கம் தேய்வன கெடுக என்ற அன்பும் ; கீழ்த்திசைக்கண் தோன்றிய நிறைந்த இருளைத்தரும் மதி [பூர்ணசந்திரன்] நாள்தோறும் தேயுமாறுபோல நின்பகைவருடைய ஆக்கம் நாள்தோறும் தேர்வனவாய்க் கெடுவனவாக எனறு பொருள். சூரியனை ‘இறைவன்கண்’ என்பது, அவர் பரமசிவனது திரிநேத்திரத்தார் வலக்கண்ணினது சொருபமாதலால் ; சந்திரன் இடக் கண்ணும், அக்கினி நெறழிக்கண்ணுமாக இறைவனுக்குக் கண்மூன்றும் முச்சுடர் என அழிக. வைகறை - தூக்கமொழிதலையுடையது ; தொழிலாகுபெயர். “பொறியறை” எனபதற்கு - அறிவு ஒழிதலையுடையவன் என்றவது, திருமகர் நீங்குதலையுடையது என்றவது பொருள். ‘அறி கவசுல் வைகிய [கருந்த] அறுதியாதல் கோக்கி வைகறை பெளவுங் கூறப்’ என்றார், பொருளதிகாரவுரையில ஆசிரியர் நச்சுனார்க்கினிபர் ; [அகத்தினையியல்-பம் சூத்திரம்.]

சு. ஊழ்வினை கடைஇ யுள்ளார் துரபட

இ - ளர். முள்ளசய்ததிவினை முறையானேவந்து இவனுள்ளத்தைச் செலுத்தினானேயென்க.

கடைஇ - செலுத்தியன்றாமாம்.

(கு - பு.) [ஊழ்வினைகடாவுதலால் உள்ளாதனைத்திரப்ப. வினைசெலுத்தி உள்ளத்தை = செலுசை தட்ட.] இனி ; கடைஇ - கடைந்து [கலக்கி] என்றமாம்.

(நி - அ. ஏழகத்தகந் மமகினக் கவரியுந்
தாமயி என்னமும் துணையெனத் திரியுந்
தாழாடி குயின்ற தனகசால சிறப்பி
சீவெனக் வாயி னெடுவகடை கழ்ந்து

இ - ளர். ஏழகமாகப் தகரும் எகினமாகியகவரியும் தாய மயிரினை யுடைய அன்னமுமாகியவிலை ஒன்றோடொன்று இனமல்லவாயினும் இனம் போலே விடாதுதிரியும் தாமோடுகூடப் பண்ணப்பட்ட பெருமைபொருந்திய சிறப்பினை யுடைய மிகவும் பெரிய கதவையுடைய இடைகழியைக் கழித்தென்க.

நெடுவாயிற்கடை - பெரிய கதவையுடைய தலைக்கடை. தகர்முதலியன இவர் யவர்த்தனவாகலின், இவனைத் தம்மினமென்றுகருதித் திரியுமெனவுமாம். வாயிற்கணமுதினவற்றை இனமெனக்கருதித் திரியுமெனவுமமைபும். தாமோடுகுயின்றமென்றார், போர்க்கதவாகலின் இனிவினகாமம் பண்ணுகின்றபோதே கூடப்பண்ணுதலால். ஏழகத்தகர்முதலியன-

இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. வாயில் - கதவு. கடைகழிந்தீர் றார், மணியின்பெருமையும் காவன்மிகுதியுந்தோன்ம. இனி இவன அன்று கழிந்தானெனினுமமையும்.

(கு - பு.) [ஏழகத்தகர் - மேழகம். எகினமாகியகவரி. சூனெயெனத் திரிதருமென்றது - இவை ஒன்றோடொன்று இனமலலவாயினும் பழக்கத் துத்திரியும் * (அ) வாயில். தாமொழிகுயினற தலைசால் சிறப்பெனவே, தாழ் முதலான உறப்பெல்லாம் அடங்கிற்று. வாயில் என்றது - ஆகுபெ ரால், கதவை. தாமொழிகுயிற்றுதல் - போர்க்கதவு பண்ணும்போதே தாமோடே பண்ணுமென்றது. வாயினெய்க்கடையாவது - முதலான தோ ரணவாயில்.] ஏழகமாகிய தகர் - ஆட்டுக்கடா. எகினமாகிய கவரி - சவ ரிமான். தூய - சுத்தமான. தாழ் - கதவுறு தாள். தலைக்கடை-முதல்வா யில், பிரதானவாயில். முதலுரை: தகா முதலியன ஒளையொன்று விடாமல் திரிவதற்குக்காரணம், ஆரிடத்தல் வளர்ந்ததனால் உண்டான ஒற்றுமை. எழுதின - சித்திரத்தினால் ஆந் முதலியன.

அ - க0.

ஆககு

அணிகிள ராவி னற்துயி லமர்ந்த

மணிவண்ணன கோட்டம் வலஞ்செயாக் கழிந்து

இ - ள். அங்கனம் வாயில்கழிந்தபொழுதே அரவணையிள்தே அறி வோடு துயில்கொள்ளும் மணிவண்ணனென்றும் திருநாமத்தையுடைய திருமால்கோயில் வலஞ்செய்த கழிந்ததனை.

ஆவது வலத்திட்டேகுதல். அண் - அழகு. அறிவுயில்-பொகரித்திறை. மணிவண்ணன - பெயர்.

(கு - பு.) [வலஞ்செயா - வலத்திலேயிட்டி.] அரவணை - ஆதிசேஷ னாகிய சயனம். மணிவண்ணன என்பதற்கு - நீலமண்பொனது திருமுடிமுடையவென்று பொருள். கிளர்தல் - நிறைதல்.

கக - கச. பணையைந் தோங்கிய பாசிலைப் போது யணிதிகழ் நீழ் லறவோன் திருமொழி யந்தர சாரிக ளறைந்தனர் சாற்று மிந்திர வ்கார மேமுடன் போகி

இ - ள். ஓங்கிய ஐந்துபணையினையும் பசிய இலையினையுமுடைய மா போதிழுவல்லமுந்தருளிய அறவோடுகிய புத்தன் அருள்செய்த ஆக மத்தை ஆகாயசாரிகள் மறையநிறுந்தோது யாவர்க்கும் விளங்கப் பொரு ளுணர்த்தப்பதும் இந்நிரலுணிருயிக்கப்பட்ட வ்காரங்களோழியையும் அடை வே கண்டு அவற்றைக் கழிந்துபோயென்க.

* () இக்குறிப்பிலுட்பட்ட எண்கள் தத்தம் விண்ணிற்குஞ் சொடக ளுள்ள மூலத்தின வரிசையப் புலப்படுத்துவன.

அவை அய்வூர்ப் புத்தசைத்தியத்து இந்நீரன் நிருமித்தனவாகிய
 ஏழாங்கு. மாபோதியைந்நுபணையது.....இயல்பு. திருமொழி-ஆகமம்.
 அதைந்நு சாற்றதல் - பாடமோதிப் பொருளுரைத்தல். விகாரம் - கை
 யாம் கருவியாம் பண்ணுது மனத்தால் நிருமித்தல்.

(கு - பு.) [போதிக்கு ஐந்துகொம்பாதலால், 'பணையைந்தோங்கிய'
 என்றார். திருமொழி - தருமம்.] பணை - கிளை. மாபோதி - சிறந்ததும்
 பெரியதமாகிய அசமரம். அறவோன் - தருமசொருநி. அடைவே - வரி
 சையாக. புத்தசைத்தியம் - பொந்தவித்தியபாசாலை; புத்தலையமுமாம்.
 அங்கு - இடம். "மாபோதி" என்பது; இடம் விளங்காமேற்கோள். பாட
 மோதல் - மூலத்தை விளங்கச் சொல்லுதல்.

கரு - உரு. புலவூண் டிறந்து பொய்பா விரதத்
 தவல நீத்தறிந் தடங்கிய கொள்கை
 மெய்வகையுணர்ந்த விழுவோர் குழிஇய
 வைவகை நின்ற வருகத் தானத்தச்
 சந்தி யைந்துந் தம்முடன் கூடி
 வந்துதலை மயங்கிய வான்பொரு மன்றத்துப்
 பொலம்பும் பிண்டி நலங்கிளர் கொழுநிழ
 ளீரணி விழவினு ளெருந்தேர் விழவினுந்
 சாரணர் வநுந் தகுதியுண் டாமென
 யுலக நோன்றிக ளொருங்குட னிட்ட
 விலக்காளிச் சிலாதலம் தொழுது வலங்கொண்ட

இ - ள். புலாலாகிய உணவைத்திறந்து பொய்கூறுமையாகிய விரதத்
 தொழிபொருந்தி அழக்காறு அவாழுதலியவற்றைக் கைவிட்டு அறநூல்
 முதியவற்றையறிந்து ஐயபுணையுமடக்கிய கோட்பாட்டையுடையராய்
 உணமையகையுணர்ந்த சீரியோர் திரண்ட ஸ்ரீகோயில் பஞ்சபரமேட்டி
 க்குப் பின்பெற்ற ஐந்துசந்தியுங்கூடி வந்து தலைமயங்கியிருக்கின்ற மிக்க
 பெரிய மனதிலே பூவையுடைய அசோகினது அழகுசொரும் நிழறகண்ணே
 வடிவ அயனுகளிலும் விழவுகளிலும் ஆகாய சாரிகள் வரத்தருமென்று
 சாவகரெல்லாய் கூடியிடப்பட்ட விளங்காநின்ற ஒளியையுடைய சிலாவட்
 டத்தை இவர்கள் தொழுது வலங்கொண்டென்க.

புலவூண் - புலாலோடே உண்ணுமுணுமாம். புலவூண் பாடமாயிற்
 புலையருண்ணுமூணென்க. ஐவகை - பஞ்சபரமேட்டிகள்; ஆவார்: அருகர்,
 சந்தரர், உபாத்தியாயர், ஆசிரியர், சாதுக்கனெனவிவர்; இனி ஐவகை
 நிவாற வருகத் தானத்தச் சந்தி.....மன்மென்பதற்கு ஐந்து ஸ்ரீகோயிற்
 சந்திகூடிய மன்மென்பாருமுளர். பொன்பொலிவாதலன்றிப் பொலம்பொலி
 வாகாமையின் அருகணியான எப்பொழுதும் பொற்புவையுக்கும் பிண்
 டியென்க. சிலாதலம் - சந்திரகாந்தக்கல்லாத படித்தது. நீரணிவிழவு -
 அட்டைகவிழுவெனினுமமையும்.

(கு - பு.) [புலையூன் - மச்சமாங்கிசம். (கரு) பொய்யா விரதத்தி (கௌ) வீழும்யோரென்க. விரதத்தோடே அடங்கிப். ஐவகை நின்ற கோயில்-ஐந்து சந்திக்கும் ஐந்து கோயிலாய் நின்ற கோயில். சந்தியைந்து - ஐஞ்சாதி; அவையாவன : பஞ்சபரமேட்டிகள்ந்தெரு. இவர்கள்கூடின மன்று. (உ௦) இம்மன்றிற் (உ௧) பிண்டிநீழல்லே (உ௨) யிட்ட (உரு) சிலாதலமென்க. நீரணி வீழவு - திருவயிடேகவிழவு; அயனம், சங்கிரமம்; புதுப்புனலாட்டினவுமாம. தேர் வீழவு - திருநாள். உலகநோன்பிகள் - உலகவழங்கோடு பொருந்தின நோன்பிகள்; அவர் : இல்லறத்தையுடைய சாவகர்.] புலால் - மாம்ஸம். ஊண் - உண்ணப்படுவது. அழத்தல் - நீக்குதல். அயலம் - துன்பந்தருபவை. அறநூல் - தருமசாஸ்திரம். தலையாயகுதல - கலத்தல். மன்று - பொதுவிடம். பிண்டி - அசோகமரம். விஷு - சூத்திரரஐப்பசிமாசப் பிறப்புக்கள். பகலும் இரவும் பொழுதொத்திருக்குங்காலம், வடமொழியில் விஷுவத் அல்லது விஷுவம் எனப்படும். அயலறிகள் - தக்ஷிணயனத் தொடக்கமாகிப் ஆடிமாசப்பிறப்பும், உத்தராயணத் தொடக்கமாகிய தைமாசப்பிறப்பும். வீழவு - திருவிழா. சிலாவட்டம் - வட்டவடிவமாகிய கல். தொழுது - நமஸ்கரித்து. வலங்கொண்டு-பிரதக்ஷிணஞ்செய்து. முதலியன என்றது, வெகுளி இன்றாசொழக்களை; “அழக்காமவா வெகுளியின்றாச்சொன்னாக்கு, மீழக்காவியன்மததம்” என்றார், திருக்குறளில். ஆணை - ஸங்கல்பம், கட்டளை. சந்திரகாந்தம் - சந்திரனமுனணிலையில் நீர்காலுங்கல்.

உ௬ - உ௭. மலைதலைக்கொண்ட பேர்யாறு போலுமுலை கட்டைகழி பொருங்குட னீங்கி

இ - ன். மலைவிடத்தே தலைபையுடையதோர் பெரியயாறுபோலும் உலகிலுள்ளோராயவர் சபாக்குவாய்வு செய்தற்கெடுத்த ஊர்வாயில் அக்காலத்துப் போவாரோடு கலந்துபோய் அதனைவிட்டுநீங்கியென்க.

உலகவிடைகழி-ஊர்வாயில். இடையேகழிதன்ன, ஆய்வாயில் இடைகழியாயிற்று. கோயிற்கோபுரத்தை மலையாகவும், அதனோடு மன்னாக்கிநத்தெருவை ஆறுகளும் உவமித்தார்.

(கு - பு.) [வாயிலுக்கு உவமம் - மலை. தெருவுக்கு உவமம் - யாறு. உலகவிடைகழி - உலகத்தாரெல்லாரும் போகலான ஊர்வாயில்; தெருவீட்டு ஒழுங்குக்கு இடையே கழிதலால், இடைகழி.]

உ௮ - ௩௧. கலையி லாளன காமர் வேணிலொடு
மலைய மாருத மன்னவற் கிறுக்கும்
பன்மல ரடுக்கிய நன்மரப் பந்த
ரிலவந் திகையி னெயிற்புறம் போகி

இ - ன். மன்னவற்குக் காமன் வேணிலொடு தென்மலையும் திமையாக இடுதற்குப்பொருந்திய பலமலர்களை நிரைத்த நல்ல மரநிழலையுடைய இலவந்திகையினது எயிறகுப் புறத்திலேபோயென்க.

கலியலாளன் - அநங்கன்; கலை - சரீரம். காமர்-அழகு. பந்தர் - மீழல். இலவந்திகை - நீராவியைக்குழாத வயந்தசசோலை. அஃது அரசனும் உரிமையுமாடுங் காவறசோலை; * “இலவந் திகையி னெயிற்புறம் போகி, னுலக மன்னவ னுழையோ ராங்குளர்” என்றார் மணிமேகலையிலும்.

(கு - பு.) [கலை - சரீரம்; ஆன்மிக் கலையிலாளன் என்றது-கலைகளில் நின்றார் காமன். மன்னவன் - சோழன். இறுக்கும் - இறையிடும். மரப் பந்தர் - சோலை யென்றமாம். காமன் வேனிற் காலத்தையும் தென்றலை யும் சோழனுக்குத் திறையிடும் பொழிபுடைய எயில். இலவந்திகை - நீராவி. எயில்-சுற்றுமதில். சோலையையும் பொய்கையை யுமுடைய எயிலெ னறுமாம்.] வேனில் - வசந்தம். திறை - அரசரிறை. நிரைத்த - ஒழுங்காக ிறத்திய. இலவந்திகை - யந்திரவாநியுமாம். ‘இலவந்திகையின்’ என்னும் மேற்கோளுக்கு - உத்தியானவனத்தினாறு மதியின் வெளியிலே சென்றால் உலகத்தரசனது பக்கத்தோர் அய்கிடத்திலுள்ளார்கள் என்று பொருள். ௩௩ - ௩௩. நாழ்ப்பாழி ழுதித்த தண்பதப் பெருவழிக் காவிரி வாயிற் கடைமுகங் கழிந்து

இ - ள். இருபக்கமும் சோலைசூழ்ந்த புதுப்புனலாடப்போம் பெரிய விதியையுடைய காவிரிக்கரையில் திருமுகத்திறைகழிகின்றவாயிலையும்கழி ர்தென்க.

கடைமுகங்கழிந்தென்றார், காலையில் நாணிராடுவோர் பிறர்முகநோக் காது போதற்கு மறைந்துகழிவர்; இவரும் அவ்வாறுகழிந்தாரென்றற்கு.

(கு - பு.) [தண்பதப்பெருவழி - புனலாட்டுக்குப் போம் பெருவழி; திருமஞ்சனப்பெருவழியுமாம்; காவிரிக்கரையிடத்திவாயில்.] காவிரி - காவேரி எனனும் வடசொல்லின் திரிபு; கவேர னென்னும் அரசனது மகளை ன்பது பொருள்.

௩௪. குடதிகைக் கொண்டு—இ - ள். மேற்றிசையைநோக்கிக் கொண்டு,

(கு - பு.) குடக்கு - மேற்கு.

* மணிமேகலை, மூன்றாவது மலர்வளம்புதுநாதை: “பன்மல ரடுக்கிய நன்மரப் பந்த, நிலவந் திகையி னெயிற்புறம் போகி, னுலக மன்னவ னுழையோ ராங்குளர், விண்ணவர் கோமான் விழாக்கொ ணனனான், மன்னவர் விழையார் வானவ ரல்லது, பாடுவன் டிமிரா பன்மரம் யாவையும், வாடா மாமலர் மாலிகை கேக்கவிந், கைபெய் பாசத்திப் பூதங் காக்குமென், றுய்யா னத்திடை யுணர்ந்தோர் செல்லார், வெங்கதிர் வெம்மையின் விரிசிறை யிழந்த, சம்பாதி யிருந்த சம்பாதிவனமுந், தவாரீர்க் காவிரிப் பாவைதன் றுதை, கவேரானுந் கிருந்த கவேர வனமு, சூப்புடை முதுமைய தாக்க ணங் குடைய, யாப்புடைத் தாக வறிந்தோ ரெய்தார்.”

௩௪ - ௩௫.

கொழும்புனம் காவிரி

வடபெருங் கோட்டு மலர்ப்பொழி னுழைந்து

இ - ள். வளவிய புனையுடைய காவிரியினது பெரிய வடகரையிற் பொழிலைக்கழிந்தென்க.

கோடு - கரை. ஊழைதல் - கழிதல். அன்றி இளமரக்காவாதலால், தாழ்ந்த கோட்டிடை ஊழைந்துபோயெனவுமாம்.

(கு - பு.) வளவிய புனல் - அதிகமான நீர். பொழில் - சோலை.

௩௬ - ௪௧. காவதங் கடந்து கவுந்திப் பள்ளிப்

பூமாப் பொதும்பர்ப் பொருந்தி யாங்க

ணிற்றுக்கொடி நுசுட்போ டிணந்தடி வருந்தி

நறும்பல் கூந்தல் குறும்பல வுயிர்த்த

முதிராக் கிவியின் முள்ளையி நிலங்க

மதுரை மூதூர் யாதென வினவ

இ - ள். ருதிய ஐவகைக் கூந்தலையுடையார் அங்கனம் காதமென் டு சொல்லப்படும் எல்லையைக்கடந்துசென்ற கவுந்தியடிகளிருக்கின்ற பள்ளிக்கு அயலதோர் பொலிவியையுடைய செறிந்த இளமரச்சோலையாயுஞ்சென்றுபொருந்தி அவ்விடத்தே இனி இஃது இறுமெனத்தக்க கொடியோலும் இடையும் அடியும் மிகவும் வருந்தி மேல் இளைப்பாம் குறுகவுயிர்த்து முற்றமழலைமொழியாலே கூர்த்த எயிலிலங்க மதுரையென்னுமூதூர் யாதானென்று கேட்பவென்க.

காவதம் - காதம். பொதும்பர் - மரச்செறிவு; கோடரமென்பதுமாம்.

(கு - பு.) [கவுந்தியடிகள் பள்ளியையுடைய கோவில்] காதம் - ஏழாராழிகைவழி. இறும் - ஓடியும். இளைந்து வருந்தி - ஒருபொருட் பன்மொழி. உயிர்த்து - ஓச்சுவிட்டு. மூதூர் - பழையபுரர். ஐவகைக்கூந்தல் - முடி, கொண்டை, சுருள், குழல், பனிச்சைஎன்பன; இயற்றுள், மயிரை உசுசியில் முடித்தல் முடி; பக்கல் முடித்தல் கொண்டை; பின்னேசெருக்கல் சுருள்; சுருட்டி முடித்தல் குழல்; பின்னி வீர்தல் பனிச்சை.

௪௨ - ௪௩. ஆறைங் காதநம் மகனாட் மேபர்

நாறைங் கூந்த னணித்தென டக்கு

இ - ள். நீகூறிய மதுரை நம் அகன்றாட்டிறகுமேல் ஆறைங்காவதங்காண் இனி அணுகியதெனறுகூறி நகைத்தென்க.

யாதென்மவட்கு முப்பதென்னும் பொருள்மறைந்து காதம் ஆறைங் காத மென்றற்போலிருத்தற்கு ஆறைங்காதமென்றார். நகுதல் - தூள்ப நகை. கூந்தல் - விளி.

(கு - பு.) [ஆறைங்காதம் - முப்பது காதம்; ஆறைங்காதமென்றார் - அவட்கு அறுகாதம் ஐங்காதம் என்றும் போலத்தோன்ற. கூந்தல் - பெயர்.

நக்கு - நகைத்து. நகுதல்-சோகத்தாம் பிறந்த விகாரம்.] அகல் நாடு-அக
ன்றநாடு எனவிரிகின்றமையின் விளைத்தொகையாயிற்று. துன்பத்தால் நகை
யுண்டாதலை, “எள்ளுவிளமைபேதைமை மடனென்,றுள்ளப்பட்ட நகைநான்
கென்ப” என்னுஞ் சூத்திரத்து “உள்ளப்பட்ட” என்பதனும் கொள்க.

சச - சரு. தேமொழி தன்னொடுஞ் சிமையகத் திருந்த
காவந்தி யையையைக் கண்டடி தொழலும்

இ - ள். அங்ஙனம்விளவின கண்ணகியோடுசென்று தவவேலிக்கணி
ருந்த கவுந்தியடிகளைக் கண்டு அடிதொழுதலுமென்க.

சிறை - பள்ளியென்றுமாம்; ஸ்ரீகோயிலின் ஒருபக்கமுமாம்.

(அ) கழிந்து (க0) கழிந்து (சச) போகிக் (உரு) கொண்டு(உஎ)நீங்கிப்
(நக) போகிக் (நக) கழிந்து(நரு) துழைந்த(நசு)கடந்து(நஎ)பொருந்தி
(சக) நக்குக் (சரு) கண்டு அடிதொழலுமென்க.

(கு - பு.) [சிமையகம் - ஸ்ரீகோயில் ஒருபக்கத்தே பள்ளியகம்.] தே
மொழி - தேன்போலுஞ் சொற்களையுடைய கண்ணகி; உவமைத்தொகை
ன்மொழி. தவவேலி - தவமாகிய காவல். ஐயை - தவப்பெண்; இஃது,
ஐயன் என்பதன் பெண்பால் போலும். பள்ளி - ஆச்சிரமம். தொழுதலை
ன்னும் வினைக்குக் கோவலன் எழுவாயென அறிக.

சசு - சக. உருவுங் குலனு முயர்பே ரொழுக்கமும்
பெருமகன் திருமொழி பிறழா நோன்பு
முடைய ரென்றே வுறுக னாளிற்
கடைகழிந் திங்ஙனங் கருதிய வாவென

இ - ள். இவர்கள் தொழுதார்களாக, அழகும் குடிப்பிறப்பும் ஒழுக்க
மும் இறைவனுலிற்சூறிய விசுத்தப்பாமையுமென்னும் இவற்றையெல்லா
ம் ஒருதலையாகவுடைய நீங்கள் தீவினையாளரைப்போலே துமதிடத்தைக்
கழிந் தவருவதற்குக் கருதியதென்றேவென்றுகேட்பவென்க.

பெருமகன் - அருகதவன். திருமொழி - அவனருளிச்செய்த ஆக
மம். உறுகணாளர் - மிடியாளரென்பாருமுளர். கடைகழிதல் இவர்க்கு மர
பன்மையிற் கழிந்தென்றார். இவ்வும்மைகள் எண்ணுக்குறித்தனவெனினும்
சிறப்புப்பொருண்மை தோன்றநின்றன.

(கு - பு.) [உறுகணாளின் - துன்பமுறும் பாவமுடையார்போல;
மிடியாளரைப்போல என்றமாம். கடை கழிந்து - வாசலைவிட்டு.] ஒருதலை
யாக - நிச்சயமாக. மிடியாளர் - வறியவர். மரபன்மையின் - முறைமை
யல்லாமையால்.

ரு0 - ருக. உரையாட் டில்லை யுறுதவத் தீர்யான்
மதிரை முதூர் வரைபொருள் வேட்கையேன்

இ - ள். மிக்க தவத்தினையுடையீர், இவ்வினாவிற்கு ஓர் உத்தரமில்லை;
ஆயினும் யான் கருதியதொன்றுண்டு; அதுயாதெனின், மதிரையாகிய

பழையஊரிற்சென்ற நிருமித்தபொருளைத்தேடக்கடவோமென்னும் வேடகையையுடையேனானென்று சொல்லவென்க.

முன்னர்க்காதையில் * “சென்ற கலனோ, நிலந்தபொரு ளீட்டுத லுழ்மேன்” என்றானுகலின், அதனை வரைபொருளென்றான். இஊர் நியாயத்திற்றேமும்பொருளென்னுமமையும். அன்றி, இதற்கு இத்தனைப்பொருட்கு மேற்பட்டதே தானம் பண்ணக் கடவேனென வரைந்தபொரு ளென்பாருமுளர். எனவென ஒருசொல் வருவிக்க.

இனிக் கவுந்தியடிகள் கூறுவார்.

(கு - பு.) [உரையாட்டில்லை - சொல்லலாவதொன்றில்லை ஒருவாசகம். முதுர்க்கணனே பொருளீட்டும் வேட்கையேன : பொருள்வரைதல் வேட்கையென்க ; வரைதல் - தன்னிடத்தாக்குதல் ; இன்னதற்கு மேற்பட்டது தானத்துக்கே என்று வரைந்திடுதலுமாம்.] நிருமித்த-யான் சங்கல்வித்த. வேட்கை - விருப்பம், சென்றகலனோடு என்னும் மேற்கோளுக்கு - முன்புநான் வாங்கியழித்த ஆபரணத்தையும் அல்லாக் கேட்ட பொருளினும் தேடித்தொகுத்தலைத் துணிர்தேன் என்றபொருள். வரைதல் - வரையறை செய்தல்.

நுஉ - நுச. பாடகச் சீழடி பரற்பகையுமுநா
காடிடையிட்ட நாடுநீர் கழித்த
கரிதிவள் செவ்வியறிகுநர் யாரோ

இ - ள். இனி அகநானங்கருத்தாயின், இவளது பாடகமணிந்த சிறிய அடி பருக்கையாகியபகையை வெல்லமாட்டா; ஆதலால் நீர் காடுநாடுமென்னும் இவ்வழியைக்கடத்தற்கு இவள் செவ்விய ஏறத்தனது; இனிஊழ் என்பதற்குமுடிக்குமோ; அதனை அறிவாராரென்றோன்க.

என்றகருத்து : அடி பரற்பகையுமுநா : வழி காடிடையிட்டநாடு ; இவள் அதற்கேற்றதன்மையளவில்; இனி ஊழ் என்பதையுமோ, இதனை யாரறிய வல்லாரென்பரிவுதல் தோன்றநின்றத.

(கு - பு.) [பரற்பகை உழக்கமாட்டா. காடும் நாடுமாகிய வழிகடக்க. அரிதிவள்செவ்விய - இவள் செவ்வியில் மென்மையால் நடக்குந்தன்மையிலொன்றாம். அறிகுநர்யாரோ-வல்லளாகவும் அடுக்குமன்றோ.] ஊழ் - விதி. பரிவுதல் - இரங்குதல்.

நுநு. உரிய தன்றீய் கொழிகென வொழியீர்

இ - ள். இவையேயன்றியும் குடிப்பிறப்பிற்கும் இவளை ஒருங்கு கொண்டு சேறல் ஏலாதாகலின் இனிச் செலவை ஒழியினென்று யாமொழிப்பவும் ஒழிகின்றிலீராயினீரென்றோன்க.

* கருத்திறமுரைத்தகாதை, ௭௪ - ௭௫.

ஒழிகென வொழியீரென்பதற்கு இவர்க்கு எதிர்வதறிந்து கூறின ரெனின், † “தவந்தரு சிறப்பிற் கவுந்தி.....உண்ணு நோன்போ மியர் பதிப் பெயர்ந்ததும்” என நிர்ப்படையுள் மாடலன் கூறதலானும், அடைக்கலக்காதையில, ‡ “தன்குல வாண, மரும்பொருள் பெறநரிந் விருந் தெதிர் கொண்ம, கருந்தடங் கண்ணியொடு கடிமனைப் படுத்திவ, ருடைப் பெருஞ் செல்வர் மனோப்பு கு மளவு, மிடைக்குல மடந்தைக் கடைக்கலந் தந்தேன்” எனவும், § “தாயு நீயே யாகித் தாங்கு” எனவும், || “மிகப் பேரின்பந் தருவது கோளாய்” எனவும் ஒருபொழுதிற்கு இத்துணை ஓம்படையெல்லாம் கூறவேண்டாவாகலானும் இவர்க்குத் தவப்பயனாலே சித்தலன்றிக் காலவுணர்ச்சியின்மையுணர்சக.

(கு - பு.) ஒருங்கு கொண்டிசேறல் ஏலாதி - கூட அழைத்துக்கொண்டுபோதல் பொருந்தாது. செலவு - செல்லுதல் எதிர்வது - இனிவருவது. தவந்தரு என்னும் மேற்கோளுக்குத் தவ ஒழுக்கம் வளருகின்ற சிறப்பையுடைய கவுந்திஎன்னும் முதியவள்உணவுண்ணுமையாகியவிரதத்தினால் உயர்ந்த தனது இருப்பிடத்திற்குப் புறப்பட்டதும் என்று பொருள். நிர்ப்படை-இந்நாட்டின் உள்வது காதை;வஞ்சிக்காண்டத்திலுள்ளது. மாடலன் - தலைச்செய்காணத்துள்ள ஓர்ந்தணை; கோவலனுடைய நட்பாளன். கோவலன் மதுரையிற்கொடியுண்டது முதலியவற்றைக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தார்க்குச் சொல்லித் தன்சொல்லை அவர்களிற் சிலர் இறந்தமை தெரிந்து அப்பாவத்தைப்போக்குதற்பொருட்டுப் போய்க் கங்கையாடி மீளுகையில் இடையே சேரன் செங்குட்டுவனைக் கண்டு அளவளாவி வஞ்சி நகரஞ்சார்ந்து யாக்குச்செய்யும்படி தூண்டி அதிசெய்வித்து அவனை மலவழிப்படுத்தினவன். அடைக்கலக்காதை - இந்நூலின் பதினேறாவது பகுதி; மதுரைக்காண்டத்தினானது. தன்குலவாணர் என்பதற்குப்பொருள் - இவன்குலத்திலுள்ள இய்யூரில்வாழ்வோர் பற்றுதற்கரிய பொருளைப்பெற்றாரைப்போல நல்விருந்தாக எதிர்க்காணி கரிய பெரிய கண்ணி யொழுகையாளோடு இவனைத் தவகர் காவலையுடைய மனையகத்தே கொண்டு சென்று வைத்துக்கொள்வார்கள்; அங்ஙனமாகிய உடைய பெரிய செல்வரதுமனையகத்தே சென்று புகுமளவும் இடைக்குலமடந்தாய், உடைக்குளான் இவனை அடைக்கலமாகத்தந்தேன் என்க. தாயு நீயேயாகித் தாங்கு என்பதற்கு - இவளுக்கு நற்றாயும் நீயேயாய்த் தாங்குவாயாகவென்று பொருள். மிகப் பேரின்பந் தருவது கோளாயென்பதற்கு-பின்பு மிகப் பேரின்பந் தருவதன் மால் சொல்ல நீ கோளாயென்றுபொருள். இவைமூன்றும் மாநிலையேர்க்கிற் கண்ணகிவிஷயமாகக் கவுந்தியடிகள் கூறும் வார்த்தை. நிர்ப்படை - காவல, கால உணர்ச்சி - திரிகாலஞ்ஞானம்,

† நிர்ப்படை, சக - சக

§ அடைக்கலக்காதை, ககச.

‡ அடைக்கலக்காதை, ககச - கக௦

கரு௦.

௫௬ - ௬௩. மறவுரை நீத்த மாசறு கேள்விய
 ரறவுரை கேட்டாங் கறிவனையேத்தத்
 தென்மமிழ் நன்னாட்டுத் தீதுதீர் மதுரைக்
 கொன்றிய வுள்ள முடையே னாகலிற்
 போதுவல் யானும் போதுமி னென்ற
 காவந்தி யையையைக் கைதொழு தேத்தி
 யடிக ணீரே யருளுதி ராயினித்
 தொடிவளைத் தோளி னாயர் தீர்த் தேனென

இ - ள். மறவுரைகளை நீத்திருக்கும் குற்றமற்ற பொருட்பயனையுடையவர் தம்நூலையுக்கேட்டு அந்த ஆகமப்படியே அறிவனையேத்தத்தற்குத் தெற்கின்கணுள்ள தமிழ்நாட்டின் கண்ணதாகிய குற்றந்தீர்ந்த மதுரைக்குப்போதற்கு முன்னே ஒருப்பட்ட உள்ளமுடையேனாதலின், யான்போகுவேன் ; நீரும் போதுமின்னெற கவுந்தியடிகளைக் கையாற்றாநூது நாவா லேத்தி, அடிகளே ! நீரே இயகனம் அருள்செய்வீராயின், இவ்வளைவாகிய வளைபொருந்திய தோளியையுடையானுடைய அயரெல்லாங் இப்பொழுதே போக்கினேன்றோவென்று சொல்லுவென்க.

நீயீரே இதுசெய்வீராயினென்பது ஓர் வழக்கு. ஏகாரத்தை இசை நிறையாக்கலுமொன்று. தொடி - வளைவு ; * “தொடிக்கட்பூவை” என்றாராகலின். நீத்தென்றும் பாடம்.

(கு - பு.) [மதுரைக்கொன்றிய வென்பதற்கு - போகவென ஒரு சொல்வருவிக்க. என் தொடிவளைத்தோளி அயர் தீர்த்தேனென்று கோவலன் சொல்ல.] மறவுரை - குற்றத்தோடு பொருந்தியவார்த்தை; அடைய - பொய், கோள், கடுஞ்சொல், பயனில்சொல் என்பன. நீத்தல் - வீடுதல். கேள்வியர் - கேட்கப்படும் நூற்பொருள்களைக் கமறநிற்தார் கூறக் கேட்டுள்ளவர். அறவுரை - தருமசாஸ்திரம். அறிவன் - எல்லாப்பொருளையும் அறியும் அறிவையுடைய அருகக்கடவுள். வத்துதல் - ஆதித்தல். தமிழ்நாடு - பாண்டிநாடு. தமிழ்முனிவராகிய அகத்தியருக்கும் தமிழைவளர்த்த பாண்டியர்களுக்கும் சங்கப்புலவர்களுக்கும் உறைவிடமாதலால், பாண்டியவளநாடு செந்தமிழ்நாடு எனப்படும். ஒருப்பட்ட - உடன்பட்ட. தொடிக்கட்பூவை என்னுஞ் சிந்தாமணி மேற்கோளுக்கு - தொடிபோல் வட்டமான கண்ணையுடைய பூவையென்பது ஈசினூர்க்கினியருரை. தொடி - வளைவென்பது, அடியார்த்துநல்லார் கருத்து. நீத்து எனற பாடத்துக்கு - மறவுரைகளை நீத்தலாம் குற்றமற்ற கேள்வியையுடையாரென்க.

* சீவகசிந்தாமணி, துணமாலையாரிலம்பகம், அட : “வடிக்கள மகளிர் வைத்த மாகதநன் மணிக, னொடிக்கச் சுடர்விட்டுமிழ வுழையம் பிணையொன்றணுகிக், கொடிப்புல் லென்று கறிப்பா னூவிற் குலவி வளைப் பத், தொடிக்கட்பூவை நோக்கி நகுமா மெளிதோ காண்மின்.”

௬௪ - ௬௫. கோவலன் காணய் கொண்ட விரொறிக்
கேதந் தருவன யாங்கும்பல கேண்மோ

இ - ள். கோவலனே, நாம் போவதாகவுட்கொண்ட இந்நெறியிட
த்து வருத்தத்தைத் தருவன எவ்விடத்தும் பலவுள; அவற்றை நீயறியாய்;
ஆதலால், யான் சொல்லக் கேட்பாயாகவென்றாவனக.

காணய் - நீ முன்பு அறியாய். இந்நெறி - வடகரைவழி. மோ -
முன்னிலையசை.

௬௬ - ௭௧. வெயினிமம் பொறாஅ மெல்லியற் கொண்டு
பயில்பூந் தண்டலைப் படர்குவ மெனினே
மண்பக வீழ்ந்த கிழங்ககழ் குழியைச்
சண்பக நிறைத்த தாதுசேர் பொங்கர்
பொய்யறைப் படுத்திப் போற்றா மாக்கட்குக்
கையறு துன்பங் காட்டினுங் காட்டும்

இ - ள். வெயினிது நிறத்தைக் கண்ணாற்பார்க்கவும் பொறாத இம்
மெல்லிய இயல்பினையுடையவளைக்கொண்டு நாம் பூப்பயிலும் தண்டலை
யூடு போகக்கடவேமென்பேமாயின், அவ்விடத்து நிலம்பினாக்கும்படி இட
ங்கொண்டு கீழ்வீழ்ந்த வள்ளிககிழங்கை அகழ்ந்துகொண்ட குழிகளைச்
சண்பகமரங்கலிறைத்த பூந்தாதுசேர்ந்த பழம்பூ பொய்க்குழிப்படுவி
த்து அவ்விடங்களை அறிந்து பாதுகாத்துச்செல்லாதமாக்கட்குச் செயலறுதி
யாகிய துன்பத்தைக் காட்டுதலையுஞ்செய்யுமென்றாவனக.

பொங்கர் - இங்கே வாடம்பூ. அதுபோர்த்தலாம் பொய்யறைப் படுத்
தென்றார். * “பொங்கர் வெண்பொரி சிந்தின புள்கு” என்பர். மேலும்.
கையறு துன்பம் - மீளாத்துன்பமுமாம். காட்டல் - தருதல்.

(௬௬)பொங்கர் (௭0) படுத்திக் (௭௧) காட்டுமென்க.

(௭ - ௮.) [படர்குவமாயினென்றாள், தன்மையும் உள்படுத்தி. சண்
- நம் குழியைநிறைத்த பொங்கர். போற்றாமாக்கள் - பரிகரித்துப்போகா
மாக்கள். குழியைச் சண்பகநிறைத்த தாது சேர்பொங்கர் பரிகரியாமாக்
கட்குத் துன்பந்தரினுந்தரும்; பூவானிறைத்தல் பெற்றும்; தாது சேர்
பொங்கரென்றலின். பொங்கர் - சோலையுமாம்.] மெல்லியல் - பண்புத்
தொகையன்மொழி. தண்டலை-தண்மையாகிய இடத்தையுடையது எனச்
சோலைக்குப் பண்புத்தொகையன்மொழியாகிய காரணப்பெயர். “பொங்
கர்” என்பதற்கு - புன்கமரங்கள் பழம்பூவாகிய வெள்ளியபொரிகளைச்சிந்
தினவென்று பொருள்.

௭௨ - ௭௩. உதிர்பூஞ் செம்மலி னொதுங்கினர் கழ்வோர்
முதிர் தேம் பழம்பகை முட்டினு முட்டும்

* வேட்டுவவரி, “செம்பொன்.”

இ - ள். அங்ஙனம் உதிர்ந்த வாடம்பூ மறைத்த சூழியுள்ளவழி நாழி தற்கு நிலனோக்கி ஒதுங்கிச்செல்வோரை முற்றிப்பழுத்தி விண்டு தேனொழுகும் பலாப்பழங்கள் தாழ்ந்தகோட்டின் கணிநுந்து பகைபோல முட்டிதலையுஞ்செய்யுமென்றான்க.

இனித் தேமென்பதனை இனிமையாக்கித் தெங்கம்பழம் முட்டுமெனினுமமையும். முட்டினுமுட்டுவொன்பது பாடமாயின், கழீவோர் செய்யுந்ஞ்செய்வாரென்க. உம்மையை ஐயுஉம்மையாக்கிப் பொருளுரைக்க. படர்குவமெனினேயெனக் கழீவோர்கருத்தைக் கொண்டு கூறினார், உலகியான்கலான்.

(கு - பு.) [மேல்தாங்குகிற பழமாகிய பகையிலே முட்டினும் முட்டிவர்.] செம்மற்பூ - பழம்பூ. கோடு - மரக்கிளை. தெங்கம்பழம் - முற்றினதெங்காய் ; “காய்மாண்டதெங்கின்பழம்” என்றார் சிந்தாமணிப்பாரும்.

எச - எரு. மஞ்சளூ ரிஞ்சிய மயங்கரில் வலயத்திச்
செஞ்சுளைப் பலவீன பரற்பகை யுறுக்கும்

இ - ள். அங்ஙவாறன்றி வெள்ளிடைப் பேரவோமெனின், அங்கு மஞ்சள்முதலியன தம்மில் தலைமயங்கிய பிணக்கத்தையுடைய தோட்டயகரில் பாத்திதோறும் பலாப்பழத்தின் செஞ்சுளைகளிலுள்ள வெண்காழாகிய பருக்கைகள் இவள்மெல்லடிக்குப் பகையாய் உறுத்தலைச் செய்யுமென்றான்க.

வலயம் - பாத்தி. வலயத்தோடு பரலும் பகையாயுறுக்குமெனினுமமையும். உறுக்கும் - உறுத்தும். என்றகருத்தி: மஞ்சள் முதலியன நிலவண்மையால் முற்றிப் பருவஞ்செய்தமுனை சருகின்மறைந்தகிடந்தவற்றோடு பரலும் உறுத்தும்மென்பதாம்.

(கு - பு.) [வலயம்-தோட்டம்.] வெள்ளிடை - வெளி யிடம். பிணக்கம் - நெருக்கம்.

எச - எள. கயனெடுங் கண்ணி கா தற் கேள்வ
வயலுழைப் படர்குவ மெனினே

இ - ள். கயல்போலும் கண்ணியுடையாள் கா தலிக்கப்பட்ட கேள்வனே, அங்ஙனம் சோலையும் தோட்டமுமாகிய கரைவழியன்றி வயல்வழியேபோக்கக்கடவேமென்பேமாயின்,

(கு - பு.) கயல் - ஒருவகையின்; இது பிறழ்ச்சியாம் கண்ணுக்கு உவமம். கண்ணி, இ - பெண்பாற் பெயர்விகுதி. கா தலித்தல் - விருமுதல். கேள்வன் - கணவன்.

எள - அக. ஆங்குப்

பூநா நிலஞ்சிப் பொருகய லோட்டி
நீர்நாய் கௌவிய நெடும்புற வாளை
மலங்குமிளிர் செறுவின் விலங்கப் பாயிற்
கலங்கலு முண்டிக் காரிலக

இ - ள். தம்மிடத்துமலர்ந்தபூக்களின் மணங்கமழாநின்ற குளங்களில் நீர்நாய் பொருகின்றகயல்கள் வெருவியோடவோட்டிக் கொள்வப்பட்ட நீண்ட முதுகையுடையவானை மலங்குகள் நெளியுஞ்செறுவீற் குறுக்கேபாயுமாயின், இம்மங்கை கலங்குந்தன்மையுடையாளெனவுங் கூடுமென்றேரென்க.

நீர்நாய் கொளவியவானை பொருகயலோட்டிப் பாயினென்னுமமையும். இதனாற்சொல்லியது: மீனிரைதேரும் நீர்நாய்காணினும், இடையே பொருகயல்கள் உகாக்காணினும், வானை பாயக்காணினும், மலங்கு மிளிரக்காணினும் மனத்திற் கலங்கலுமுண்டு இக்காரிகையென்பதாம்.

(கு - பு.) வானை மலங்கு என்பன - மீனின்ஜாதிபேதம். செறுவபல். காரிகை - அழகுடைய பெண். உகா - புரண்டுபாய.

அக - ௨௫.

ஆங்கட்

கரும்பிற் றெடுத்த பெருந்தேன் சிதைந்து
சுரும்புகூழ் பொய்கைத் தூரீர் கலக்கு
மடங்கா வேட்கையி னறிவரு ரெய்திக்
குடங்கையி னெண்டு கொள்ளவுங் கூடும்

இ - ள். அஃதன்றியும், * கரும்பல்லதுகாடின்மையான் அவ்விடத்து உளதாய கரும்பின்வைத்த பெருந்தேன் அவை கண்முற்றி நெருங்குதலானே அழிந்தொழுகிச் சுரும்புகூழப்பட்ட பொய்கையின் நல்லரீரோடு சென்று கலந்துவிடும்; ஆதலான் அதனை அறியாமல் தணியாத நீர்வேட்கையால் இவள் தன்குடங்கையால் முகந்துகொண்டு பருகவுந்தகுமென்றேரென்க.

குடங்கையாவது ஜந்துவிரலுங்கூட்டி உட்குழிப்பது; என்னை? “குடங்கையென்பது கூறுங் காலை, யுடங்குவிரற் கூட்டி யுட்குழிப் பதுவே” என்றாராகலின். இதனாற்சொல்லியது: நமது தரிசனத்து விலக்கப்பட்ட வாற்றால், தேனுண்டலைப் பரிகரிக்கவென்பதாம். எனவே ஊனையும் உடன் கூறிற்றும். மேலும் இவ்வாறு வருவனகொள்க.

(கு - பு.) [அறிவருரெய்தி - அறிவுமயங்கி. வேட்கை - தண்ணீர்த் தாகம்.] சுரும்பு - வண்டு. பொய்கை - நீர்நிலை. முகந்து - மொண்டு. பருகுதல் - குடித்தல். உடங்கு - ஒருங்கு. தரிசனம் - மதக்கிரந்தம்.

அசு - அக. குறுந ரிட்ட குவளையம் போதொடு

பொறிவரி வண்டினம் பொருந்திய கிடக்கை
நெறிசெல் வருத்தத்து நீரகு ரெய்தி
யறியா தடியாய் கிடுதலுங் கூடும்

இ - ள். களைபறிப்பார் பறித்து வரம்பிலிட்ட குவளைப்பூவுடனே தம் மெய்யிற் பொறியையும் வரியையுமுடைய வண்டினம் மதுமயக்கத்தாற்

* “கரும்பலாற் காடொன் றில்லாக் கழனிக்குப் பழன நாடும்” என்றார் சிந்தாமணியிலும்; முத்தியிலம்பகம், ௩௦௪.

போகவறியாது உள்ளொடுங்கிக்கிடப்பனவற்றை வழிவரும்வருத்தத்தாலே நீர் அறிவுமயங்கி வறும்பூவெனக்கருதி அவற்றின்மேல் அடியிடவுங் கூடுமென்றொள்க.

இதனாற்சொல்லியது உயிர்க்கொலைபுகாமற் பரிகரிக்கவென்பதாம்.

(கு - பு.) [குறுதல்-பறித்தல்.] பொறி - புள்ளி. வரி-கோடு; இசைப்பாட்டுமாம்.

கூ - கூட. எறிநீ ரடைகரை யியக்கந் தன்னிற்
பொறிமா னலவனு நந்தும் போற்று
தூழடி யொதுக்கத் தூறுரோய் காணிற்
றழ்தரு தின்பந் தாங்கவு மொண்ணு

இ - ள். எறியுநீரையுடைய பெருவாய்க்காலினது அடைகரைவழியே போகக்கடவேமெனபேமாயிள், அவ்வடைகரைநீரிலுள்ளனவாகிய பொறி வரிகளினழுகையுடைய நண்டும் நத்தையும் உள்ளவழியறிந்து பாதுகா வாது முன்புநடக்கு முறைமையான் அடியிட்டிருடக்குரடையின் அவை தாம் உறக்கடவரோயை நம்மாலுறுமாயிள் அதனால் நமக்குவருங் கொலைப் பவம் நம்மால் தாங்கவுமொண்ணுது.

எறிநீர் - வாய்த்தலையினின்று குதித்துவரும் வாய்க்காளீர். இயக்கம்-வழி. நந்தி - ஈண்டு நத்தை. ஊழ் - முறைமை. ஒதுக்கம் - நடை. நோயென்றார்; கொலையென்று வாக்காற்கூறவுமாகாமையிள். இக்கொலைப்பாவம்ஒன்றானும் கழுவப்படாது; அதுவேயுமன்றி மறுமைக்கண் நாகத்திலுறுந்தின்பமும் நம்மாற்றுகலாமளவிற்றன்மென்பதனால், உம்மை எச்சவும் மையாயிற்று. அடைகரை - கடற்கரையென்பாருமுளர்,

(கு - பு.) நந்தி - இங்கே சங்கன்று. “கோதல், பிறவினை யெல்லாந் தரும்” என்றார் திருவள்ளுவனாரும்.

கூசு - கூள. வயலுஞ் சோலையு மல்லதி யாங்கணு
மயல்படக் கிடந்த ரெறியாங் கில்லை
ரெறியிருங் குஞ்சி நீவெய் யோளொடு
குறியறிந் தவையவை குறுகா தோம்பென

சோலையுமெனவே ஒருசார்வுபற்றித் தோட்டமுடங்கிற்று. வயலும் சோலையுமென்பனவற்றைக் கூறியமுறையாளே எதிர்பிரணிகையாகக்கொள்ளுவாருமுளர்.

இ - ள். இங்குக்கூறியவயலும் அங்குக்கூறியசோலையுமல்லது வேறு படக்கிடக்குரெறி மேல் நாஞ்செல்லுகின்றவிடத்திற்கில்லையாதலான், ரெறித்த குஞ்சியையுடையாய், நீ நினைவிற்கும்பிய மனைவியோடே அவ்வவ்விடங்களைக் குறிப்பாலறிந்து அவை அபசாரங்களுறும் பாதுகாப்பாயாகவென்றொள்க.

வெய்யேறாதுக்குக் குறுகாமலெனிணுமமையும்.

(எக) காட்டினுங்காட்டும்; (எங)முட்டினுமுட்டும்; (எடு) பரம்புகையுற
க்கும்; (ஏக) கலங்கலுமுண்டு; (ஏடு) கொள்ளவுங்கூடும்; (ஏக) இடுதலுங்
கூடும்; (கங) தாங்கவுமொண்ணு; ஆகலாம் (கஎ) குறியறிந்தி அவையவை
குறுகாதோம்பென்றென்க.

இங்ஙனம் மென்மைத்தன்மைகூறுவார், வருணனைகளையும் உடன்
கூறினாரென்க. இத்திணையும் கவுந்தியடிகள் தமது பள்ளியில் இருந்து கூறி
னார்எனஉணர்க. வடலுமெனவே வாய்க்காலுமடங்கிற்று.

(கு - பு.) [ஓம்புகவெனச்சொல்லி.] குஞ்சி - தலைமயிர். வெய்யோள்
என்றவிடத்து வெய் என்றவிக்காரப்பட்ட வெம்மையென்னும் உரிச்சொல்லு
க்கு விருப்பமன்று பொருளாம்; “வெம்மைவேண்டல்” என்றார் ஆசிரியர்
தொல்காப்பியனார்.

கடி - கடுக. தோமறு கடிநொயுஞ் சுவன்மே லறுவையுங்
காவுந்தி யையையகைப் பீலியுங் கொண்டு
மொழிப்பொருட் டெய்வம் வழித்துணை யாகெனப்
பழிப்பநுஞ் சிறப்பின் வழிப்படர் புரிந்தோர்

இ - ள். கவுந்தியடிகள் கடிநொமுதலியவற்றைக்கொண்டு பஞ்சமந்
திரமே நமக்கு வழித்துணையாகவெனச்சொல்லிச்செல்ல, அவரோடு பழித்
தலரிய ஓழுக்கத்தோடு வழிச்செல்வைப்புரிந்தவரென்க.

தோம் அறு - குற்றமற்ற. கடிநொ - ஐயக்கடிநொ. சுவன்மேல் அறு
வை - தோளிவிடுமுதி. மொழிப்பொருட்டெய்வம் - பொருண்மொழி
யாகியதெய்வம். ஆவது * பஞ்சமந்திரம்; அ லி ஸ ன் = அ லி ஆ உ ளா.
இடிக் கொண்டென்பதனைக் கொள்ளவெனத்திரித்து அடிகளினுசெய்ய
இவர்கள் துணையாகவென்றாரெனினுமமையும்.

(கு - பு.) கடிநொ - பிஷாபாத்திரம்; இரப்போர்கலம். [பொருண்
மொழி - உடனேசம.] பீலி - மயிலிறகு. ஆகென - வியங்கொள்விகாரம்.

கடு - கடுக. கரியவன புண்கயினும் புணைக்கொடி தோன்றினும்
விரிகதிர் வெள்ளி தென்புலம் படரினும்
கால்பொரு நியப்பிற் கடுங்குர லேற்றோடு
சூன்முதிர் கொண்டும் பெயல்வளஞ் சுரப்பக்
குடமலைப் பிறந்த கொழும்பஃ ருமொடு
கடல்வள னெதிரக் கயவாய் நெரிக்குங்
காவிரிப் புதுநீர்க் கடுவரல் வாய்த்தலை
யோவிறத் தொலிக்கு மொலியே யல்ல
தாம்பியுங் கிழாரும் வீங்கிசையேற்றமு
மோங்குநீர்ப் பிழாவு மொலித்தல் செல்லா

இ - ள். கிரகங்களிற் சனிக்கிரகம் இடபம் சிங்கம் மீனமென்னுமி
வற்றினோடு மாறுபட்டும் ஆகாயத்தே தூயக்கோள் எழ்நும், விரிந்த கதி

* இந்தப் பஞ்சமந்திரத்தைப் பஞ்சநமஸ்காரமென்பர் ஐஜனர்.

ரைபுடைய சக்கிரன் தென்றிசையிலே பெயரினும் காற்றுப்பொருள் குடகவரையினது உச்சிக்கண்ணே கடிய குரலைபுடைய உருமேற்றோடு குல்முதிர்ந்த பருவமுகில் தன்பெயலாகிய வளத்தைச் சூரத்தலாலே அவ்வரையிப்பிறந்த பலபண்டத்தோடு கடுகிவருதலையுடைய காவிரியினீர், முகத்தைக்குத்தியடிக்குங்கடல் தன வளத்தைக்கொண்டு எதிர்தலாலே தேங்கி, வாய்த்தலைக்கிட்ட கதவிள்மீதெழுந்து குதிக்கின்ற அப்புதுப்பன லொலியல்லது ஆம்பிமுதலாயின ஒலித்தல்செல்லாவென்க.

கரியவன்-சனி. புகைக்கொடி - வட்டம், கீலை, நுட்பம், தாமமென் னும்* கோட்கணுன்கினும் தாமக்கோள். † “மைம்மீன் புகையினுந் தாமந் தோன்றினுந், தென்றிசை மருங்கிள் வெள்ளி யோடினும்” என்றார் பிறரும். கால்பொருநிவப்பு - குடகினுச்சி. ஏறு - இடியோறு. பட்டாரம் - பலதாரம், தாரம் - பலபண்டம். எனவே மீனவனாயிற்று. ஆவன “தக்கோலந் தீம் பூத் தகைசா லிலவங்கம், கர்ப்பூரஞ் சாந்யோ ளடந்தி.” கடல்வானாவன: “ஒர்க்கோலை சங்க மொளிப்பவனம வெண்டிந்த, நீர்ப்படு முப்பிடுனே டடந்தி.” கடுவரல் - முடுகிவரும்வரவுள் - தாயிடுக்கடவு. இனி லுவுதல் - வ்கா ரத்தால் ஓவெனவின்றதெனவுமாம். இதயரு இறத்தல் ஈன்றுத் தவித்தல் மேலது. ஆம்பி - பனறிப்பத்தர். கிழார் - புட்டைப்பொறி. பிழா - † இடா. ‡ “நீர்த்தெய்வ ரிரைத்தொழுவர், பாடுகிரையு மிகசயேற்றத், தோடு வழங்கு மகலாம்மீயிற, கயமகைய வயனிதைக்கு, மேன்றெடை வனகிழார்” என்றார் பிறரும். இனிக் கரியவன்புகைப்பனுமன்பதற்குச் சனிவாரம் புகையினுமெனவுமாம்; இனிப் புகையினும் தோன்றினும் படர்னும் சரப்ப எதிர நீர் வாய்த்தலை ஓவிநுந்தொல்க்குமொரியலலது ஆம்பிமுதலிய ஒலித்தல் செல்லாமைக்குக் காரணமாகிப் காவிரியின முடிபுணுமன்மயும். புகையினும் தோன்றினும் படர்னும் மென்ற உமமைகள், மழைபட்டுத் தழில் மாற்ற இவழிந் ஒன்றே அமைபுமாகவுற இவ்வயலலாம் செய்யினும் கடல்வானெதிர நெரிக்குமெனக் காவிரியினன்றப்பை விாக்கிநிற்ற லாற் சிறப்பும்மை.

(கு - பு.) வரை - மலை. தாமக்கோள் - தாமக்கேது; இதனைமொர் பெயர்த்து, ‘புகைக்கொடி’ என்றார் அது - வால்கணுத்திரம். இது, பின்பு நிகழும் தீமையை முன்புதெரிவிக்குங்குறியாம்; தூர்நித்தம். கோள் - கிர

* இவற்றைக் கரந்துடைகோட்கள்ளன்பர்.

† புறநானூறு, ககை: “மைம்மீன் புகையினுந் தாமந் தோன்றினுந், தென்றிசை மருங்கிள் வெள்ளி யோடினும், வயலக நிறையப் புதற்பூ மலர, மனைத்தலை மகவை யின்ற வமர்க, னாமா பொடுநிறை நன்புல் லாரக், கோலு ல் செம்மையிற் சான்றோர் பல்கிப், பெயல்பிழைப் பறியாப் புன்புலத் ததுவே, பிள்ளை வெருகின் முள்ளெயிறு புரையப், பாடுலை முல்லை முகைக்கு, மாய்தொடி யரிவையர் தந்தை நாடே.”

‡ இடா - இறைகூடை. § பத்துப்பாட்டு, மதுரைக்காஞ்சி, அக-கூட.

கம. பல் + தாரம = பஃரம; தனிக்குறிலடுத்தலகரவொற்றுத்தகரம்வர ஆப்தமாயிற்று; இஊ, 'ஆய்தக்குறுக்கம்' எனப்படும். தூம்பு - மதகு. ஓவி மந்து என்பதற்கு - நீங்குதலைவொழிந்து என்பது இரண்டாவது பொருள்; ஓ - முதலிலைத்தொழிற் பெயர். ஆம்சி சிழார், ஏற்றம், பிழா என்பன - நீரிமைக்குங்கருவிகளின்பேதம். வீங்கிசையேற்றம் - மிக்கஒலியையுடைய ஏற்றமென் னுந்நீரிமைகருவி. ஓங்குநீர்ப்பிழா - மிக்கநீரைமொள்ளுங்கருவி. "நீர்த்தெவ்வு" என்னும் மேறகோளுக்கு - வயல் அகைய நிறைக்கும் கயம் நீர்த்தெவ்வும் நிறைத்தொழுவர் பாடி சிலம்பும் இசை, ஏற்றத்தொடுவழங்கும் அகல் ஆம்பியின் இசை, மென்தொடைவன்கிழார் இசை என்று அந்வயம்; வயல் தழைக்கும்படி நீரைநிறைத்தற்குக்காரணமான குளங்களினீரை இடாவால் முகந்துகொள்ளும் நிறையாகின்று தொழில் செய்வாரிடத்தே ஓசக்கும் ஓசை, ஏற்றத்துடனே உலாவும் அகன்றபன்றிப்பத்தின் ஓசை, மெத்தென்ற கட்டுக்களையுடைய வலிய பூட்டைப்பொறியின் ஓசை என்பது ஈச்சிநூர்க்கிணியருரை. பிறர் என்றது, பத்தப்பாட்டினுள் மணிகாக்காஞ்சி யின் நூலாசிரியராகிய மாங்குடி மருதனாரை. [தாரம் - சந்தனம் அகில் முதலாயின. கபவாய் - புகார்.]

ககஉ - ககஊ. கழனிச செந்நெற் கரும்புகூழ் மருங்கிம்
பழனத் தாமரைப் பைம்பூங் காணத்து

இ - ன். அங்குளமொலித்தல்செல்லாக் கழனியிற் செந்நெலும் கரும் புருகூழ்ந்த இடத்தையுடைய நீர்நிலைச்செறுவினுண்டாகிய தாமரைக்கா ட்டிலென்க.

(கு - பு.) பைம் பூங் காணம் - பசிய அழகிய காசி. தாமரைக்காடு
என்றது, தொகுதியை.

ககச - ககஊ. கம்பட்ட கோழியுய களைகுர குரையுஞ்
செங்கா லன்னமும் பையகாற் கொக்குங்
கானக் கோழியு நீர்நிறக் காக்கையு
முள்ளு முரலும் புள்ளும் புதாவும்
வெல்போர் வேந்தர் முனையிடம் போலப்
பலவேறு குழுஉக்குரல் பரந்த வோதையும்

இ - ன். கம்பட்டகோழிமுதலியன வெல்லும்போரைவல்ல அரசரிருவர் பொருட்டம்போலப் பலவேறுவகைப்பட்ட திறத்தையும்ஒலியையுமுடையனவாயொலிக்கும் மிக்க ஓசையுமென்க.

கூக்குரலும் பாடம். கம்புள் - சம்பங்கோழி. கானக்கோழி - காணங்கோழி; நிலவண்மையாக்கிக் காட்டுக்கோழியென்பாருமுளர். நீர்நிறக்காக்கை - நீர்க்காக்கை, உள்ளு - உள்ளார், ஊரல் - குருவை; நீர்மேறுநீர்நிலை ஆருபெயர். புள்ளு - கணத்துப்புள். போதா - பெருநாரை; மரக்காணுரை; புதா - விகாரம். வெல்போரும், முனையிடமும் - வினைத்தாக்கை, குழுஉக்குரல் - பலவாயொன்றான ஓசை.

(கு - பு.) கம்புட்கோழி - கம்புளாகிய கோழி என இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை; முன்னது சிறப்புப்பெயரும், பின்னது பொதுப்பெயருமாம். கணைகுரலநாரை - ஒலிக்கின்ற குரலையுடையநாரை. செங்கால் - சிவந்தகால். பைங்கால் - பசியகால். உள்ளான் - ஓர் குருவி. ஊரல் - தொழிலாகுபெயர். [கம்புட்கோழி - ஒரு சாதி.]

கஉ௦ - கஉ௪. உழாஅ நுண்டொளி யுள்புக் கழுந்திய
சுழாமயிர் யாக்கைச் செங்கட் காரான்
சொரிபுற முரிஞ்சப் புரிஞெகிழ் புற்ற
குமரிக் கூட்டிற் கொழும்பல் லுணவு
கவரிச் செந்நெற் காய்த்தலைச் சொரிய

இ - ள். உழவராலுழப்படாத சூழியிற் செம்மினுட்புக்கழுந்திய கழுவாதமயிரையுடைய உடம்பையும் சிவந்தகண் ணையுமுடைய எருமை தன் தினவையுடையமுதிகை உரிஞ்சுதலாலே புரிதேய்ந்து அற்றுச்சரிதலுற்ற அழிவற்ற புரிக்கூட்டினின்று வளவிய பலவருக்கத்து நெல்லுக்கவரித் தொங்கல்போல விளைந்து கிடக்கின்ற செந்நெற் கதிர் த்தலையிடத்தே சொரியவென்க.

தொளி - சேறு.

(கு - பு.) [உழா நுண்டொளி - தானேபட்ட சேறு. கொழும்பல்லுணவு - பலவர்க்கத்துணவு; அவரைதுவரை உள்ளிட்டன.]

கஉ௫ - கஉ௬ கருங்கை வினைஞநங் களமருங்கூடி

யொருங்குநின் றூர்க்கு மொலியே யன்றியும்

இ - ள். அங்ஙனம் நெற்சொரிதலாலே வினைஞநங் களமருங்கூடி ஒன்றுபட நின்றொலிக்கும் ஒலியும், அதவேயன்றியுமென்க.

கருங்கை - வலியகை. வினைஞர் - பறையர், பள்ளர் முதலாய்ஞர், களமர் - உழவர் கீழ்க்குடிமக்கள். கருங்கை இருவர்க்கும்பொது.

(கு - பு.) [களமர் - உழுகுடிவேளாளர்.] வினைஞர் - தொழிலசெய்பவர்.

கஉ௭ - கஉ௮. கடிமலர் களைந்து முடிநா றமுத்தித்

தொடிவளைத் தோளு மாகமுந் தோய்ந்து

சேறூடு கோலமொடு ஷீறபெறத் தோன்றிச்

செங்கய நெடுங்குட் சினமொழ்க் கடைசியர்

வெங்கட் டொலைச்சிய விருந்திற் பாணியும்

இ - ள். காலையின் முடித்த பூக்களைந்து முடித்தமுடியிலே முடியினுறை நறுக்கிச் சூடிக்கொண்டு வளைந்தவளையையுடைய தோளும் முலையாக முந்தோய்ந்து சேறூடுகோலத்தோடு அழகுபெறத்தோன்றிச் சிவந்த கயல் போலும் பெரியகண்ணையும் சிறியமொழியையுமுடைய கடைசியர் கடுகமயக்கும் கள்ளை உண்டுதொலைத்ததனாலுண்டான பண் திறத்திற்சேர்ந்து பழகிப்போதாத பாட்டுமென்க.

என்றது மதுமயக்கத்தாற் பஞ்சலித்து மயங்கப் பாடினாரென்றபடி. இனிக்குடிமலர்களைந்து முடிநாமமுத்தியென்பதற்குப் போகாப்புல்லாகிய கழுநீர்முதலைப் பறித்து மறித்து அதனமீதே முடியினுற்றைப் பகுத்துநட டெனிணுமமையும். தோளும் ஆகமும் தோய்ந்துசேருநதல் - களித்து ஒரு வர்மேல்ஒருவர் சேற்றை இறைத்துக்கொள்ளுதல். சிம்மொழி - இழிந் தமொழி; சிலவானமொழியுமாம். விநந்திற்பாணி - தம்பிசையிற் புதுமை யுண்டாகப்பாடும் பாட்டெனிணுமமையும். இதனைப் பெருமுனையென்பாரு முளர்.

(கு - பு.) கடைசியர் - மருதநிலத்து உழவர் மகளிர் ; இது கடை யர் என்பதன் பெண்பன்மை. விருந்தி - புதுமை; பண்புணர்த்தும்பெயர்.

க௩௨ - க௩௩. கொழுங்கொடியறுகையங் குவளையுங் கலந்து
விளங்குகதிர்ந்தொடுத்த விரியல் சூட்டிப்
பாருடைப் பனர்போற் பழிச்சினர் கைதொழ
வேரொடு நின்றோ ரேர்மங் கலமும்

இ - ன். செந்நெக்கதிரோடே அறுகையும் குவளையையும் கலந்துதொ டுத்தமாலையை மேழியிலேசூட்டிப் பாரை இரண்டாகப் பிளப்பாரைப் போலப் போற்றுவார் தொழப் பொன்னேர்பூட்டிச்சின்றோர் ஏரைப்பாடும் ஏர்மங்கலப்பாட்டுமென்க.

சூட்டித் தொழ நின்றோர் ஏர்மங்கலமுமென்க.

(கு - பு.) [சூட்டக்கலப்பையிலே சூட்டியென்றுமாம்.] மேழி - ஏர்க் கால்; கலப்பையின் ஒருறுப்பு. போற்றுவார்தொழ - தம்மைத்துதிப்பவர் வணங்க.

க௩௪ - க௩௬. அரிந்துகால் குவித்தோ ரரிகடா வுறுத்த
பெருஞ்செந் நெல்லின் முகவைப் பாட்டும்

இ - ன். நெல்லையரிந்து போரிட்டார் சூட்டைக் கடாவீதலாலுண் டான முகவைப்பாட்டும்,

ஆவது பொலிபாடுதல். முகக்கக் கொடுத்தலின் முகவையாயிற்று.

(கு - பு.) [அரி - அரிந்திருகுடு. முகவைபாடுவார் - பொலிபாடுவார் ; நெல்லுமுகந்து கொடுக்கப்படுதலாலே; “புகர்முக முகவை”போல.] குடு - நெல்முதலியவற்றின் அரிக்குவியல்.

க௩௮ - க௩௯. தென்கிணைப் பொருநர் செருக்குட னெடுத்த
மண்கிணை முழுவின் மகிழ்சை யோதையும்

இது களவழிவாழ்த்து; என்னை? * “தன்பனை வயலுழவனைத், தென் கிணைவன் நிருந்துபுகழ் கிளந்தன்று.” வரலாறு : “புகடுவாழ் கென்று பனி வயலு ளாமை, யகடுபோ லங்கட் டடாரித் - துகடுடையாக், குன்றுபோற்

*புறப்பொருள்வேண்பாமாலை, வாகைப்படலம், ௩௨.

போர்விற் குரிசில் வளம்பாட, வீன்றுபோ மெங்கட் கிடர்” எனவரும். கிணை - தடாரி ; புட்பதையென்பதுங் கொள்க.

இ - ள். தெளிந்த ஓசையையுடைய கிணைப்பொருநர் செருக்குதலோ டெடுத்த மார்ச்சையையுடைய திரண்டமுழவினது கேட்டோர்மகிழும் இசையினதொலியும்,

(கு - பு.) கிணை - மருதநிலத்துப்பதை; ஒருவகைவாச்சியம். பொரு நா - கூத்தர்.

கச௦ - கசக. பேரியாற் றடைகரை நீரிற் கேட்டாங் கார்வ நெஞ்சமோ டவலங் கொள்ளார்

இ - ள். பெரிய யாற்றடைகரையிலே இவ்வோசைகளை முறையிற் கேட்டு நெஞ்சம்விரும்புதலாலே வழிநடத்தலிலுண்டான வருத்தத்தை நெஞ்சிற் கொள்ளாராயென்க.

(ககக) பரந்தவோதையும் (கஉக) ஆர்க்குமொலியும் (ககக) விருந்திற பாணியும் (ககரு) ஏர்மங்கலமும் (ககஉ) முகவைப்பாட்டும் (ககக) மகிழ்சையோதையுமென்னுயிவற்றைப் (கச௦) பேர்யாற்றடைகரைக்கண்ணோ நீர்மைபெறக்கேட்டலாலுண்டான (கசக) விருப்பத்தாலே நெஞ்சில் ஆயலங்கொள்ளாராயென்க.

(கு - பு.) [நீரில் - நீர்மையுடனே. உருவக்கேட்டுப்போதுகை.]

கசஉ-கசஎ. உழைப்புயிற் கொடித்தே ருவோன் கொற்றமொடு

மழைக்கரு வுயர்க்கு மழைநிக முட்டின்
மறையோ ராக்கிய வாவுநி நறம்புகை
யிறையுயர் மாட மெங்கணும் போர்த்து
மஞ்சுருழ் மலையின் மாணத் தோனறு
மங்கல மறையோ ரிருக்கை யன்றியும்

இ - ள். புலியைத் தன்னிடத்தேயுடைய கொடியையுயர்த்த தேவையுடைய உரவோனாகிய கரிகாலனது கொற்றத்துடனே மழைக்கும் கருப்பத்தைத் தோற்றுவிக்கும் அழலை விளக்குகின்ற சாலையிலுண்டான மறையோராலாக்கப்பட்ட தேவருணுவிலாவி இறப்புயர்ந்த மாடமாகிய அகங்க ளெங்கும் போர்த்தலாலே மேகஞ்சூழ்ந்த மலைபோல மாட்சிமைப்படத் தோன்றும் மங்கலமறையோரிருப்பிடங்களும், அவையன்றியும்,

(கு - பு.) [மழைக்குக்கருப்பமாவது - தூமம். “அட்டில் - ஓமசாலை. கொற்றத்துடனே மழைக்கருவையுந்தோற்றுவித்து அவ்வளவிலே விளங்கியசாலையென்க. வானவருணு - சோற்றுவி; அவியிடுகிற ஆவி. இறை - இறப்பு.] மறையோர்-அந்தனர். இருக்கை - தொழிலாகுபெயர்.

கசஅ-கருரு. பரப்புநீர்க் காவிரிப் பாவைதன் புதல்வ
நிரப்போர் சுற்றமும் புரப்போர் கொற்றமு
முழவிடை விளைப்போர் பழவிற் லூர்களுந்
பொங்குநி யாலிப் புகையொடு பரந்து

மங்குல் வானத்து மலையிற் றேன்று
 மூரிடையிட்ட நாடுகள் கண்டு
 காவத மல்லது கடவா ராகிப்
 பன்னாட்டங்கிச் சென்ற னொருநாள்

இ - ள். இரப்பவர் சுற்றத்தையும் புரப்பவர்கொற்றத்தையும் தம் உழவியிடத்தே விளைப்போருடைய பழையவலிபொருந்திய ஊர்களுமாகிய இவ்விருவகையூர்களையும் இடையிட்ட நாடெல்லாங்கண்டு நடக்குராட் காதமென்னுமெல்லையல்லது நடந்ததொலைக்கமாட்டாராய்ப் பலநாள் தங்கி ஈடக்கின்றநாளிலே ஒருநாளென்க.

தூற்றப்பொலி ஆலையின்பாருகாங்கின்ற புகைபாற் பரக்கப்பட்டிடு இருட்சியையுடைய மேகந்தவழந்த மலைபோலத்தோன்றும் பழவிதலூர் களுமென்க.

(கச2) கொற்றத்தையும் (கச3) கருவையும் (கச4) சுற்றத்தையும் கொற்றத்தையும் (கச5) அழுவீனும் (கரு0) உழவீனும் விளைப்போரது (கச6) இருக்கையும் (கரு0) ஊர்களுமென்க.

* காவிரிநீர்க்கங்கைகரோதலாற் கங்கைப்புதல்வரைக் காவிரிப்புதல்வ ளொன்றார்; அன்றியும் † “மகவாய்வளர்க்குந்தாயாகி” என்பதனாலுங்கொள்க. தோன்றுமிருக்கையும் தோன்றாமூர்களுமென இயையும். அவ்வூர்களையிடையிட்டநாடென்க. உடன்கண்டென்றார், இந்நாட்டுச்சிறப்பெல்லாம் கண்டு தொலைத்திக் கழிதலருமயினர். புதல்வராகி உழவிடை விளைப்போரென்க.

(கு - பு.) [காவிரிப்புதல்வர் - வேளாளர். (கரு0) விளைப்போரான (கச7) புதல்வர் (கரு0) பழவிதலூர்களும். புரப்போர் - காக்குமரசர். பொங்குழி - தூற்றப்பொலி. பரந்து-பரக்க. மங்குல்-இருட்சி. (கச8) மறையேரிருக்கையும் (கரு0) பழவிதலூர்களும் (கரு1) மலையிற்றேன்றும் (கரு2) நாடென்க. (க0க) வழிப்படர் புரிந்தோர் (கரு3) செல்லுநாளூள் ஒரு நாளென்க.] பொலி - நெற்குவை மகவாய்வளர்க்குந்தாயாகி என்ப ஈட்டு-தனது நாட்டினுள்ளவர் தனது புத்திரையொப்ப அவர்களை வளர்க்குந் தாயாகி இருப்பது காவேரி என்றுபொருள்.

கரு4-கச5. ஆற்றுவி யரங்கத்து வீற்றவே ருளிக்
 குரங்கமை யடுத்த மரம்பயி லடுக்கத்து
 வானவ ருறையும் பூநா ரொருசிறைப்
 பட்டினப் பாக்கம் விட்டனர் றீங்காப்
 பெரும்பெய ரைய ரொருங்குட னிட்ட
 விலங்குகாளிச் சிலாதல மேலிருந் தருளிப்

* ‘கங்கையாருழைச்சென்று காவிரியாவாவாங்கி’ என்று கூறினர் நீச்சி னுர்க்கினியரும்; இதனைத் தொல்காப்பியப் பாயிரவுரையிற் காண்க.

† கானல்வரி, 2.எ.

பெருமக னதிசயம் பிறழா வாய்மைத்
தருமஞ் சாற்றுஞ் சாரணர் தோன்ற

இ - ள். ஆற்றமைமைக்கும் அரங்கத்தில் வேறிடத்தில்தாதன்மை த்தாய் வளைந்த மூங்கில்முள்ளால் வளைக்கப்பட்ட வேலையையுடைய மரம் பயின்ற செறிந்த சோலையில் தேவருறைதற்கொத்த பூப்பொருந்தியதொரு பக்கத்தே பட்டினப்பாக்கத்து * வான்பெருமன்னறத்திப் பிண்டிநீழற்கண் ணே உலகநோன்பிகளிடப்பட்ட சிலாதலத்தின்மேலிருந்தருளிப் பெருமக னைச்செய்யப்பட்ட அதிசயங்கள்மூன்றுந் தப்பாத ஆகமநூலின் உண்மைத் தன்மையையுடைய தருமவொழுக்கத்தை யாவருங்கேட்கும்படி அருளிச் செய்யும் † சாரணர் அப்பட்டினப்பாக்கத்தைவிட்டு நீங்கிவந்து தோன்ற வென்க.

அதிசயமுன்றாவன : சகசாதிசயம், கர்மகூடியாதிசயம், தெய்வீகாதிசய மென்பன.

வேறுகி உடுத்த ஒருசிறைச் சாரணர்தோன்றவென்க.

(கு - பு.) [ஆற்றுவீரங்கம் - ஆற்றமைமைக்கும் அரங்கம்; ஆவது- குறை; அது சீரங்கம். ஆற்றவியென்பாருமுள். அடுக்கம் - மரச்செறிவு; அங்கத்திக்கு அடுத்த இடம். முன்பு சொன்ன சாரணர்தோன்ற. ஐயர்- முன்சொன்ன உலக நோன்பிகள். ஐயர்பட்டினப்பாக்கத்திலிட்ட சிலாத லத்து இருந்து தருமஞ்சாற்றுதல் சாரணர்க்கு அடையாக்கி, அவர் இங் கே தோன்றவென்க.] அரங்கம் - ரங்கம்; யாற்றிடைக்குறை.

ககசு-ககசு. பண்டைத் தொல்வினை பாறுக வென்றே

கண்டறி கவுர்தியொடு காலுற வீழ்ந்தோர்

வந்த காரணம் வயங்கிய கொள்கைச்

சிந்தை விளக்கிற் றெரிந்தோ ளாயினு

மார்வமுஞ் செற்றமு மகல நீக்கிய

வீர னாகலின் விழுமங் கொள்ளான்

இ - ள். முன்செய்த பழவினையெல்லாம் கெட்டோடுவதாகவென்ற உட்கொண்டு அவர்வந்தமையைக் கண்டறிந்த கவுர்தியடிகளுடனே சென்று அவரடியிலே தலைபுறவீழ்ந்தார்; அங்கனம் வீழ்ந்தவர் இங்குவந்தது தனது விளங்கிய கோட்பாட்டையுடைய † அவதிஞானத்தால் தெரிந்தவ

* வான்பெருமன்னமென்பது முதலாக இங்கே தந்துணைத்த வற்றை, இக்காதை ௨௦-ம் அடிமுதலியவற்றிற் காண்க.

† சாரணர் - சமணமுனிவர். அவர், தலசாரணர் சலசாரணர் பலசாரணர் புட்பசாரணர் தந்திசாரணர் சதுரங்குலசாரணர் சங்கசாரணர் ஆகாசசாரணரென எண்வகையர். இவ்விருவராகச்சென்று தருமோபதேசஞ் செய்தல் அவர்கட்கு இயல் பென்பர்.

‡ அவதிஞானம் - தன்னுடைய அநீதகதமான பரிஞ்ஞானம்; அஃ தாவது முற்பிறப்பையறியுமறிவு.

நூலிலும் ஆர்வமும் செம்மமும் தன்னை விட்டுப்போம்படி நீக்கிய * வீரனாக
லாலே இவர்க்கு வருந்தனபத்திற்குத் தான் வருந்தானுகியென்க.

கண்டறிகவுந்தியென்பதனும் † காலவுணர்ச்சியின்மையுணர்க. ஒழி-
ஒருவினையொடு.

(கு - பு.) [கிந்தை விளக்கு - அவதினானம்; என்றது, திரிகாலனா
னத்தை] ஆர்வம் - அன்பு. செம்மம் - பகைமை, விழும்-துன்பம்; உரிச்
சொல்; “விழும்ஞ்சீர்மையுஞ் சிறப்பு மீழும்ஊபுயம்” என்றார் ஆசிரியர்தொ
ல்காப்பியனார்.

கௌ - கௌக. கழிபெருஞ் சிறப்பிற் கவுந்தி காண
யொழிகென வொழியா தூட்டும் வல்வினை

இ - ள். மிக்க பெரிய தவச்சிறப்பையுடைய கவுந்தி, யாவரானும்
ஒழிக்க வொழியாததாய் நுகர்விக்க வந்துமிடகினற தீவினையைக் காண
பென்றொன்க.

காணய - பாராய். ஒழிகெனவொழியாதென்பதற்கு, நீ † ‘உரிய
தன்றிய கொழிக’ எனவும் ஒழியாது ஊட்டிந்தீவினையெயினுமமையும்.

கௌ-கௌ. இட்ட வித்தி னெயிர்ந்திவந் தெய்தி
யொட்டிங் காலெ யொழிக்கவு மொண்ணு

இ - ள். வினைநிலத்திட்ட வித்துப்போலப் பயனெதிர்த்து கண்கூடாக
நல்வினைவந்து நுகர்விக்கும்காலத்தும் ஒழிக்கவொண்ணு; அதுபோல
இதுவும் ஒழிக்கவொழியாதென்றொன்க.

§ “உறம்பால.....பாரு நில” என்றாகலின். தீவினைதன்னையே
யறினாமமையும். உம்மை - எச்சயுமமை.

(கு - பு.) “உறம்பால” என்னும் நாலடியார் மேற்கோளுக்கு-ஊழ்வி
னையால நேரிடத்தக்க அன்பங்கள் ஆற்றல் மிகுந்தமுனிவர்களுக்கும் வில
க்கக்கூடாதனவாம், ஸ்ரீமத்தக்க தன்மையையுடைய அவ்வன்பங்களும்
உப்படிப்பட்டனவாகும், எவையேபோலவெனின், மழைபெய்யாதாயின் அதனை
வருவிக்கவல்லவருயில்லை, அம் மழை மிகுதியாகப்பெய்தால் அதனைக்குறை

* வந்தசாரணரிருவருள், உடதேசுப்போர் மூத்தோரேயாதலின்,
வீரனென ஒருமையாக்குகிறார்.

† ‘காலவுணர்ச்சியின்மையுணர்க’ என்றது, [நடு - ம் அடி] ‘உரிய
தன்றிய கொழிகொ வொழியீர்’ என்பதன உரையிறகூறியதை வற்புறுத்
தற்கு.

‡ நாடுகாண்காரதை, நடு.

§ நாலடியார், பழவினை, ச : “உறம்பால நீக்க ஆறுவர்க்கு மாகா,
உறம்பாலையவு மன்னவா மாறி, உறப்பிற் வருவாருயில்லை யதனைச்,
அறப்பிற் தணிப்பாரு நில.”

யச்செய்பவர்களுமில்லை என்பதுபொருள் ; எல்லாம் பழவினையின்படியே நடக்குமென்பது கருத்து.

கஎசு- சஎரு. கடுங்கா னெடுவெளி யிடுஞ்சுட ரென்ன
வொருங்குட னில்லா வுடம்பிடை யுயிர்கள்

இ - ள். கடியகாற்றையுடைய கெடிய வெளியில் இடப்பட்ட விளக்கென்னும்படி மாயினல்லதுகடிஉடனில்லா, உடம்பினின்ற உயிர்களுமென்றாரென்க.

நல்வினை தீவினைப்பயனாகிய இன்பமும் துன்பமும் வருங்கால் யாவராலும் ஒழிக்கவொண்ணாவென்பதூஉம், யாக்கைநிலையாமையும் இவர்தம்பால் உறுவது கண்டு கவுந்தியடிகட்குச் சாரணர்கூறினாரெனவுணர்க. விளக்கு உவமித்தார் ; நினைவறாழிவ தற்கும், புகுழிப் புலப்படாமெக்கும்.

கஎசு - ககக. அறிவ னறவோன்.....பொதியறை யோரென

கஎசு. அறிவன் — இ - ள். எல்லாப்பொருளையும்றியும் அறிவையுடையோன்,

கஎசு. அறவோன்—இ - ள். அறஞ்செய்தலையே தொழிலாகவுடையோன்,

கஎசு. அறிவுவரம் பிகந்தோன்—இ - ள். யாவருமறியப்படும் அறிவெல்லையைக் கடந்தோன்.

கஎஎ. செறிவன்—இ - ள். எல்லாவுயிர்கட்கும் இதனாயுள்ளவன் ; சலியாதவனென்றாமம்.

கஎஎ. சினேந்திரன்—இ - ள். என்வகைக் கன்மங்கனையும் சயித்தவன்.

அடையாவன : * ஞானாவரணியம், தரிசனாவரணியம், வேதநியம், மோகநியம், ஆயுஷ்யம், நாமம், கோத்திரம், அந்தராயமெனவவை.

கஎஎ. சித்தன்—இ - ள். கிருதகிருத்தியன் = செய்யப்படுவனவற்றைச் செய்துமுடித்தவன்,

கருமங்களைக் கழுவினவனுமெனபர்.

கஎஎ. பகவன்—இ - ள். † கேவலஞானி.

கஎஅ. தரும முதல்வன்—இ - ள். தருமங்களுக்கு அடியாயுள்ளவன்,

கஎஅ. தலைவன்—இ - ள். எல்லாத்தேவர்க்கும் தலைவனாக எண்ணப்பட்டவன்,

* ஞானாவரணியமுதலியவெட்டும் காதி அகாதியென இருவகைப்பட்டிடு, கசஅ - ஆக விரியு மென்பர்.

† கேவலஞானம் - ஐந்து ஞானத்தள்ளுஞ்சிறந்தது. ஐந்து ஞானங்களாவன : க. மதிஞானம்—சுவபாவபுத்தி ; உ. சுருதஞானம்—நூலுணர்ச்சி ; ஈ. அவதிஞானம்—தன்னுடைய முற்றிறம்பையறியுமறிவு ; ச. மனப்பரியயஞானம்—தன்னுடைய முற்றிறம்பையும் பிறருடைய முற்றிறம்பையும் அறியுமறிவு ; ஞ. கேவலஞானம்—திரிகாலவுணர்ச்சி.

கஎஅ. தருமன்—இ - ள். தருமந்தானாயுள்ளவன்,
கஎக. பொருளன்—இ - ள். ஆகமத்தின் பொருளாயுள்ளவன் ; உண்மைப்பொருளாயுள்ளவனெனவுமாம்.

கஎக. புனிதன்—இ - ள். சுத்தன் ; புதியவனுமென்பர்.

கஎக. புராணன்—இ - ள். பழையவன்,

கஎக. புலவன்—இ - ள். எல்லார்க்கும் அறிவாயுள்ளவன்,

கஅ௦. சினவான்—இ - ள். சினத்தைக் கீழ்ப்படுத்தியவன்,

கஅ௦. தேவன்—இ - ள். தேவர்களுக்கு ஆதியாகிய தேவன்,

கஅ௦. சிவகதி நாயகன்—இ - ள். வீட்டுலகிற்கு நாயகனாயுள்ளவன்,

கஅக. பரமன்—இ - ள். மேலானவன்,

கஅக. குணவதன்—இ - ள். குணத்தையுடையவன் ; வதம்-^{*} விரதமுமாம்.

கஅக. பரத்தி லொளியோன்—இ - ள். மேலாய உலகிற்கு விளக்காயுள்ளவன்,

கஅஉ. தத்துவன்—இ - ள். தத்துவங்கனையுடையோன்,

கஅஉ. சாதுவன்—இ - ள். ஒங்கினவன்,

கஅஉ. சாரணன்—இ - ள். ஆகாசவாசி,

கஅஉ. காரணன்—இ - ள். எல்லாவற்றிற்கும் காரணமாயுள்ளவன்=காரணபூதன்.

கஅஉ. சித்தன்—இ - ள். எண்வகைச் சித்திகளையுமுண்டாக்கினவன்,
(கு - பு.) எண்வகைச்சித்திகள் - அணிமா, மகிமா, கரிமா, லகிமா, பிராப்தி, பிரகாமியம், ஈசத்துவம், வசித்துவம் என இவை.

கஅஉ. பெரியவன்—இ - ள். எல்லாவற்றாலும் பெரியவன்,

கஅஉ. செம்மல்—இ - ள். நாயகமூர்த்தி,

கஅஉ. திகழொளி—இ - ள். விளங்கும் ஒளியாயுள்ளவன்,

கஅச. இறைவன்—இ - ள். எப்பொருளிலும் † தங்குகின்றவன்,

கஅச. குரவன்—இ - ள். குருமூர்த்தியாயுள்ளவன்,

கஅச. இயல்குணன்—இ - ள். இயல்பையே குணமாகவுடையவன்,

கஅச. எங்கோன்—இ - ள். எம்முடையசுவாமி,

கஅரு. குறைவில் புகழோன்—இ - ள். நிறைந்த புகழையுடையோன்,

கஅரு. குணப்பெருங் கோமான்—இ - ள். குணங்களைச் சம்பத்தாகவுடையவன்,

* விரதம் - அனுவிரதம், குணவிரதம் சிஷ்யாவிரதமெனமூன்றுவகைப்படும் ; அவற்றுள், குணவிரதம் - திக்குவிரதம், தேகவிரதம், அநர்த்ததண்டவிரதமென மூன்றுவகைப்படும்.

† இறுத்தல் - தங்குதல்.

கஅ௬. சங்கரன்—இ - ள். சுகத்தைப்பண்ணுகிறவன்.

கஅ௭. ஈசன்—இ - ள். ஜனவரியவான்,

கஅ௮. சயம்பு—இ - ள். தானே தோன்றினவன்,

கஅ௯. சதுமுகன்—இ - ள். நான்குமுகன்,

கஅ௧௦. அங்கம் பயந்தோன்—இ - ள். * அங்காகமத்தை யுண்டாக்கினவன்.

கஅ௧௧. அருகன்—இ - ள். பூச்சியன்,

கஅ௧௨. அருண்முனி—இ - ள். சிவபரமூர்த்தி,

கஅ௧௩. பண்ணவன்—இ - ள். கடவுள்,

கஅ௧௪. எண்குணன்—இ - ள். எட்டுக்குணங்களை யுடையோன்,

எண்குணமாவன; அநந்தஞானம், ஆர்தவீரியம், அநந்ததரிசனம், அநந்தசகம், நிரந்நாமம், நிரக்கோத்திரம், நிராயுஷ்யம், நிரந்நாசமெனவவை.

(கு - பு.) [எண்குணமென்றது அநந்த ஞானம், அநந்ததரிசனம், அநந்தவீரியம், அநந்தசகம், அநந்தநாமம், நிட்காம், நிராயுஷ்யம், சத்பாவதா என இவை.]

கஅ௧௫. பாத்தில் பழம்பொருள்—இ - ள். பகுத்ததகரிய புராணப் பொருளாயுள்ளவன்; ஓட்டமற்ற பொன்னையொப்பானென்றமாம்.

கஅ௧௬. விண்ணவன்—இ - ள். சவர்க்கவாசி,

கஅ௧௭. வேத முதல்வன்—இ - ள். † ஆகமமூன்றிற்கும் முதலாயுள்ளவன்,

கஅ௧௮. விளங்கொளி—இ - ள். அஞ்ஞானவிருணிக் விளங்குமொளி.

க௧௦ - க௧௧. ஓதிய வேதத் தொளியுறி எல்லது

போதார் பிறவீப் பொதியறையோரென

இ - ள். இந்நாமங்களை யுடையோரெல்லோ தப்பட்ட ஆகமமாகியவிளக்க கொளியைப் பெற்றும் போந்தேறினெல்லது யாவரும் பிறவ்யாகிய சிறையினின்றும் போகமாட்டாரென்றொன்.

பொதியறை - துவாரமில்லாத கீழுறை.

* அங்காகமம், க௨ பகுப்புடைத்து. அவைவருமாறு :—க. ஆசாராங்கம், உ. சூத்திரகருதாங்கம், ஈ. ஸ்தானாங்கம், ச. மெவாயாங்கம், ஞ. வியாக்கியாப்பிரஞ்சயத்தயங்கம், ஊ. ஞாத்ருகதாங்கம், எ. உபாஸகாத்தியயநாங்கம், அ. அந்தக்கிருந்தசாங்கம், க. அறுத்தரோபபா திகதசாங்கம், க௦. பிரச்சிவியாகரணங்கம், க௧. விபாகசூத்திராங்கம், க௨. திருஷ்டிவாதாங்கம்.

† ஆகமமூன்றாவன : அங்காகமம், பூர்வாகமம், பகுசுருதியாகமமென்பன.

க௯௨ - க௯௩. சாரணர் வாய்மொழி கேட்டுத் தவமுதம்
காவர்தியுந்தன் கைதலை மேற்கொண்டு

இ - ள். அங்ஙனம் சாரணாரூளிச்செய்த பெருமையமைந்த உண்மை மொழியைக் கேட்டுத் தவத்திற்கு முதல்வியாகிய கவுந்தியடிகளும் தமது ஸ்ககளைத் தலைமேல்வைத்துக்கொண்டு நின்று கூறுவார் :—

க௯௪ - க௯௫. ஒருமூள் தவித்தோ னேதிய ஞானத்
திருமொழிக் கல்லதென் செவியகந் திறவா

இ - ள். எனதுசெவிகள் காமவெகுளிமயக்கங்களைக் கெடுத்தவனா லொதப்பட்ட ஞானபாதமாகிய திருமொழியைக்கேட்டற்குத் திறப்பினல் லது பிறிதொன்றற்குத் திறப்பனவல்லவென்றொன்க.

அவித்தல் - அடக்குதலுமாம்.

க௯௬ - க௯௭. காமனை வென்றோ னாயிரத் தெட்டு
நாம மல்லது நவிலா தென்னு

இ - ள். என் நாவும் காமன்செயலை வென்றவனுடைய ஆயிரத்தெட்டு வகைப்பட்ட நாமத்தைச் சொல்லினல்லது பிறிதொன்றனைச் சொல்லா தென்றொன்க.

க௯௮ - க௯௯. ஐவரை வென்றோ னடியினை யல்லது
கைவரைக் காணினுங் காணு வென்கண்

இ - ள். எனதுகண்களும் ஐவகைப்பட்ட இரத்திரியங்களையும் வென்ற வனுடைய அடியினைகளைக் காணினல்லது பிறிதொருதேவரடியினைகளைக் கையகத்தேகாணினும் காணுவென்றொன்க.

ஐவர் - செறலின்கண் திணையக்கம். இனிக் கைவரைகாணினும் என்றுபாடமாயின், கைவரைகாணல் - கண்விழித்தலாக்கி, விழித்திருப் பினும் காணுவென்க.

(கு - பு.) [ஐவர்-பஞ்ச இரத்திரியங்கள்.] இது, கோபம்பற்றிவந்ததிணை வழுவமைதி. அடியினை - உபய பாதம்.

௨00 - ௨0௧. அருளறம் பூண்டோன் நிருமெய்க் கல்லதென்
பொருளில் யாக்கை பூமியிற் பொருந்தாது

இ - ள். எனது பயனற்ற உடம்பு அருளால் அறத்தைப்பூண்டோனு டைய திருமெனிப்பொருட்டுப் பூமியிற்பொருந்தினல்லது பிறிதொன்றற் குப் பொருந்தாதென்றொன்க.

அருளறம் - உம்மமத்தொகையுமாம்.

(கு - பு.) யாக்கை பூமியிற் பொருந்துதல் - தண்டணிதல்.

௨0௨ - ௨0௩. அருக ரறவ னறிவோற் கல்லதெ
விருகையுங் கூடி யொருவழிக் குவியா

இ - ள், எனது இருகையும் அருகர்க்கு அறத்தைக்கூறுவோலுமிய அறிவன்பொருட்டு என்கிரத்தின்மிசையே குவியினல்லது பிறிதொரு தே வர்பொருட்டுக் குவியாவென்றாரென்க.

அருகர் - இருடிகள்.

௨௦௪ - ௨௦௫. மலர்மிசை நடந்த மலரடி யல்லதென்
மலைமிசை யுச்சி தானணிப் பொறாஅது

இ - ள், எனது தலையினுச்சியும் பூவின்மீதேநடந்த மலரடியாகிய அணியை அணியப் பொறுப்பினல்லது பிறிதொன்றையும் அணியப் பொறு தென்றாரென்க.

(கு - பு.) [தலையிடத்து.] அருகக்கடவுள் தாமரைமலரை வாகனமா ங்கொண்டு அதனை ஊர்ந்து சென்மன ரென்று ஐனைநூல் சொல்லும்.

௨௦௬ - ௨௦௭. இறுதியி லின்பத் திறைமொழி யல்லது
மறுதர வோதியென் மனம்புடை பெயராது

இ - ள், என்மனமும் ஈறிலின்பமாகிய அநந்தசுகத்தையுடைய இறை வனருளிச்செய்த ஆகமமாகியமொழியை உருவேற ஓதிப் புடைபெயரினல் லது பிறிதொருமொழியையோதிப் புடைபெயராதென்றாரென்க.

மறுதர - மீளவும்.

௨௦௮ - ௨௧௩. என்மவ னிசைமொழி யேத்தக் கேட்டதம்
கொன்றிய மாதவ ருயர்மிசை யோங்கி
நிவந்தாய் கொருமுழ நீணில நீங்கிப்
பவந்தரு பாசங் கவுந்தி கெடுகென்
மந்தர மாறாப் படர்வோர்த் தொழுது
பந்த மறுகெனப் பணிந்தனர் போந்து

இ - ள், தம்கையைத் தலைமேற்கொண்டு நின்று, கவுந்தியடிகள் (ககரு) திறவா; (கக௭) நவிலாது; (கக௯) காணா; (௨௦௧) பொருந் தாது; (௨௦௩) குவியா; (௨௦௫) பொறாஅது; (௨௦௭) பெயராது என்றுகொ ண்டு அவன்புகழ்மொழிகளை ஏத்தக்கேட்டு அதற்குப் பொருந்தியசார ணர் அவ்விடத்திடப்பட்ட சிலாவட்டத்தினின்றும்மெழந்து அதற்கு ஒரு முழவுயரம் மேலாநின்று பிறப்பைத்தரும்பாசம் கவுந்திக்குக் கெடுவதாக வென்றுகூறி அந்தரவழியாக விரைந்துசெல்லுகின்றவரைநோக்கித் தொ ழுது பாசங்கள் அறுகவென்று பணிந்தனராய்ப்போந்தென்க.

(கு - பு.) [உயர்மிசை - சிலாடைட்டம், ஓங்கி - எழுந்திருந்து, பந்தம்- னைம்ஸாரம்.]

௨௧௪ - ௨௧௮. காரணி பூம்பொழிற் காவிரிப் பேரியாற்று
நீரணி மாடத்து நெடுந்துறை போகி
மாதருங் கணவனு மாதவத் தாட்டியுப்

தீததீர் நியமத் தென்கரை யெய்திப்

போதுகுழ் கிடக்கையோர் பூம்பொழி லிருந்துழி

இ - ள். முகிலையணிந்த அழகியபொழிலையுடைய காவிரியாகிய பெரிய யாற்றிற்கு மா தரும் கணவனும் கவுந்தியடிகளும் பள்ளியோடத்தேறிப் போய்த் தென்கரையைச்சென்றடைந்து மலர்கள்குழந்துகிடக்கின்றதோர் பொலிவிசையுடைய சோலையிடத்தே சென்றிருந்தபொழுதிலென்க.

(கு - பு.) [நீரணிமாடம் - பள்ளியோடம்.]

உகக - உஉ0. வம்பப் பரத்தை வறுமொழி யாளனொடு

கொங்கலர் பூம்பொழிற் குறுகினர் சென்றோர்

இ - ள். * இடங்கழிகாமத்தளாகிய குண்டக்கணிகையொருத்தி ஒரு வனொடுங்கூடி இவர்களிருக்கின்ற மணம்பரந்ததோர் அழகிய பொழி லிடத்தே அணுகினராய்ச்சென்றவரென்க.

வம்பப்பரத்தை - புதிய பரத்தைத்தன்மையையுடையான்; குண்ட மென்றடி. இனி மனவெழுச்சியால் தோன்றினபடி சொல்லித்திரியும் பர த்தையென்றுமாம். வறுமொழியாளன் - பயனில்சொல்லாளன்; வீடனென்றபடி.

உஉக - உஉஉ. காமனூந் தேவியும் போலு மீங்கிவ

ராரெனக் கேட்டங் கறிகுவ மென்றே

இ - ள். இவ்விடத்தாவந்திருக்கின்ற காமனூயும் இரதியையுமொ க்குமிவர்களையாரென்றுகேட்டு அறியக்கடவோமென்று சொல்லியென்க.

இனி இவ்விடத்துவந்த இவர் காமனூம் தேவியுமே ; அல்லராயின், யாரெனக் கேட்டறிகுவமென்றூரெனிணுமமையும். இப்பொருட்குப் போலி, ஒப்பில்போலி, ஈங்கிவர், ஈங்கு - இவ்விடத்து. கேட்டங்கு, ஈங்கு - இப் பொழுது.

உஉ௩-உஉ௪. நோற்றுணல் யாக்கை நொசிதவத் தீருட

றொற்று வழிப்பட்டோ ராரென வினவ

இ - ள். † உவாமுதலிய வீரதங்களிற் பட்டினிவிட்டுண்டலால் மலிந்த உடம்பையும் துண்ணிய தவத்தையு முடையீர், தும்மொடுகூடி வழிவந்தவிவர் யார்தானென்று வினவவென்க.

* இடங்கழிகாமம் - மிக்காமம்; “இடங்கழி காமமொ டடங்கா ளுகி, யுடம்போ டென்ற னுள்ளகம் புருந்தென், நெஞ்சங் கவர்ந்த வஞ்சக் கள் வி” என்றார் மணிமேகலையிலும்; கஅ - வது உதயதாமரன் அம்பலம்புக்க காரதை. “இடங்கழி யாளர் தொடர்பினு” என்று இன்னொருநாற்ப திலும் கூறியிருத்தல் காண்க.

† “ஓவா திரண்டுவவு மட்டமியும் பட்டினிவிட்டு” என்றார் சீந்தாமனியிலும்; கேமசரியாரிலம்பகம், க௩௬.

ஆற்றுவழிப்பட்டோர் - வழியிற் கூடிவந்தோர்.

(கு - பு.) உவா - பதினாந்தாந்திதி; அமாவாசியையும், பூர்ணிமையும், முதலிய என்றது, அஷ்டமி, சதிர்த்தசி முதலியவற்றை.

உஉச-உஉசு. என், மக்கள் காணீர் மாண்ட யாக்கையர்
பக்க நீங்குமின் பரிபுலம் பினரென

இ - ள். அவ்விருவரும் இவ்விருவரையும் வினவுதல்கண்ட கவுந்தியடிகள் இவர் எனமக்கள்காணும்; நீர்சொன்ன காடனும் தேவியுமல்ல; மாண்டயாக்கையர்; வழிவருதலாலாகிய வருத்தத்தால் மிகவும் வருந்தினர்; அவரிடஞ்செல்லாதே விடப்போமினென்றாரென்க.

* பரி - மிகுதி; ஒருசொல்லுமாம்.

(கு - பு.) பரி - வடமொழி உபசர்க்கம்; மிகுதிப் பொருள்தோர் இடைச்சொல். அது, புலமினரெனலுந் தமிழ்பொழியொடுதொக்கல்; "அதிநுட்பம்" என்றும்போல. [பரி புலம்பினர் - செலவால் வருந்தினர்.] மக்கள் என்றது, அன்புபற்றி; மாபுவழுவமைதி.

உஉஎ-உஉஅ. உடன் வயிற்றோர்க ளொருங்குடன் வாழ்க்கை
கடவது முண்டோ கற்றறிந் தீரென

இ - ள். நூல்களையுங்கற்று அதன்பயனையுமறிந்தவரே, ஒருவயிற்றுட் பிறந்தோர் கொழாணும் மனைவியுமாய்க் கூடிவாழ்க்கடவதென்று நீர்கற்ற நூல்களிற் சொல்லிக்கிடப்பதுமுண்டோ? உண்டாகிற் சொல்லுமென்று ரென்க.

கற்றறிந்தீரென்றது இகழ்ச்சி. இவ்வாரே நீர் கற்றனவுமென்பதாம்.

(கு - பு.) உடன்வயிற்றோர்கள் - சகோதரர். கீழ் "எனயக்கள்" என்றதன்மேல் இவ்வாறு ஆக்கெயிந்தார்கள்.

உஉக - உச0. தீமொழி கேட்டுச் செவியகம் புதைத்துக்
காதலன் முன்னர்க் கண்ணகி நடுங்க
வெள்ளூநர் போலுமிவ ரெனபூங் கோதையை
முள்ளூடைக் காட்டின் முதுரரி யால்கொக்
கவுந்தி யிட்ட தவந்தரு சாபங்
கட்டிய தாதலிற் பட்டதை யறியார்
குறுரரி நெடுவகுரம் கூவிளி கேட்டு
நறுமலர்க் கோதையு நம்பியு நடுங்கி
நெறியி னீங்கியோர் நீரல கூறினு
மறியா மையென் றறியல் வேண்டுஞ்
செய்தவத் தீர்நுந் திருமுன் பிழைத்தோர்க்
குய்திக் கால முரையீ ரோவென

* "பரிபுலம் பினனிவன், றுனே தமிழன் வந்தனன்" என்றார் மணிமேகலையிலும்; கசு - வது ஆதிரைபிச்சையிட்டகாவை.

இ - ள். இங்ஙனம் இவரிகழ்ந்தமொழியைக் கேட்டலாற் செவியைப் புதைத்துக் கணவன் முன்னிலையில் கண்ணகி நடுங்க, என்புங்கோதை போல்வானே இவரிகழ்ந்தனர், இவ்விகழ்ச்சியால் துடக்குமுட்களையுடைய காட்டில் நுழைந்துதிரியும் முதுநரியாகக்கடவரெனக் கவுந்தியடிகளிட - சாபம் தவத்தின்விளைவாகிய சாபமாதலால் அவரைச்சென்று பூண்ட தாதலின், அங்ஙனம் விளைந்தபடியை அறியாராகிய கோதையும் நம்பியும் குறியறியினது ரொடியுராலாகக்கூவும் விளியைக்கேட்டு நடுங்கிச்சென்று ஒழுக்க ரெறியினின்றும் நீங்கியோர் நீர்மையல்லாதனவற்றைச் சொல் லினும் இஃது அவர் அறிவிச்சமையாற் கூறியதன்றோவென்று உயர்ந்தோர் தமதறிவால் உணரவேண்டும்; செப்தவந்தீர், உம்முடைய திருமுன் பிழை த்த இவர்க்கு இனிச் சாப சீமகி உய்தலுடைத்தாய்காலத்தை உரைத்த நூர் ரென்றுகூறவேன்க.

போலும் - ஓப்பில்போலி. முதுநரி - ஓரி. நடுங்கியென்றார்; தம் பொருட்டாகவிளைதலின். ஓகாரம் - இசைநிறை. அடிகள் மனத்தானி னைத்து இட்டசாப மாதலாற் பட்டஸ்தயறியாரென்றார். இங்ஙனம் அறியாது அவர்கள்சொன்ன இகழ்ச்சியாலும் இதற்கு இவரல்லதுவேறு சபிக் கடியிபாரிச்சமையாலும் உய்திக்காலமுடைபரென்றார். விளி - ஓரிக்குரல். 'நெறியி னீங்கியோர் சீரல் கூறிய, மறியா மையென் தறியல் வேண்டும்' என்னுர் துணையும் அவருட்கோள். என்னதை அடிகட்குக் கூறினார்.

(கு - பு) [பட்டதை அறியார் - மனத்தில் இவர் நினைத்ததாதலால் அறிந்திலர். பின்பு அறிந்தபடி: அவர்கள் முன்னேறியானபடியாலும், தங்களைப் பொல்லாககு கூறினமையாலும், அவ்விடத்து இவரல்லது வேறு சாபமிடவல்லாரில்லையாகலானும், இச்சாபம் இவராலே வந்ததெ ன்று இவரறிந்தார்; அறிந்து (உச௦) உய்திக்காலம் உரையீரோவென்றார்.] உய்திக்காலம் - சபகிவித்திகாலம். "ஓப்பில்போலியும்பொருட்டாகும்" என்றவிதியால், போலுமென்பது இங்கு உரையசைப்பொருளதாய் நினை தது. உட்கோள் - மனத்திற்கருதியது.

உசுக-உசுரு. அறியா மையினின் நிழிபிறப் புற்றோ
ருறையூர் நொச்சி யொருபுடை யொதுங்கிப்
பண்ணு மதியம் படர்நோ யுமுந்தபின்
முன்னே யுருவம் பெறுகவிங் கிவரெனச்
சாபவிடை செய்து

இ - ள். தமது முப்பொறிகளால் வரும் துன்பமென்பதனை அறிந்து கூறாமையாலே இன்று இழிபிறப்பையுற்றவிவர் உறையூர் மதிப்புறமாகிய காவற்காட்டில் திரிந்து பன்னிரண்டு மாதம் இங்ஙனம் துன்பமனுபவித்த பின்னர் முன்னப்பிறப்பைப் பெறுவாராகவெனச் சாபவிடைசெய்தென்க.

இன்று இழிபிறப்புற்றோரென்றது நெடுங்காலம் தவஞ்செய்தபெற்ற மக்கட்பிறப்பை ஒருவார்த்தையினிழந்து இழிபிறப்புற்றோரென்றவாறு. எனவே * யாகாவாராயினும் நாகாத்தல்வேண்டுமென்பதாயிற்று. நொச்சி யொருபுடையென்றது அரண்வேண்டாமை விளக்கிற்று; † “நொச்சி வேலித் தித்த னுறந்தை” என்றதும். இழிபிறப்பு - விலங்கிழிபிறப்பு. முன்னையருவம் - வம்பப்பட்ட த்தையும் வறுமொழியானானுமெனவுமாம்.

(கு - பு.) முன்பொறி - திரிகரணம்; மனமொழிமைப்புகள். சாந்திர மான சம்பந்தத்தால் மதியென்றுந் திங்கொன்றும் மாதத்துக்குப்பெயர். [படர்நொய் - உறழ்ச்சியாலுண்டான நொய்.] சாபவிடை - சாபவிவிர்த்தி. யாகாவாராயினும் - தம்மாறகாக்கப்படுவன வெல்லாவற்றையும் காக்க மாட்டாராயினும். நாகாத்தல் - நாவொன்றையும் அடக்குதல்.

உசரு - உசஅ.

தவப்பெருஞ் சிறப்பிற்
காவுந்தி யையையுந் தேவிபுங் கணவனு
முறஞ்செவி வாரண முன்சம முருக்கிய
புறஞ்சிறை வாரணம புக்கனர் புரிந்தனர்

இ - ள். தவத்தான்டிக்க சிறப்பையுடைய கவுந்தியடிகளும் தேவியும் கணவனும் முறம்போலுஞ்செவியையுடைய யானையைச் சமரிடத்திக்குக் கெடுத்த புறத்தேசிறையையுடைய கோழியென்றுகரின்கண்ணே விருப்பத்தோடு புக்காரென்க.

* திருக்குறள், அடக்கமுடைமை, எ: “யாகாவாராயினும் நாகாக்க கா வாக்காந், சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப் பட்டு”

† அகநானூறு, மணிமீடபவளம் கஉக: “இரும்பிழிமகாரிவ் வழுங்கன் முதூர், விழுவின் றுயினுந் தஞ்சா தாகு. மல்லலாவணமறுகுடன்மடியின், யல்லுரைக் கடுஞ்சொ லன்னை தஞ்சாள், பிணிகோ ளாருஞ்சிறையன்னை தஞ்சுறு, தஞ்சாச் கண்ணர் காவலர் கடுகுவ, நிலங்குயே யிணைஞர் தஞ்சின் வைவெய யிற்று, வலஞ்சரி தோகை ஞாளி மகிழு, மரவவாய் குமலி மகிழாது மடியிற், பகலுமழ் நிலவுக் கான்று விசம்பி, எனகல்வாய் மண்டில நின்றவிரியுமமே, திங்கள்கல் சேர்பு கணையிடுண் மடியி, னில்லெயி வல்சி வல்வாய்க் கூகை, கழுதுவழங் கியாமத் தழிதகக் குமுறம், வளைக்கட் சேவல் வாளாது மடியின், மனைச்செறி கோழி மாண்குர வியம்பு, மெல்லா மடிந்த காலையொருநா, னில்லா நெஞ்சத் தவர்வா ரலரே, யதனா, லரிபெய் புட்டி லார்ப்பப்பரிசிறந், தாதி போகிய பாய்பரி நன்மா, லேச்சி வேலிந் தித்த னுறந்தை, கயன்முதிர்புறங்காட்டன்ன, பன்முட்டினதாம் றோழிநங் களவே” என்பது, தலைமகள் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழிக்குச் சொல்லுவாளாய்த் தலைமகள் சொல்லியது; பரணர்.

வாரணம் - கோழியூர்; ஆவது உறையூர். முற்காலத்து ஓர்கோழி யானையைப் போர்தொலைத்தலான் அந்நிலத்திற்செய்த நகர்க்குக் கோழியெ ன்பது பெயராயிற்று. அந்நகர் காண்கின்றபொழுது சிறையும் கழுத்திமா க ஆக்கியவதனும் புறம்பே சிறையையுடைய கோழியென்றாயிற்றென்பாரு முளர். அற்றன்று; புறஞ்சிறைவாரணமென்பது சிலேடை: புறத்தே சிறை யையுடையகோழியும், புறஞ்சேரியையுடைய உறையூரும்; * “புறஞ்சிறைப் பொழிலும்” என்ப மெய்யாகின். புறஞ்சிறைவாரணம் - கோழியூரெ னக்கொள்க.

(கு - பு.) [முதல் - களாகு. வாரணம் - யானை. வாரணம் - கோழி; புறத்தேசிறையையுடைய கோழி - உறையூர்; கோழி - ஆகுபெயர். யானை யைக் கோழி முநுக்கலால் கோழியென்று பெயராயிற்று. யானையைச் சயி த்தகோழி தோன்றியபின் வாயுடைத்தென்று கருதி அவ்விடத்து அதன் பெயராலே சோழன் ஊர்காண்கின்றபொழுது சிறையுக்கழுத்திமாக்கிய ஊர்கால் புறம்பே சிறையையுடைய கோழியென்றாயிற்று.] “புறஞ்சிறைப் பொழில்” என்பதற்கு - புறஞ்சேரியிடத்திலுள்ளனவாகிய சோலைகளை ன்று பொருள். என - நற்றசை.

(உக௩) பணிந்தனர்போந்து (உக௪) எய்தி (உக௫) இருந்துழிச் (உ௨௦) சென்றோர் (உ௨௧) வினவப் (உ௨௨) பரிபுலம்பினரெனக் (உ௨௩) கடவது முண்டோ கற்றறிந்திரெனச் (உ௨௪) செவியகம்புதைத்து (உ௨௫) நடுங்க (உ௨௬) முதநரியாங்கனக் (உ௨௭) கட்டியதாதலின், (உ௨௮) உரையீரோ வெளப் (உ௨௯) பெறுக நய்கியரெனச் (உ௩௦) சாபவிடை செய்து (உ௩௧) கவுந்தியும் தேவியும் கணவனுப (உ௩௨) புரிந்துபுக்கா ரென்க.

இஃது, எல்லாவடியும் தம்முள்ளாத்துமுடிதலின் நிலைமண்டிலவாகிரி யப்பா.

(கு - பு.) இஃது - “வான்கண்” என்னும் இக்காதைச்செய்யுள். எல்லாவடியும் அளவொத்த நாந்தோடியாக வருதல், நிலைமண்டிலவாகிரி யப்பாவினிலக்கணம். இஃது, ஏகாரத்தாலாயினும், ஓகாரத்தாலாயினும், எனவென்பதனாலாயினும் முடியுமென அறிக.

நாடுகாண்காதை முற்றிற்று.